

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
ในประเทศไทย

PSYCHOLOGICAL FACTORS AND LONG TERM EQUITY FUND
INVESTMENT BEHAVIOR IN THAILAND

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม
วิทยาลัยการบริหารและการจัดการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2555

KMITL-2012-AMC-M-251-018

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**PSYCHOLOGICAL FACTORS AND LONG TERM EQUITY FUND
INVESTMENT BEHAVIOR IN THAILAND**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN INDUSTRIAL MANAGEMENT
ADMINISTRATION AND MANAGEMENT COLLEGE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2012

KMITL-2012-AMC-M-251-018

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2012

ADMINISTRATION AND MANAGEMENT COLLEGE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย
นักศึกษา	นายสุรัชย์ บุญทด
รหัสประจำตัว	52631320
ปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	วิทยาการจัดการอุตสาหกรรม
พ.ศ.	2555
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐวุฒิ โรจนันันรุติกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จิระเสกข์ ตรีเมธสุนทร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือผู้ที่เคยซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม สถิติที่นำมาใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยทางจิตวิทยาโดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง
3. ปัจจัยทางจิตวิทยามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือ มีความสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาคือด้านการสนใจ และด้านการรับรู้และเรียนรู้ ตามลำดับ

Thesis Title	Psychological Factors and Long Term Equity Fund Investment Behavior in Thailand
Student	Mr.Surachai Boontot
Student ID.	52631320
Degree	Master of Science
Program	Industrial Management
Year	2012
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Nuttawut Rojniruttikul
Thesis Co- Advisor	Assistant Professor Dr. Jirasek Trimetsoontorn

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to study investment behavior in Long term equity fund in Thailand 2) to compare the Long term equity fund investment behavior by personal factors, and 3) to study the relationship between psychological factors and Long term equity fund investment behavior in Thailand. The samples were investors who had experience in the Long term equity fund investment in Thailand. Questionnaires were used as research instrument to collect data. Statistics for data analysis were percentage, arithmetic mean, and standard deviation. Hypotheses were tested by using t-test, one-way ANOVA and Pearson Correlation. The results were as follow:

1. In overall, investment behavior in Long term equity fund was at moderate level.
2. In overall, the psychological factor was at moderately agree level.
3. Psychological factors positively related to the investment behavior in Long term equity fund at statistically significant level of 0.01. Creditability factor had the highest relationship with investment behavior, followed by motivating factor and perception and learning factor.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ผศ.ดร.ณัฐวุฒิ โรจน์นฤตติกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.จิระเสกข์ ตริเมธสุนทร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณา
สละเวลาอันมีค่าให้คำชี้แนะตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า ขอขอบพระคุณ
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.วรณารถ แสงมณี ผศ.ดร.มนัส ไพฑูรย์เจริญลาภ และ ดร.
เกรียงไกรยศ พันธุ์ไทย ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนข้อชี้แนะจนในที่สุดทำให้วิทยานิพนธ์
ฉบับนี้สำเร็จลงได้

ขอขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผศ.พนัญญา อุนะรัตน์ คุณมนัส บงพุกษา คุณสมศรี สุวรรณ
ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขความเที่ยงตรงของเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะในการปรับแบบสอบถามให้มี
ความน่าเชื่อถือถูกต้อง

ผู้วิจัยขอสำนึกในบุญคุณของผู้มีพระคุณและครูบาอาจารย์ทุกท่านทั้งที่ได้กล่าวถึงและ
ไม่ได้กล่าวถึงในที่นี้ ซึ่งเคยให้ความช่วยเหลือและประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัย ตั้งแต่
ในอดีตจนถึงปัจจุบัน และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สำหรับโอกาส
ทางการศึกษาที่ดี

ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน สำหรับข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างมาก
สำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณคุณวดี บุญทด และเด็กหญิงสุวิรา บุญทด ภรรยาและบุตรสาวอันเป็นที่รัก ที่
คอยกระตุ้นและให้กำลังใจในการดำเนินงานทุกอย่างเสมอ

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณ เพื่อนๆ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิทยาการจัดการ
อุตสาหกรรม รุ่นที่ 13 ที่ให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจเสมอมา

สุรัชย์ บุญทด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VII
สารบัญภาพ.....	X
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	5
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	6
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจ.....	9
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค.....	14
2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยา.....	19
2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน.....	23
2.5 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกองทุนรวม.....	30
2.6 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว.....	41
2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	55
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	55
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.5 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	59
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	61
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
4.1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย	66
4.2 ข้อมูลปัจจัยทางจิตวิทยาของนักลงทุน.....	70
4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย...	77
4.4 ข้อมูลเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในประเทศไทย จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล.....	80
4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุน ในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย.....	89
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	90
5.1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย	90
5.2 ข้อมูลปัจจัยทางจิตวิทยาของนักลงทุน.....	95
5.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย..	100
บรรณานุกรม.....	103
ภาคผนวก.....	107
ภาคผนวก ก เอกสารวิทยาลัยการบริหารและจัดการ.....	108
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	112
ประวัติผู้เขียน.....	119

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 จำนวนบัญชีกองทุนรวมและสัดส่วนการเปลี่ยนแปลง ปี 2543-2554.....	3
1.2 มูลค่าทรัพย์สินสุทธิกองทุนรวม ณ สิ้นปี และสัดส่วนการเปลี่ยนแปลง.....	4
3.1 รายชื่อ ตำแหน่งและสถานที่ปฏิบัติงานของผู้ทรงคุณวุฒิ.....	58
3.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน.....	60
4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย.....	67
4.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของปัจจัยทางจิตวิทยาของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย.....	70
4.3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการสนใจ ของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย.....	71
4.4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้ ของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย.....	73
4.5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือ ของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย	76
4.6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับพฤติกรรมและลำดับที่ของพฤติกรรมการลงทุน ของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย.....	77
4.7 จำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย จำแนกตามเพศ โดยวิธี t – test	80
4.8 จำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย จำแนกตามอายุ โดยวิธี one-way ANOVA.....	81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา VI ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.9 จำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย จำแนกตามระดับการศึกษาโดยวิธี one-way ANOVA.....	82
4.10 ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย ของนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD.....	82
4.11 จำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย จำแนกตามรายได้โดยวิธี one-way ANOVA.....	83
4.12 จำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ในการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามอาชีพโดยวิธี one-way ANOVA.....	84
4.13 จำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามประสบการณ์ในการลงทุน โดยวิธี one-way ANOVA.....	85
4.14 จำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามบริษัทจัดการกองทุนที่ลงทุน โดยวิธี one-way ANOVA.....	86
4.15 ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย ของนักลงทุนที่ลงทุนในบริษัทจัดการกองทุน (บลจ.) ต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD.....	87
4.16 จำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย จำแนกตามจำนวนเงินที่ลงทุนโดยวิธี one-way ANOVA.	88
4.17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) และค่า p-value ของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยา กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย โดยวิธี Pearson's Correlation	89

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2.1 โมเดล 5 ขั้นตอนในกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค.....	12
2.2 ลำดับขั้นของความต้องการตามทฤษฎีมาสโลว์.....	20

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund : LTF) มีที่มาจากแผนพัฒนาตลาดทุนไทย ที่มีเป้าหมายเพิ่มจำนวนผู้ลงทุนสถาบันในประเทศ เพราะเชื่อว่าหากต้องการให้ตลาดหุ้นของไทยมีเสถียรภาพมากขึ้นจำเป็นต้องมีสัดส่วนผู้ลงทุนสถาบันในประเทศที่มีคุณภาพ (ที่เรียกกันโดยทั่วไปว่ากองทุนรวม) มากกว่าปัจจุบัน จึงจะทำให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทยไม่ผันผวนตามแรงซื้อขายของนักลงทุนต่างประเทศและนักลงทุนรายย่อยมากเกินไป และทำให้เกิดเสถียรภาพในระบบตลาดทุนไทยในที่สุด ด้วยเหตุนี้มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2547 จึงกำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวขึ้น โดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ผู้ลงทุนเพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว สามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีได้สูงสุด 15% ของรายได้ในแต่ละปีแต่ต้องไม่เกิน 500,000 บาท ซึ่งปีไหนที่ใช้ลดหย่อนภาษีของปีนั้น ส่วนจะประหยัดภาษีได้เท่าไร ก็ขึ้นกับฐานภาษีของแต่ละคน ยิ่งฐานภาษีสูงมากก็ยิ่งประหยัดได้มาก กองทุนรวมหุ้นระยะยาวเหมาะกับคนทุกกลุ่มที่ต้องการลงทุนในหุ้นระยะยาว แต่อาจไม่มีความชำนาญเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้น หรือไม่มีเวลา จึงลงทุนผ่านกองทุนรวม ทั้งนี้ผู้ลงทุนจะต้องเข้าใจและยอมรับความเสี่ยงจากการลงทุน และเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาในการลงทุนได้นั่นก็คือ ลงทุนแล้วถือหน่วยลงทุนไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน ส่วนนโยบายการลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวนั้นมีแบบเดียว คือ ลงทุนในหุ้นสามัญที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน โดยแต่ละกองทุนรวมหุ้นระยะยาว อาจมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน เช่น บางกองทุนอาจเน้นลงทุนในหุ้นกลุ่ม SET 50 หรือหุ้นตามกลุ่มอุตสาหกรรม หรือลงทุนในหุ้นตามที่บริษัทจัดการเห็นควรก็ได้ ขึ้นอยู่กับรายละเอียดนโยบายการลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวกองนั้น ๆ เงื่อนไขการลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี คือ เมื่อผู้ลงทุนซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแล้ว ต้องถือหน่วยลงทุนไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปี (นับตามปีปฏิทิน เช่น เงินลงทุนแต่ละยอดที่ซื้อในระหว่างปี 2550 จะครบเงื่อนไขตั้งแต่เดือนมกราคม 2554 เป็นต้นไป และส่วนที่ลงทุนในระหว่างปี 2551 ก็ครบครบเงื่อนไขตั้งแต่เดือนมกราคม 2555 เป็นต้นไป โดยในการขายคืนนั้น จะขายคืนเพียงบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้) ทั้งนี้ เงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี จะต้องเป็นการลงทุนภายในช่วงระยะเวลาไม่เกินปี 2559 เท่านั้นสิทธิประโยชน์ทางภาษีของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ซึ่งหากปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุน ผู้ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะได้รับสิทธิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ทางภาษีถึง 2 ทางด้วยกัน คือเงินซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามที่จ่ายจริง สูงสุดไม่เกิน 15% ของเงินได้ในแต่ละปี ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 500,000 บาท และกำไรจากการขายคืนหน่วยลงทุน (capital gain) ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2554 [Online].Available : <http://www.set.or.th/LTF>.)

การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปัจจุบันอาจแบ่งผู้ลงทุนได้ 3 กลุ่มใหญ่ คือผู้ลงทุนต่างชาติ ผู้ลงทุนประเภทสถาบัน และผู้ลงทุนรายย่อย แม้สัดส่วนการลงทุนกว่าร้อยละ 70 จะเป็นผู้ลงทุนรายย่อย แต่ผู้ลงทุนต่างชาติกลับมีลักษณะการลงทุนที่เป็นผู้นำตลาด ดังเช่นคำกล่าวขยอานิยมที่ว่า ผู้ลงทุนต่างชาติมักจะมาไล่เคาะซื้อหุ้นไทยในราคาถูก และปล่อยขายในราคาแพงให้แก่ผู้ลงทุนรายย่อย แล้วค่อยกลับมาซื้อหุ้นในราคาถูกอีกเมื่อผู้ลงทุนรายย่อยเริ่มเทขายหุ้น เพราะตื่นตระหนกกับข่าวลือต่างๆ นานา ซึ่งการลงทุนในลักษณะดังกล่าวนี้มีผลให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์เป็นไปอย่างไม่มีเสถียรภาพ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) จึงเปิดให้มีการจัดตั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการระดมเงินทุนเพื่อนำมาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งจะช่วยให้ตลาดหลักทรัพย์เจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ นอกจากนี้ยังเป็นการสนับสนุนผู้ลงทุนรายย่อยที่เป็นบุคคลธรรมดาให้สามารถลงทุนระยะยาวโดยมีผลตอบแทนสูงผ่านกองทุน ซึ่งบริหารโดยผู้จัดการกองทุนที่มีความรู้ความสามารถ อย่างไรก็ดี แม้ความน่าสนใจในการลงทุนจะอยู่ที่ผลตอบแทนที่ได้รับ ซึ่งอาจจะเป็นราคาหน่วยลงทุนที่ปรับตัวสูงขึ้นหรือเงินส่วนแบ่งกำไรที่จะได้รับ แต่ผลตอบแทนนั้นอาจจะไม่จูงใจเพียงพอให้ประชาชนเข้ามาลงทุน จึงมีการออกกฎหมายให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรเป็นกรณีพิเศษแก่ผู้ลงทุนที่เป็นบุคคลธรรมดาที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ซึ่งกองทุนนี้ต้องขอจัดตั้งตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 โดยจดทะเบียนกองทรัสต์สินเป็นกองทุนรวมภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2550 และนำเงินที่ได้จากการจำหน่ายหน่วยลงทุนไปลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม กฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ.2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากรข้อ 2 (66), (67) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551) ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป ได้ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรแก่ผู้ลงทุนในกองทุนรวมระยะยาว โดยผู้ลงทุนมีสิทธินำเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนมาหักลดหย่อนภาษีได้เท่าจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินทั้งปี และไม่เกิน 500,00 บาท

บจ. ส่วนใหญ่ยังคงเน้นให้นักลงทุน ลงทุนในกองทุนที่ได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอย่างกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) การฝากเงินเพื่อรับดอกเบี้ยและหลีกเลี่ยงสถานการณ์ความไม่แน่นอนในปัจจุบันไม่เพียงพอ เนื่องจากพระราชบัญญัติประกันเงินฝากที่ได้รับการประกาศใช้แล้ว จึงทำให้เงินฝากอาจจะไม่ได้รับการคุ้มครองเต็มจำนวนดังเช่นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานเวลาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ่านมา โดยแนะนำให้กระจายการลงทุนไปยังกองทุน RMF และ LTF ที่นอกจากจะเป็นการลงทุนเพื่อยามเกษียณแล้วยังสามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีได้ด้วย (ฉัตรพี ดันติเฉลิม. 2551)

การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ไม่แตกต่างจากการลงทุนในกองทุนหุ้นอื่นๆ คือมีความเสี่ยงเหมือนกัน แต่กองทุนรวมหุ้นระยะยาว มีสิทธิประโยชน์เพิ่มให้กับนักลงทุน คือสิทธิประโยชน์ด้านภาษี ซึ่งเป็นผลมาจากมาตรการส่งเสริมให้มีการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ในระยะยาว โดยกองทุนนี้จะช่วยเพิ่มช่องทางการลงทุนของผู้ลงทุนสถาบันในตลาดหลักทรัพย์ฯ ในระยะยาวให้มากขึ้นซึ่งจะทำให้ตลาดหลักทรัพย์มีเสถียรภาพมากขึ้น (เรขา อนัตตา. 2547)

หลังจากภาครัฐได้สิทธิการลดหย่อนภาษีจากการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะเห็นว่าประชาชนมีการเปิดบัญชีซื้อขายกองทุนรวมเพิ่มมากขึ้น ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 จำนวนบัญชีกองทุนรวมและสัดส่วนการเปลี่ยนแปลง ปี 2543-2554

พ.ศ.	จำนวนบัญชีกองทุนรวม	สัดส่วนการเปลี่ยนแปลง (%)
2543	541,325	-
2544	537,676	-0.67%
2545	557,549	3.70%
2546	628,681	12.76%
2547	837,877	33.27%
2548	858,545	2.47%
2549	1,080,955	25.91%
2550	1,481,352	37.04%
2551	2,097,142	41.57%
2552	2,390,897	14.01%
2553	2,463,367	3.03%
2554	2,902,765	17.8%

ที่มา : สมาคมกองทุนรวม (2555: ออนไลน์)

จากตารางที่ 1.1 จะเห็นว่าตั้งแต่ พ.ศ. 2547 เป็นต้นมาซึ่งเป็นปีแรกที่บุคคลธรรมดาใช้สิทธิลดหย่อนภาษีจากการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จำนวนบัญชีกองทุนรวมจาก 628,681 บัญชีในปี พ.ศ. 2546 เป็น 2,902,765 บัญชีในปี พ.ศ. 2554 ซึ่งบ่งบอกถึงผู้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ให้ความสนใจในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ซึ่งมูลค่าทรัพย์สินของ 2 กองทุนนี้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดดังแสดงตารางที่ 1.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1.2 มูลค่าทรัพย์สินสุทธิกองทุนรวม ณ สิ้นปี และสัดส่วนการเปลี่ยนแปลง

พ.ศ.	มูลค่าทรัพย์สิน สุทธิ กองทุน รวมหุ้นระยะ ยาว (ล้านบาท)	สัดส่วน การ เปลี่ยน แปลง (%)	มูลค่าทรัพย์สิน สุทธิ กองทุน รวมเพื่อการ เลี้ยงชีพ (ล้านบาท)	สัดส่วน การ เปลี่ยน แปลง (%)	มูลค่าทรัพย์สิน สุทธิ กองทุน รวมอื่น (ล้านบาท)	สัดส่วน การ เปลี่ยน แปลง (%)
2547	5,633.938	-	12,237.880	-	663,484.581	-
2548	14,176.474	-	18,455.878	50.81%	929,388.802	40.08%
2549	25,186.422	77.66%	25,475.237	38.03%	1,171,608.285	26.06%
2550	49,408.052	96.17%	38,016.854	49.23%	1,523,467.963	30.03%
2551	45,462.565	-7.98%	39,529.615	3.98%	1,441,819.365	-5.36%
2552	85,497.683	88.06%	58,551.312	27.87%	1,701,607.481	18.02%
2553	129,580.880	51.56%	79,284.710	35.41%	1,822,789.499	7.12%
2554	148,276.510	14.43%	92,791.140	17.04%	1,841,687.104	1.04%
เฉลี่ย	-	53.32%	-	31.77%	-	16.71%

ที่มา : สมาคมบริษัทจัดการกองทุน (2555 : ออนไลน์)

จากตารางที่ 1.2 แสดงมูลค่าทรัพย์สินสุทธิกองทุนรวม ซึ่งมูลค่าทรัพย์สินสุทธิกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 53.32% ส่วนมูลค่าทรัพย์สินสุทธิกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 31.77% และกองทุนรวมชนิดอื่นมีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 16.71%

จากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นได้ว่ามูลค่าทรัพย์สินสุทธิกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกปี ดังนั้นการศึกษาและเข้าใจพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนเป็นสิ่งสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและการเพิ่มศักยภาพนักลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดยุทธศาสตร์และภาคเอกชนในการกำหนดแนวทางการพัฒนาให้เกิดการออมและการลงทุน อีกทั้งยังเป็นแหล่งระดมทุนในการพัฒนาประเทศต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนใน

ประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนในประเทศไทยจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ประสบการณ์ในการลงทุน บริษัทจัดการกองทุนที่ลงทุน และเงินลงทุนต่อปี

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนในประเทศไทย

1.3 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 : นักลงทุนที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคลต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 : นักลงทุนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 : นักลงทุนที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 : นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 : นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 : นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.6 : นักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการลงทุนต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.7 : นักลงทุนที่ลงทุนในบริษัทจัดการกองทุนต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.8 : นักลงทุนที่มีเงินลงทุนต่อปีต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 : ปัจจัยทางจิตวิทยามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

สมมติฐานที่ 2.1 : ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรู้จัก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

สมมติฐานที่ 2.2 : ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมติฐานที่ 2.3 : ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

1.4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้จำแนกตามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. คุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดผลงานวิจัยของวิภา คิตเมตตากุล (2549) ปัทมรัฏฐ ธรรมธิ (2550) เฉลิมพล พิฐนันท์กุลและคณะ (2550) อัครกิตติ์ สมทอง (2553) ถดาวัลย์ พงษ์พันธ์ (2549)

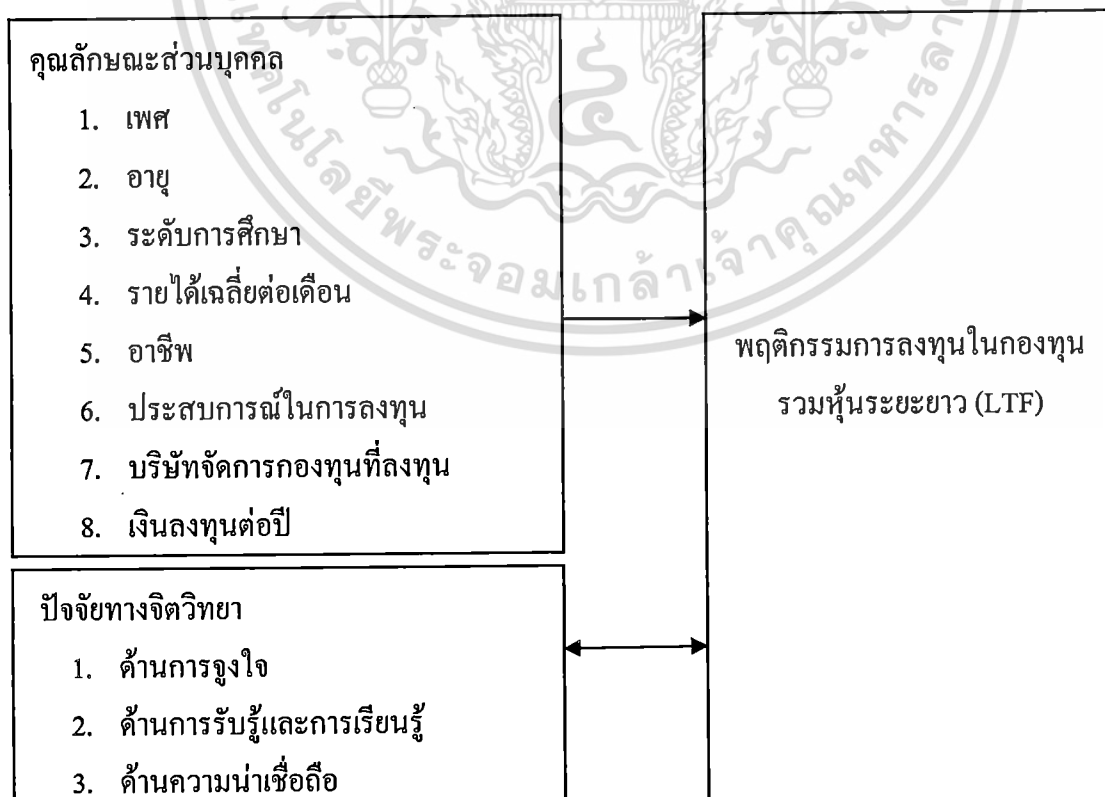
2. ปัจจัยทางจิตวิทยา ประกอบด้วย ด้านบุคลิก ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ และด้านความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดผลงานวิจัยของ ปลื้มตา มุลลิสาร (2552) ฐานันท์ จรัสศรีสกุล (2551) ชินานุตม์ แก้วรัตนกุล (2550) จิตาธิย์ รกรากทอง (2549) และพัชรี ขุมทรัพย์ (2544)

3. พฤติกรรมการลงทุน ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดผลงานวิจัยของสมบุญณ์ ขวัญสง (2546) วลัยลักษณ์ กนกศิลป์สกุล (2548) สลักจิต ไกยสิทธิ์ (2552) และ อริยาภรณ์ ศรีวิสัย (2553)

จากการศึกษาแนวคิดที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้นำมากำหนดเป็นกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังแสดงในภาพที่ 1.1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในวงจำกัดเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ต้องการศึกษาวิจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย โดยมีการกำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1.5.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักลงทุนผู้ที่เคยซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

1.5.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนในการเลือกกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 400 คน (อภิสิทธิ์ จันตะนี, 2549) โดยเก็บข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต

1.5.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.3.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1. คุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่

1.1 เพศ

1.2 อายุ

1.3 ระดับการศึกษา

1.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1.5 อาชีพ

1.6 ประสบการณ์ในการลงทุน

1.7 บริษัทจัดการกองทุนที่ลงทุน

1.8 เงินลงทุนต่อปี

2. ปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่

2.1 ด้านการสนใจ

2.2 ด้านการรับรู้และการเรียนรู้

2.3 ด้านความน่าเชื่อถือ

1.5.3.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5.4 ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยทางจิตวิทยากับ พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย ระยะเวลาเดือนกันยายน – ธันวาคม พ.ศ. 2554

1.6 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. คุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ประสบการณ์ในการลงทุน บริษัทจัดการกองทุนที่ลงทุน และเงินลงทุนต่อปี

2. ปัจจัยทางจิตวิทยา หมายถึง คุณลักษณะที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ได้แก่

2.1 การรับรู้ หมายถึง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่มีผลทำให้ตัดสินใจลงทุนได้แก่ ความมั่นคงของบริษัทผู้ออกกองทุนรวม ผลตอบแทนนโยบายการลงทุน ความเสี่ยง จำนวนมูลค่าของกองทุนรวม

2.2 การรับรู้และการเรียนรู้ หมายถึง การรับรู้และการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ผ่านทางอินเทอร์เน็ต วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และบุคคลใกล้ชิด

2.3 ความน่าเชื่อถือ หมายถึง ปัจจัยที่ผู้ลงทุนเกิดความมั่นใจต่อลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ได้แก่ ชื่อเสียงของบริษัทที่ออกกองทุนรวม การบริหารงานของกองทุนรวม ความน่าเชื่อถือของตัวแทนขายหน่วยลงทุน ผลการดำเนินงานในอดีต และความสามารถในการบริหารงาน

3. การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกถึงความต้องการในการลงทุน

4. กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) หมายถึง กองทุนรวมแบบพิเศษที่ให้สิทธิผู้ลงทุนนำเงินลงทุนในแต่ละปีมาใช้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว สามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีได้สูงสุด 15% ของรายได้ในแต่ละปีแต่ต้องไม่เกิน 500,000 บาท

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ต่าง ๆ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเรียงตามหัวข้อ ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจ
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยา
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน
- 2.5 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกองทุนรวม
- 2.6 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
- 2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการตัดสินใจ

2.1.1 ความหมายของการตัดสินใจ

Litchfield (1956) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นจักรของเหตุการณ์ (cycles of events) นับแต่การกำหนดปัญหา การวิเคราะห์ปัญหา จนถึงการวางแผนแก้ไขปัญหาและการประเมินผล ที่ว่าการตัดสินใจเป็นจักรของเหตุการณ์ นั่นคือ เมื่อนำกระบวนการตัดสินใจไปแก้ปัญหาลงแล้ว มักจะมีปัญหาอย่างอื่นติดตามมา ปัญหาที่ติดตามมานี้อาจเกิดขึ้นในช่วงใดช่วงหนึ่งของกระบวนการแก้ปัญหา และปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่ก็ต้องอาศัยการแก้ปัญหาที่เป็นกระบวนการเช่นกัน อย่างไรก็ตาม Blau & Scott. n.d. ได้ชี้ให้เห็นว่าประสบการณ์ที่ได้จากการแก้ปัญหาหนึ่ง จะมีประโยชน์ต่อการใช้แก้ปัญหาครั้งต่อไป ดังนั้นแม้ว่ากระบวนการแก้ปัญหาครั้งแรกมีแนวโน้มว่า จะก่อให้เกิดปัญหาอย่างอื่นแทรกซ้อนขึ้นมามากแล้ว แต่ประสบการณ์หรือการเรียนรู้ที่ได้จากการแก้ปัญหาครั้งแรกนั้น นับได้ว่า มีส่วนสำคัญในการแก้ปัญหาใหม่ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อปัญหาใหม่มีลักษณะเหมือนหรือคล้ายกับปัญหาเดิม

Simon (1960) ได้ให้ความหมายว่า การตัดสินใจ เป็นกระบวนการของการหาโอกาสที่จะตัดสินใจ การหาทางเลือกที่พอเป็นไปได้ และทางเลือกจากงานต่างๆ ที่มีอยู่ การตัดสินใจเป็นกระบวนการของกิจกรรมต่างๆ 3 ประการคือ กิจกรรมด้านเซาว์ปัญญา ซึ่งจะเน้นการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศที่จะนำมาใช้ประกอบในการตัดสินใจกิจกรรมด้านการออกแบบ คือ การนำข้อมูลเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาวิเคราะห์หาแนวทางที่จะนำไปสู่การปฏิบัติ กิจกรรมเกี่ยวกับการเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่จะนำไปปฏิบัติ

Patterson (1980) ได้กล่าวไว้ว่า การตัดสินใจหมายถึง การที่บุคคลเข้าไปสู่ความเสี่ยง โดยมีการรวบรวมและประเมินข้อมูล มีทางเลือกหลายทางและมีสิ่งประกอบอื่นๆ ที่สำคัญอันนำไปสู่การตัดสินใจเลือก

นัทรี แสงทองศรีกรม (2527) ได้กล่าวไว้ว่า การตัดสินใจ คือ การพิจารณาอย่างรอบคอบ เพื่อเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด จากทางเลือกหลายๆ ทางเลือก เพื่อให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

สุภาวดี บุญญวงศ์ (2528) การตัดสินใจที่แสดงถึงวงจรกระบวนการตัดสินใจ โดยเริ่มจากจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์และเมื่อบุคคลมีความประสงค์ที่ต้องการจะตัดสินใจ บุคคลนั้นก็จะได้รับข้อสนเทศ โดยเขาจะรวบรวมข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการตัดสินใจของเขา ต่อจากนั้นบุคคลก็จะพิจารณาข้อมูลที่ได้รับ และพยายามนำมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับการเลือกพิจารณาความเป็นไปได้ของการเลือก ถ้าหากการทำนายผลอาจจะขึ้นอยู่กับความสำเร็จของประสบการณ์ในอดีต และข้อบังคับความปรารถนาของบุคคลนั้น ซึ่งการทำนายผลที่จะมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใดจะขึ้นอยู่กับ 2 สิ่งคือ ข้อมูลที่รวบรวมได้ และน้ำหนักในการคาดคะเนมีความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม และได้กล่าวถึงทฤษฎีการตัดสินใจของ เกอเลตว่า เป็นทฤษฎีที่แสดงถึงวงจรกระบวนการตัดสินใจลักษณะเป็นวัฏจักรตามธรรมชาติ แบ่งเป็นขั้นๆ ได้ดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายในการเลือก โดยกำหนดตัวเลือก ตามความต้องการในการเลือกอาชีพ อาจมีหลายตัวเลือกหลายๆ อย่างก็ได้
2. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลือกเหล่านั้น ถ้าหากเป็นตัวเลือกการศึกษาก็ควรรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัคร จำนวนผู้เรียนที่สถานศึกษารับไว้ได้ เป็นต้น และการเลือกอาชีพก็ควรรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงาน คุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพสวัสดิการที่ได้รับ รายได้ และการฝึกอบรมเพื่อเข้าสู่อาชีพ เป็นต้น นอกจากนี้บุคคลต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตนเองอีกด้วย เป็นต้นว่าความสนใจ ค่านิยมความสามารถ และทัศนคติ
3. นำข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ หรือการศึกษา ที่ได้รวบรวมไว้แล้วนั้น มาเปรียบเทียบกับข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อทำนายถึงความเป็นไปได้และผลที่เกิดขึ้น หลังจากการตัดสินใจเลือกแล้ว
4. ทำความกระจ่างกับระบบค่านิยมของตนเอง แล้วนำมาประกอบการพิจารณาการตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนมากที่สุด
5. ประเมินตัวเลือกทั้งหมดแล้วตัดสินใจแบบเด็ดขาด หรือแบบค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมอีก ถ้าเป็นการตัดสินใจแบบเด็ดขาด บุคคลก็จะประเมินถึงการทำนายผลที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจนั้น

อีกครั้งหนึ่ง เพื่อความมั่นใจ และถ้าหากเป็นการตัดสินใจแบบค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมอีก บุคคลก็จะกลับไปสู่ขั้นใหม่ ดำเนินการจนครบทุกขั้นจนสามารถตัดสินใจได้

รสนา อัมชะกิจ (2537) กล่าวถึง การตัดสินใจว่า การตัดสินใจเป็นพฤติกรรมขณะเมื่อบุคคลต้องเผชิญหน้ากับทางเลือกที่กำลังรอคอยการตัดสินใจ ตั้งแต่ 2 ทางเลือกขึ้นไปและจำเป็นต้องเลือกสิ่งหนึ่งจากหลายสิ่ง จากความหมายของการตัดสินใจดังกล่าว สรุปได้ว่า การตัดสินใจหมายถึงกระบวนการเลือกในระหว่างในระหว่างทางเลือกตั้งแต่สองทางเลือกขึ้นไป เป็นไปตามลำดับขั้นตอนที่จะเลือกให้เหลือเพียงทางเลือกเดียว เพื่อนำไปปฏิบัติได้

บุษกร คำคง (2542) กล่าวว่า การตัดสินใจต้องใช้ข้อมูลพื้นฐานจากเรื่องที่กำลังพิจารณา โดยใช้ความรู้พื้นฐาน และใช้ข้อสรุปที่เป็นที่ยอมรับนำมาผสมผสานกับการสรุปอ้างอิง เพื่อนำไปสู่เป้าหมาย แสดงทิศทางการนำไปสู่การตัดสินใจ

สมยศ นาวิการ (2543) กล่าวว่า ทฤษฎีการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ และการระบุปัญหา การรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับปัญหา การพัฒนาและประเมินทางเลือกแก้ปัญหา การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด และการดำเนินการของทางเลือก กระบวนการดังกล่าวมีขั้นตอนอยู่หลายขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์และการระบุปัญหา

ขั้นที่ 2 การรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 3 การพัฒนาทางเลือก

ขั้นที่ 4 การประเมินทางเลือก

ขั้นที่ 5 การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด

ขั้นที่ 6 การวิเคราะห์ผลที่ติดตามมาของการตัดสินใจ

ขั้นที่ 7 การดำเนินการของการตัดสินใจ

พยอม วงศ์สารศรี (2543) ได้กล่าวไว้ว่า การตัดสินใจ คือ กระบวนการเลือกแนวทางปฏิบัติที่คิดว่ามีความเหมาะสมมาใช้ในสถานการณ์ หรือปัญหาต่างๆ

จากความหมายของการตัดสินใจที่มีผู้ให้ความหมายไว้ดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่าการตัดสินใจหมายถึง การเลือกทางปฏิบัติที่เห็นว่าดีที่สุดจากหลายๆ ทางที่มีอยู่ โดยมีการพิจารณาอย่างรอบคอบ เพื่อเลือกสิ่งที่ดีที่สุดในการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

2.1.2 พฤติกรรมของการตัดสินใจ

เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง (2534) ได้จัดขั้นตอนของพฤติกรรมการตัดสินใจไว้ 3 ขั้นตอน คือ

2.1.2.1 การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการเลือกข้อมูลตามความรู้สึกรับของตนเองซึ่งจะก่อให้เกิดประสบการณ์ใหม่ การรับรู้จะประกอบด้วย การเลือกข้อมูลจากภายนอกการปะติดปะต่อข้อมูลให้เข้าใจและการตีความหมาย การรับรู้จึงมีอิทธิพลในการกำหนดพฤติกรรมการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

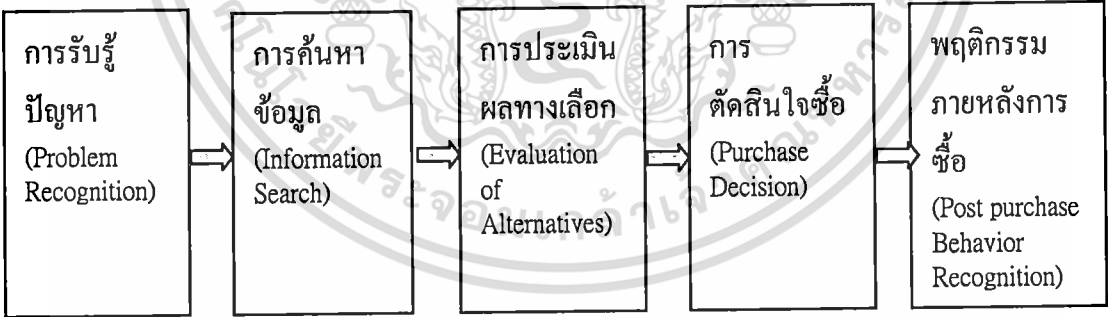
ตัดสินใจของบุคคลให้แตกต่างกันออกไป การรับรู้สิ่งต่างๆ ของบุคคลจะแตกต่างกันออกไปตาม ความคุ้นเคยหรือประสบการณ์ในเรื่องค่านิยม บุคลิกภาพ พื้นฐานทางวัฒนธรรมและลักษณะทาง กายภาพของแต่ละบุคคล การรับรู้จึงมีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจของบุคคลแตกต่างกันไปด้วย

2.1.2.2 ค่านิยม (Value) คือ สิ่งที่คุณคิดว่าควรจะเป็นไม่ว่าสิ่งนั้นจะดีหรือไม่ก็ตาม และเป็นสิ่งที่บุคคลในกลุ่มมีความเห็นเหมือนกัน ค่านิยมของคนจะเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ทาง สังคมทำให้ประสบการณ์ของแต่ละคนผิดแผกแตกต่างกันไป ค่านิยมจะแสดงออกมาในรูปของ ความสนใจความต้องการความปรารถนาในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ค่านิยมเป็นบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจ โดยเฉพาะการตัดสินใจในรูปผลตอบแทนที่เป็นตัวเงิน และการตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่เสี่ยง และไม่แน่นอน ซึ่งต้องใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจ ค่านิยมจึงมีความสำคัญต่อพฤติกรรม การตัดสินใจ

2.1.2.3 บุคลิกภาพ (Personality) เป็นลักษณะต่างๆ ที่รวมกันเป็นแบบฉบับเฉพาะ แต่ละคน จะแสดงถึงลักษณะนิสัย แรงจูงใจ อารมณ์ ความรู้สึก ความสนใจและการปรับตัว บุคลิกภาพของแต่ละคนจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ

2.1.3 กระบวนการตัดสินใจเลือกซื้อ (Buyer’s Decision Process)

กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญที่น่าจะศึกษาว่าก่อนที่ ผู้บริโภคจะตัดสินใจนั้นมันมีขั้นตอนการตัดสินใจอย่างไร โดยมี 5 ขั้นตอน คือ การรับรู้ปัญหา การ ค้นหา ข้อมูล การประเมินทางเลือก การตัดสินใจซื้อ และพฤติกรรม ภายหลังการซื้อ ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 โมเดล 5 ขั้นตอน ในกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค

ที่มา : Kotler,Phillip. (2006).

ขั้นตอนที่ 1 การตระหนักถึงความต้องการ (Recognition of need) กระบวนการซื้อของผู้บริโภคจะเริ่มต้นด้วยการถูกกระตุ้นความต้องการ ไม่ว่าจะเป็นถูกกระตุ้นจากสิ่งกระตุ้นภายใน ซึ่งเป็น สัญชาติญาณของมนุษย์ เพื่อสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของคน เช่นความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ หรือไม่ถูกกระตุ้นจากสิ่งภายนอก เช่นการจัดแสดงสินค้า การโฆษณาเป็นต้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากคนมีความต้องการอยู่มากมายหลายประการ แต่มีเงินจำกัด ก็พยายามเลือกหรือตระหนักถึงความต้องการที่จะเป็นจริงๆ งานที่สำคัญของผู้บริหารการตลาดในขั้นนี้ก็คือ จะต้องเข้าใจและรู้จักใช้สิ่งกระตุ้น ซึ่งเกี่ยวกับสินค้าที่มีอิทธิพลให้ผู้บริโภคตระหนักถึงความต้องการสินค้าของเราให้ได้ และจะต้องกระตุ้นให้เกิดความต้องการเพียงพอที่จะทำให้เกิดการซื้อขึ้นมา หากมีความต้องการมาก แต่ไม่มีเงินจะซื้อความต้องการเช่นนี้เรียกว่าความต้องการซ่อนเร้น (Latent need) เช่น กระตุ้นว่ารถยนต์จะช่วยสามารถสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน เช่น การเดินทางสะดวกแล้วยังช่วยสนองความต้องการด้านฐานะ ความเป็นอยู่อีกด้วย บ้านจะช่วยสามารถสนองความต้องการด้านความปลอดภัย ความมีชื่อเสียง และฐานะความเป็นอยู่ เหล่านี้ เป็นต้น นอกจากนี้ยังจะต้องคำนึงถึงจังหวะ เวลา ที่จะกระตุ้นความต้องการให้เหมาะสมอีกด้วย

ขั้นตอนที่ 2 การแสวงหาข้อมูลข่าวสาร (Information Search) หากเกิดความต้องการจากการถูกกระตุ้นมากพอก็อาจจะทำการซื้อโดยทันที แต่หากไม่สามารถสนองความต้องการได้ทันทีก็อาจจะสะสมความต้องการเหล่านั้นไว้ และเมื่อสะสมไว้มากก็จะพยายามจะแสวงหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าเพื่อหาทางที่จะสนองความต้องการที่ดีที่สุด ซึ่งแหล่งของข้อมูล ข่าวสารที่ผู้บริโภคจะแสวงหาได้จะมาจาก 4 แหล่งต่อไปนี้

1. แหล่งบุคคล เช่น จากครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนบ้าน ผู้คุ้นเคย
2. แหล่งการค้า เช่น จากการโฆษณา การบอกกล่าวของพนักงานขาย ผู้แทนจำหน่าย การจัดแสดง หรือนิทรรศการสินค้า หีบห่อของสินค้า
3. แหล่งสาธารณชน เช่น สื่อมวลชนของทางราชการ เอกชน หรือสมาคม
4. แหล่งที่เกิดจากความชำนาญ เช่น จากผู้เคยใช้ การตรวจสินค้า การจับถือข้อมูลที่ผู้บริโภคได้มาจากแหล่งต่างๆ กัน จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อแตกต่างกันออกไป เช่น ผู้บริโภคอาจจะเชื่อแหล่งบุคคล เช่น จากญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง และจากการสอบถามหรือคำบอกเล่าของผู้ที่เคยใช้มากกว่าแหล่งการค้า แหล่งสาธารณชน เป็นต้น นอกจากนั้นความจำเป็นและปริมาณของการค้นหาข้อมูลก็จะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลและแต่ละสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วย แต่แหล่งข่าวที่มีความสัมฤทธิ์ผลสูงสุดได้แก่ แหล่งข่าวส่วนบุคคล ซึ่งมีอิทธิพลต่อการซื้อบริการมาก

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินทางเลือก (Evaluation of Alternatives) เมื่อผู้บริโภคได้ข้อมูลมาจากขั้นตอนที่ 2 แล้ว ก็จะประเมินทางเลือกและตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด วิธีการที่ผู้บริโภคใช้ในการประเมินทางเลือกอาจจะประเมินโดยการเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับคุณสมบัติของแต่ละสินค้าและน้ำหนักในการที่จะตัดสินใจเลือกซื้อจากหลายตราหือให้เหลือเพียงตราหือเดียว อาจขึ้นอยู่กับความเชื่อนิยมศรัทธาในตราหือนั้นๆ หรืออาจขึ้นอยู่กับประสบการณ์บางอย่างของผู้บริโภคที่ผ่านมาในอดีต

ขั้นตอนที่ 4 การตัดสินใจซื้อ (Purchase Decision) เมื่อประเมินทางเลือก โดยเลือกตรา ยี่ห้อที่ตั้งใจจะซื้อ (Purchase Intention) แล้วอย่างไรก็ตาม อาจมีปัจจัยอื่นที่มีผลกระทบต่อความ ตั้งใจซื้อได้คือ

1. ด้านสังคม เช่น ได้รับคำตำหนิหรือข้อคิดเห็นจากสมาชิกในครอบครัว อาจทำให้ ทศนคติความชอบต่อตรา ยี่ห้อที่ตั้งใจจะซื้อลดลงได้

2. สถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เมื่อผู้ซื้อได้วางแผนความตั้งใจที่จะซื้อไว้แล้ว โดยคาด คะเนถึงรายได้ที่จะได้รับเงินไขข้อตกลงต่างๆ กับผู้ขายและอื่นๆ แต่ความตั้งใจจะซื้ออาจไม่ เกิดขึ้นก็ได้หากเกิดสถานการณ์ที่กระทบกระเทือนต่อผู้ซื้อ เช่น ผู้ซื้อมีรายได้ลดลง พบว่าผู้ขาย หลอกลวง หรือมีผู้บอกกล่าวว่าคุณภาพของสินค้าไม่ดี เหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผู้ตั้งใจจะซื้ออาจ ไม่เป็นผู้ซื้อทั้งร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะมีปัจจัย 2 ประการดังกล่าวข้างต้น เข้ามามีอิทธิพล เป็นต้น

3. การตัดสินใจของผู้บริโภคเต็มไปด้วยความเสี่ยง ผู้บริโภคก็จะสอบถามผู้ที่เคยใช้ ให้แน่ใจก่อนจะตัดสินใจเลือกซื้อตรา ยี่ห้อที่ไว้ใจได้ หรือมีการรับประกัน เพราะฉะนั้นผู้บริหการ ตลาดจะต้องวางแผนการตลาด เพื่อให้ผู้บริโภคตัดสินใจซื้อให้มากขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 ความรู้สึกหลังการซื้อ (Post Purchase Feeling) ตรา ยี่ห้อที่ผู้บริโภคได้ทำการ ตัดสินใจซื้อไปแล้ว อาจทำให้ไม่ได้รับความพอใจตามที่หวังหรือคาดคะเนเอาไว้จะทำให้เกิด ทศนคติที่ไม่ดีต่อตรา ยี่ห้ออื่น เช่น ส่งพนักงานขายออกไปปลอบใจเพื่อให้ ผู้บริโภคแน่ใจว่าการ ตัดสินใจซื้อตรา ยี่ห้อของเราไม่ใช่การตัดสินใจที่ผิดพลาดเป็นการตัดสินใจที่ถูกแล้ว หรืออาจออก ไปรับประกันเพื่อเป็นการยืนยัน เป็นต้น แต่ถ้าสินค้าที่ซื้อไปนั้นสร้างความพอใจให้กับผู้บริโภค ผู้บริโภคก็จะจดจำและนำไปสู่การซื้อซ้ำในโอกาสต่อไป

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

องอาจ ปะทะวานิช (2525) กล่าวถึงพฤติกรรมผู้บริโภคว่า หมายถึง การกระทำของ บุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาให้ได้มาและการใช้ซึ่งสินค้าและบริการ ซึ่ง หมายถึงการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการที่สามารถสร้างความพึงพอใจในการซื้อให้แก่ผู้ซื้อ มาก ที่สุด ซึ่งเป็นสาเหตุที่ผู้บริโภคเลือกซื้อสินค้าและบริการ อาจเป็นเพราะสินค้าและบริการนั้นมี สิ่งจูงใจบางประการที่สอดคล้องกับทัศนคติผู้บริโภค

ธงชัย สันติวงษ์ (2534) ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคว่า หมายถึง การกระทำ ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาให้ได้มา และการใช้สินค้าและบริการ ทั้งนี้รวมถึงกระบวนการตัดสินใจซึ่งมีอยู่ก่อนแล้ว และมีส่วนในการกำหนดให้มีการกระทำ ดังกล่าว

อคุลย์ จาตุรงค์กุล (2539) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคว่าเป็นปฏิกิริยาของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับและการใช้สินค้าและบริการทางเศรษฐกิจรวมทั้งกระบวนการต่างๆ ของการตัดสินใจซึ่งเกิดก่อนและเป็นตัวกำหนดปฏิกิริยาต่างๆ เหล่านี้ จากคำจำกัดความที่กล่าวมานี้ เราอาจแบ่งส่วนสำคัญของพฤติกรรมผู้บริโภคออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ปฏิกิริยาของบุคคล ซึ่งรวมถึงกิจกรรมต่างๆ เช่น การเดินทางไปและกลับจากร้านค้า การจ่ายของในร้าน การซื้อ การขนส่งสินค้า การใช้ประโยชน์และการประเมินค่าสินค้าและบริการที่มีจำหน่ายอยู่ในตลาด

2. บุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับการใช้สินค้าและบริการทางเศรษฐกิจ ซึ่งหมายถึงผู้บริโภคคนสุดท้าย (The Ultimate Consumer) เรามุ่งที่ตัวบุคคล ผู้ซื้อสินค้าและบริการเพื่อนำไปใช้บริการเองหรือเพื่อการบริโภคของหน่วยบริโภคต่างๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเช่น ครอบครัวหรือเพื่อน เราพิจารณาหน่วยบริโภคว่ารวมถึงแม่บ้านในฐานะที่เป็นตัวแทนฝ่ายจัดซื้อของครอบครัว (The Family Purchasing Agent) และบุคคลบางคนที่ซื้อของขวัญให้กับผู้อื่นด้วย อย่างไรก็ตาม เราไม่พิจารณาถึงการที่บุคคลทำการซื้อให้กับองค์กรธุรกิจหรือสถาบันต่างๆ ด้วย รวมถึงกระบวนการต่างๆ ของการตัดสินใจซึ่งเกิดก่อน และเป็นตัวกำหนดปฏิกิริยาต่างๆ เหล่านี้ ซึ่งรวมถึงการตระหนักถึงความสำคัญของกิจกรรมการซื้อที่กระทบโดยตรงต่อไป ปฏิกิริยาทางการตลาดที่เราสังเกตได้

จากความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า พฤติกรรมผู้บริโภคหมายถึง การแสดงออกของคนที่เกี่ยวกับกระบวนการค้นหา การตัดสินใจซื้อสินค้า โดยผ่านการประเมินค่าของสินค้าและบริการ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของผู้ซื้อตลอดจนได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง พฤติกรรมผู้บริโภคจะมีการเปลี่ยนแปลงตามเหตุปัจจัยที่หลากหลาย

2.2.1 ตัวแบบพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior Model)

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2541) กล่าวว่า เหตุจูงใจที่ทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมีจุดเริ่มต้นจากการที่เกิดสิ่งกระตุ้น (Stimulus) ที่ทำให้เกิดความต้องการ สิ่งกระตุ้นผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's black box) ซึ่งเปรียบเสมือนกล่องดำซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะต่าง ๆ ของผู้ซื้อแล้วจะมีการตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's response) หรือการตัดสินใจของผู้ซื้อ (Buyer's purchase decision) โดยมีรายละเอียดของทฤษฎี ดังนี้

1. สิ่งกระตุ้น (Stimulus) สิ่งกระตุ้นอาจเกิดขึ้นเองจากภายในร่างกาย (Inside Stimulus) และสิ่งกระตุ้นภายนอก (Outside Stimulus) นักการตลาดจะต้องสนใจและจัดสิ่งกระตุ้นภายนอก เพื่อให้ผู้บริโภคเกิดความต้องการผลิตภัณฑ์ สิ่งกระตุ้นถือว่าเป็นเหตุจูงใจให้เกิดการซื้อ

สินค้า (Buying motive) ซึ่งอาจใช้เหตุผลใจซื้อด้านเหตุผล และใช้เหตุผลใจให้ซื้อด้านจิตวิทยา (อารมณ์) ก็ได้

2. กล่องดำหรือความรู้สึกลึกซึ้งของผู้ซื้อ (Buy's black box) ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ที่เปรียบเสมือนกล่องดำ (Black box) ซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถทราบได้ จึงต้องพยายาม ค้นหาความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจากลักษณะของผู้ซื้อ และ กระบวนการตัดสินใจของผู้ซื้อ

2.1 ลักษณะของผู้ซื้อ (Buyer characteristics) ลักษณะของผู้ซื้อที่มีอิทธิพลจาก ปัจจัยต่าง ๆ คือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านจิตวิทยา

2.2 กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ (Buyer decision process) ประกอบด้วยขั้นตอน คือการรับรู้ความต้องการ (ปัญหา) การค้นหาข้อมูล การประเมินผลทางเลือก การตัดสินใจซื้อ และพฤติกรรมภายหลังการซื้อ

3. การตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's Response) หรือการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค หรือผู้ซื้อ (Buyer's purchase decisions) ผู้บริโภคจะมีการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

3.1 การเลือกผลิตภัณฑ์ (Product choice)

3.2 การเลือกตราสินค้า (Brand choice)

3.3 การเลือกผู้ขาย (Dealer choice)

3.4 การเลือกเวลาในการซื้อ (Purchase timing)

3.5 การเลือกปริมาณการซื้อ (Purchase amount)

4. ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผู้บริโภคเพื่อทราบถึงลักษณะความต้องการของผู้บริโภคทางด้านต่าง ๆ และเพื่อที่จะจัด สิ่งกระตุ้นทางการตลาดให้เหมาะสม เมื่อผู้ซื้อได้รับสิ่งกระตุ้นทางการตลาด หรือสิ่งกระตุ้นอื่น ๆ ผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อซึ่งเปรียบเสมือนกล่องดำที่ผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ งาน ของผู้ขาย และนักการตลาด คือ ค้นหาว่าลักษณะของผู้ซื้อ และความรู้สึกนึกคิดได้รับอิทธิพลถึง ใดบ้าง ลักษณะของผู้ซื้อได้รับอิทธิพลจาก

4.1 ปัจจัยส่วนบุคคล (Personal factors) การตัดสินใจของผู้ซื้อได้รับอิทธิพล จากลักษณะส่วนบุคคลของคนทางด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย

4.1.1 วงจรชีวิตครอบครัว (Family life cycle stage) เป็นขั้นตอนการดำรง ชีวิตของบุคคลในลักษณะของการมีครอบครัว การดำรงชีวิตในแต่ละขั้นตอนเป็นสิ่งที่มีความต้องการ ทักษะ และค่านิยมของบุคคล ทำให้เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์ และพฤติกรรมการซื้อที่แตกต่างกัน

4.1.2 อาชีพ (Occupation) อาชีพของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็น และความต้องการสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 โอกาสทางเศรษฐกิจ (Economic circumstances) หรือรายได้ (Income) โอกาสทางเศรษฐกิจของบุคคลก็คือ รายได้ของบุคคล ซึ่งมีผลต่ออำนาจการซื้อ และทัศนคติเกี่ยวกับการจ่ายเงิน

4.1.4 การศึกษา (Education) ผู้ที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มจะบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ

4.1.5 ค่านิยมหรือคุณค่า (Value) และรูปแบบการดำรงชีวิต (Lifestyle) ค่านิยมหรือคุณค่าหมายถึง ความนิยมในสิ่งของหรือความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือหมายถึง อัตราส่วนของผลประโยชน์ที่รับรู้ต่อราคาสินค้า ส่วนรูปแบบการดำรงชีวิต หมายถึง รูปแบบของการดำรงชีวิต ในโลกมนุษย์โดยแสดงออกในรูปของ 1. กิจกรรม (Activities) 2. ความสนใจ (Interests) 3. ความคิดเห็น (Opinion)

4.2 ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา (Psychological factor) การเลือกซื้อของบุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านจิตวิทยา ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายในตัวผู้บริโภคที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การซื้อและการใช้สินค้า โดยปัจจัยภายในประกอบด้วย

4.2.1 การจูงใจ (Motivation) หมายถึง สิ่งกระตุ้น (Drive) ที่อยู่ภายในตัวบุคคลซึ่งกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติ การจูงใจเกิดขึ้นภายในตัวบุคคล แต่อาจกระทบปัจจัยภายนอก เช่น วัฒนธรรม ชนชั้นทางสังคม หรือสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดใช้เครื่องมือเพื่อกระตุ้นให้เกิดความต้องการ

4.2.2 บุคลิกภาพ และแนวความคิดเห็นของตนเอง (Personality and Self Concept) หมายถึง ลักษณะด้านจิตวิทยาภายในของบุคคลซึ่งช่วยกำหนด และสะท้อนถึงวิธีการซึ่งบุคคลหนึ่งตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมของเขา

4.2.3 การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการ ซึ่งแต่ละบุคคลได้รับการเลือกสรร และจัดระเบียบ ตีความหมายข้อมูลเพื่อที่จะสร้างภาพที่มีความหมาย

4.2.4 การเรียนรู้ (Learning) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในด้านพฤติกรรมหรือด้านความโน้มเอียงของพฤติกรรมจากประสบการณ์ที่ผ่านมา

4.2.5 ความเชื่อ (Beliefs) เป็นความคิดที่บุคคลยึดถือเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีต

4.2.6 ทัศนคติ (Attitudes) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทัศนคติเป็นสิ่งที่มียิทธิพลต่อความเชื่อ ในขณะที่ความเชื่อก็มีอิทธิพลต่อทัศนคติ

4.2.7 แนวคิดของตนเอง (Self concept) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง หรือความคิดที่บุคคลคิดว่าบุคคลอื่น (สังคม) มีความคิดเห็นต่อตนเองอย่างไร

4.3 ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม เป็นสัญลักษณ์ที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยเป็นที่ยอมรับจากรุ่นหนึ่งไปสู่รุ่นหนึ่ง ซึ่งเป็นตัวกำหนด และควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมหนึ่ง แบ่งเป็นวัฒนธรรมพื้นฐาน (Culture) และวัฒนธรรมย่อย (Subculture)

4.3.1 วัฒนธรรมพื้นฐาน (Culture) หมายถึง พื้นฐานของบุคคลในสังคม เช่น ลักษณะนิสัยของคนไทย ซึ่งเกิดจากการหล่อหลอมพฤติกรรมของสังคมไทย ทำให้มีลักษณะพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน

4.3.2 วัฒนธรรมย่อย (Subculture) หมายถึง กลุ่มวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นส่วนที่ปรากฏชัดเจนในสังคมขนาดใหญ่ที่ซับซ้อน

4.4 ปัจจัยทางสังคม (Social factors) หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การซื้อ ลักษณะทางสังคมประกอบด้วย

4.4.1 กลุ่มอ้างอิง (Reference Group) หมายถึง บุคคล หรือกลุ่มบุคคลซึ่งใช้เป็นแหล่งอ้างอิงสำหรับบุคคลใดบุคคลหนึ่งในการกำหนดค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือพฤติกรรมทั่วไป

4.4.2 ครอบครัว (Family) หมายถึง บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งเกี่ยวข้องกันทางด้านสายเลือด การแต่งงาน หรือการยอมรับให้อยู่อาศัยด้วยกัน

4.4.3 ชั้นทางสังคม (Social Class) หมายถึง การแบ่งกลุ่มภายในสังคมซึ่งภายในกลุ่มประกอบด้วยบุคคลที่มีค่านิยม ความสนใจ และพฤติกรรมอย่างเดียวกัน

2.2.2 ผลจากกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค

เมื่อผ่านกระบวนการต่างๆ ก่อนที่ผู้บริโภคจะตัดสินใจซื้อสินค้าอย่างใดอย่างหนึ่ง ผลที่เกิดขึ้นอย่างแรกคือ พฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภคมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. การซื้อเพื่อทดลองใช้ ในกรณีที่ผู้บริโภคซื้อสินค้านั้นเป็นครั้งแรก และจะซื้อในปริมาณที่น้อยกว่าปกติที่ต้องใช้ ทั้งนี้เพราะผู้บริโภคต้องการประเมินคุณภาพสินค้านั้นโดยตรง และเมื่อมีสินค้าใหม่วางตลาด การซื้อเพื่อทดลองใช้ก็มักจะเกิดขึ้นเสมอ แต่พฤติกรรมเช่นนี้มักใช้ได้เฉพาะสินค้าบางประเภทเท่านั้น สินค้าบางชนิดไม่สามารถซื้อเพื่อทดลองใช้ได้ โดยเฉพาะสินค้าที่มีอายุการใช้งานยาวนาน เช่น โทรศัพท์มือถือ ซึ่งกว่าจะทราบถึงคุณภาพที่แท้จริงก็ต้องใช้สินค้านั้นไปจนหมดอายุแล้ว หรือกว่าจะเปลี่ยนใจได้ก็ต้องใช้เวลาอีกนานถึงจะเปลี่ยนเป็นยี่ห้ออื่นได้

2. การซื้อยี่ห้อเดิมซ้ำ การซื้อลักษณะนี้ใกล้เคียงกับแนวความคิดเรื่องความจงรักภักดีในตรายี่ห้อ (Brand loyalty) ซึ่งจะสร้างความมั่นคงให้กับสินค้านั้น โดยจะต่างจากการซื้อเพื่อทดลองตรงที่ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าซ้ำในยี่ห้อเดิมและเพิ่มปริมาณมากกว่าเดิมนอกจาก

พฤติกรรมการซื้อขายที่เป็นผลเกิดขึ้นแล้ว ผลที่เกิดขึ้นอีกอย่างหนึ่งได้แก่การประเมินคุณค่าหลังการซื้อขายเป็นดังนี้

- 2.1 เมื่อใช้แล้ว สินค้าตอบสนองผู้บริโภคตามที่คาดหวังไว้
- 2.2 สินค้าตอบสนองได้ดีเกินคาดไว้ สร้างความพอใจให้แก่ผู้บริโภค
- 2.3 สินค้าไม่สามารถตอบสนองความต้องการผู้บริโภคได้

การคาดหวังของผู้บริโภคจะเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจที่ได้รับเสมอ เมื่อผู้บริโภคพิจารณาประสบการณ์ในอดีตกับสิ่งที่ต้องการ นอกจากนั้นเพื่อลดปัญหาภายหลังการซื้อขาย ผู้บริโภคต้องเลือกสินค้าที่มีคุณค่าและมีประสิทธิภาพที่สุด

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยา

การเลือกซื้อของบุคคลได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านจิตวิทยาซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายในตัวผู้บริโภคที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อและการใช้สินค้า ปัจจัยภายในประกอบด้วยปัจจัยต่อไปนี้

2.3.1 การจูงใจ (Motivation)

การจูงใจหมายถึง พลังสิ่งกระตุ้น (Drive) ที่อยู่ในตัวบุคคล แต่อาจจะถูกกระทบจากปัจจัยภายนอก เช่น วัฒนธรรม ชนทางสังคม หรือสิ่งกระตุ้นที่นักการตลาดใช้เครื่องมือการตลาดเพื่อกระตุ้นให้เกิดความต้องการพฤติกรรมของมนุษย์เกิดขึ้นต้องมีแรงจูงใจ (Motive) ซึ่งหมายถึงความต้องการที่ได้รับการกระตุ้นจากภายในตัวบุคคลที่ต้องการแสวงหาความพอใจด้วยพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย (Stanton and Futrell, 1997) นักการตลาดต้องศึกษาถึงแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตัวมนุษย์ซึ่งถือว่าเป็นความต้องการของมนุษย์อันประกอบด้วยความต้องการทางร่างกาย และความต้องการด้านจิตวิทยาต่าง ๆ ความต้องการเหล่านี้ ทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะหาสินค้ามาบำบัดความต้องการของตน นักจิตวิทยาได้เสนอทฤษฎีการจูงใจที่มีชื่อเสียงมาก คือ ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ Maslow's theory of motivation ทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์มีข้อสมมติฐานพื้นฐานดังนี้

1. มนุษย์มีความต้องการหลายประการและเป็นความต้องการที่ไม่มีที่สิ้นสุด
2. ความต้องการจะมีความสำคัญแตกต่างกัน มนุษย์จึงสามารถจะลำดับความสำคัญของความต้องการได้ (Hierarchy of needs)
3. บุคคลจะแสวงหาความต้องการที่สำคัญที่สุดหรือสำคัญมากกว่าก่อน
4. เมื่อบุคคลได้สิ่งที่ต้องการบำบัดความต้องการของตนแล้วความจำเป็นในสิ่งนั้นจะหมดไป
5. บุคคลจะเริ่มสนใจในความต้องการอย่างอื่นต่อไป ตามทฤษฎีของมาสโลว์ได้จัดประเภทความต้องการตามความสำคัญออกเป็น 5 ระดับจากต่ำไปสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 ลำดับขั้นของความต้องการตามทฤษฎีมาสโลว์

ที่มา : Kotler (1994)

5.1 ความต้องการของร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐาน ความอยู่รอด เช่น อาหาร อากาศ น้ำดื่ม ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการยกย่อง

5.2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs) เป็นความต้องการที่เหนือกว่า ความต้องการเพื่อความอยู่รอด ซึ่งมนุษย์ต้องการเพิ่มความต้องการในระดับที่สูงขึ้น เช่น ต้องการความมั่นคงในการทำงาน ความต้องการได้รับการปกป้องคุ้มครอง ความต้องการความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ เป็นต้น

5.3 ความต้องการด้านสังคม (Social needs) หรือความต้องการความรักและการยอมรับ (love and belongingness needs) เช่น ความต้องการทั้งในแง่ของการให้และการได้รับซึ่งความรัก ความต้องการ เป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความต้องการให้ได้รับการยอมรับ เป็นต้น

5.4 ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) ซึ่งเป็นความต้องการยกย่องส่วนตัว (Self-esteem) และสถานะ (Status) จากสังคมตลอดจนเป็นความพยายามที่จะให้มีความสัมพันธ์ระดับสูงกับบุคคลอื่น เช่น ความต้องการให้ได้รับการเคารพนับถือ ความสำเร็จ ความรู้ ศักดิ์ศรี ความสามารถ สถานะที่ดีในสังคมและมีชื่อเสียงในสังคม เป็นต้น

5.5 ความต้องการประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิต (Self-actualization needs) เป็นความต้องการสูงสุดของแต่ละบุคคล ซึ่งถ้าบุคคลใดสามารถบรรลุความต้องการในขั้นนี้จะได้รับการยกย่องเป็นบุคคลพิเศษ เช่น ความต้องการที่เกิดจากความสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ นักร้องหรือนักแสดงที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

2.3.2 การรับรู้ (Perception)

การรับรู้ เป็นกระบวนการซึ่งแต่ละบุคคลได้รับการเลือกสรร จัดระเบียบและตีความหมายข้อมูลเพื่อที่จะสร้างภาพที่มีความหมาย หรือหมายถึงกระบวนการความเข้าใจ (การเลือกสรรนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปิดรับ) ของบุคคล ที่มีต่อโลกที่เขาอาศัยอยู่ จากความหมายนี้การรับรู้จะแสดงถึงความรู้สึกจากประสาทสัมผัส ทั้ง 5 ได้แก่ การได้เห็น ได้กลิ่น ได้ยิน ได้รสชาด และได้รู้สึก การรับรู้เป็นกระบวนการของแต่ละบุคคลซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยภายใน เช่น ความเชื่อ ประสบการณ์ ความต้องการ และอารมณ์ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยภายนอก คือ สิ่งกระตุ้น การรับรู้จะพิจารณาเป็นกระบวนการกลั่นกรอง ขั้นตอนการรับรู้มี 4 ขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การเปิดรับข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective exposure) เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคเปิดโอกาสให้ข้อมูลเข้ามาสู่ตัวเอง ตัวอย่าง เช่นผู้ชมโทรทัศน์อาจจะเลือกเปลี่ยนช่องหรือออกจากห้องเมื่อข่าวสารหรือโฆษณานั้นไม่น่าสนใจหรือชมโฆษณานั้นเมื่อโฆษณาน่าสนใจ

2. การตั้งใจรับข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective attention) เกิดขึ้นเมื่อผู้บริโภคเลือกตั้งใจรับสิ่งกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความตั้งใจรับข้อมูล นักการตลาดจะต้องใช้ความพยายามที่จะสร้างงานการตลาด ให้มีลักษณะเด่นเพื่อทำให้เกิดการตั้งใจรับข่าวสารอย่างต่อเนื่อง

3. ความเข้าใจในข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective comprehension) แม้ผู้บริโภคจะตั้งใจรับข่าวสารการตลาด แต่ไม่ได้หมายความว่าข่าวสารนั้นถูกต้องความไปในทางที่ถูกต้อง ในขั้นนี้จึงเป็นการตีความหมายข้อมูลที่ได้รับเข้ามาว่ามีความเข้าใจตามที่นักการตลาดกำหนดไว้หรือไม่ ถ้าเข้าใจก็จะนำไปสู่ขั้นต่อไป การตีความขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความเชื่อถือ และประสบการณ์

4. การเก็บรักษาข้อมูลที่ได้เลือกสรร (Selective retention) หมายถึง การที่ผู้บริโภคจดจำข้อมูลบางส่วนที่เขาได้เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น หลังจากเกิดการเปิดรับและเกิดความเข้าใจแล้วนักการตลาดต้องพยายามสร้างให้ข้อมูลอยู่ในความทรงจำของผู้บริโภค ซึ่งความจำของผู้บริโภคจะทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อ

2.3.3 การเรียนรู้ (Learning)

การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และ (หรือ) ความโน้มเอียงของพฤติกรรมจากประสบการณ์ที่ผ่านมา การเรียนรู้ของบุคคลเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งกระตุ้น (Stimulus) และจะเกิดการตอบสนอง (Response) ซึ่งก็คือทฤษฎี สิ่งกระตุ้น การตอบสนอง (Stimulus response (SR) theory) นักการตลาดได้ประยุกต์ทฤษฎีนี้ด้วยการโฆษณาซ้ำแล้วซ้ำอีก หรือจัดการส่งเสริมการขาย เพื่อทำให้เกิดการตัดสินใจซื้อและใช้สินค้าเป็นประจำ การเรียนรู้เกิดจากอิทธิพลหลายอย่าง เช่น ทัศนคติ ความเชื่อถือ และประสบการณ์ในอดีต อย่างไรก็ตามสิ่งกระตุ้นนั้นมีอิทธิพลที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ต้องมีคุณค่าในสายตาลูกค้า ตัวอย่างการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายในรูปการแจกของตัวอย่างจะมีอิทธิพลทำให้เกิดการเรียนรู้คือ การทดลองใช้ได้ดีกว่าการจัดกิจกรรมการแถม เพราะการแถมนั้นลูกค้าต้องเสียเงินเพื่อซื้อสินค้า ถ้าลูกค้าไม่ซื้อสินค้าก็จะไม่เกิดการทดลองใช้สินค้าที่แถม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4 ความเชื่อ (Beliefs)

ความเชื่อ เป็นความคิดที่บุคคลยึดถือเกี่ยวกับสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีต เช่น เอสโซ สร้างให้เกิดความเชื่อื่อน้ำมันเอสโซมีพลังสูง โดยใช้สโลแกนว่าจับเสือใส่ถังพลังสูง เป๊ปซี่สร้างให้เกิดความเชื่อื่อน้ำอัดลมเป็นรสชาติของคนรุ่นใหม่ น้ำมันไร้สารตะกั่วในช่วงแรกผู้บริโภคเกิดความเชื่อื่อน้ำมันไร้สารตะกั่วมีปัญหาเกี่ยวกับเครื่องยนต์ ซึ่งเป็นความเชื่อในด้านลบที่นักการตลาดต้องรณรงค์เพื่อแก้ไขความเชื่อที่ผิดพลาด

2.3.5 ทักษะ (Attitudes)

ทัศนคติ หมายถึง การประเมินความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของบุคคลความรู้สึกด้านอารมณ์และแนวโน้มการปฏิบัติที่มีผลต่อความคิดหรือสิ่งหนึ่ง (Kotler, 1997) หรือหมายถึงความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Stanton and Futrell, 1987) ทัศนคติเป็นสิ่งที่มิอิทธิพลต่อความเชื่อ ในขณะที่ความเชื่อก็มีอิทธิพลต่อทัศนคติ จากการศึกษาพบว่าทัศนคติของผู้บริโภคกับการตัดสินใจซื้อสินค้าจะมีความสัมพันธ์กัน นักการตลาดจึงต้องศึกษาว่าทัศนคตินั้นเกิดมาได้อย่างไรและเปลี่ยนแปลงอย่างไร การเกิดทัศนคตินั้นเกิดจากข้อมูลที่แต่ละคนได้รับ กล่าวคือ เกิดจากประสบการณ์ที่เรียนรู้ในอดีตเกี่ยวกับสินค้าหรือความนึกคิดบุคคล และเกิดจากความสัมพันธ์ที่มีต่อกลุ่มอ้างอิง เช่น พ่อ แม่ เพื่อน บุคคลชั้นนำในสังคม เป็นต้น

2.3.6 บุคลิกภาพ (Personality)

บุคลิกภาพหมายถึง ลักษณะด้านจิตวิทยาที่แตกต่างกันของบุคคลซึ่งนำไปสู่การตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่มีแนวโน้มเหมือนเดิมและสอดคล้องกัน

ทฤษฎีการจูงใจของฟรอยด์ (Freud's theory of motivation) มีข้อสมมติว่าอิทธิพลด้านจิตวิทยา ซึ่งกำหนดพฤติกรรมมนุษย์ แรงจูงใจ (Motives) และบุคลิกภาพ (Personality) ส่วนใหญ่เป็นจิตใต้สำนึก (Unconscious) ซึ่งเป็นส่วนกำหนดบุคลิกภาพของมนุษย์อันประกอบด้วย อิดอีโก้ ซูเปอร์อีโก้ ทฤษฎีนั้นได้นำไปใช้ในการกำหนดบุคลิกภาพของผู้บริโภคด้วย

2.3.7 แนวคิดของตนเอง (Real self)

แนวคิดของตนเอง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตนเอง หรือความคิดที่บุคคลคิดว่าบุคคลอื่น มีความคิดเห็นต่อตนอย่างไรมี 4 กรณี คือ

1. แนวคิดของตนเองที่แท้จริง (Real self) หมายถึง ความคิดที่บุคคลมองตนเองที่แท้จริง (เป็นข้อเท็จจริงที่บุคคลต้องการ)
2. แนวคิดของตนเองในอุดมคติ (Ideal self) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลใฝ่ฝันอยากให้เป็นเช่นนั้น

3. แนวคิดของตนเองที่ต้องการให้บุคคลอื่นมองตนที่แท้จริง (Real other)

หมายถึง บุคคลนึกเห็นภาพลักษณะว่าบุคคลอื่นมองตนเองที่แท้จริงว่าเป็นอย่างไร

4. แนวคิดของตนเองที่ต้องการบุคคลอื่นคิดถึงเขาในแง่ใด

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน

2.4.1 ความหมายของการลงทุน

รชนีกร วงศ์จันทร์ (2553) การลงทุน คือ การนำเงินที่เก็บสะสมไปสร้างผลตอบแทนที่สูงกว่าการออม โดยการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล หรือหลักทรัพย์ต่าง ๆ ซึ่งจะมีความเสี่ยงที่สูงขึ้นเมื่อตัดสินใจลงทุน แปลว่าก็มีโอกาสที่จะขาดทุนรวมอยู่ด้วย ซึ่งแตกต่างจากการออม เพราะสิ่งที่ลงทุนไปไม่ได้มีการรับประกันในตัวต้นทุน ไม่ว่าจะเป็นการลงทุนเพื่อความพอใจในการได้ใช้ทรัพย์สินต่างๆ เช่น การซื้อทีวี ซื้อรถ การลงทุนด้วยการประกอบธุรกิจที่อาจจะเป็นเจ้าของเอง หรือร่วมลงทุนกับเพื่อนสนิท เพื่อก่อให้เกิดรายได้ หรือเป็นการลงทุนซื้อหลักทรัพย์ โดยคาดหมายว่าจะได้รับผลตอบแทนในอนาคตเพิ่มเติมขึ้นมา ซึ่งล้วนแล้วแต่มีความเป็นไปได้ที่อาจจะได้รับหรือไม่ได้รับ ทั้งความพอใจรายได้หรือผลตอบแทน

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2553 : ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของรูปแบบของการลงทุนเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer investment) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อสินค้า ประเภทรถยนต์ เช่น รถยนต์ รวมทั้งการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ (Real estate investment) การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังกำไรในรูปตัวเงิน แต่หวังความพอใจในการใช้ทรัพยากรเหล่านั้น การซื้อทองคำเพื่อเป็นเครื่องประดับเป็นการลงทุนเพื่อการบริโภคอย่างหนึ่งของผู้บริโภค เงินที่จ่ายเป็นเงินที่ได้จากการออม การซื้อทองคำเพื่อเป็นเครื่องประดับให้ความพอใจแก่เจ้าของแล้ว ในกรณีที่ทองคำมีมูลค่าสูงขึ้นหากขายได้ ถือได้ว่าเป็นเพียงผลพลอยได้

2. การลงทุนในธุรกิจ (Business or economic investment) หมายถึงการซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่ารายได้ที่ได้นี้จะเพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุนได้แก่ การลงทุนในสินค้าประเภททุน เครื่องจักร โรงงาน เพื่อผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค การลงทุนลักษณะนี้มุ่งหวังกำไรจากการลงทุน ถ้าไรจะเป็นตัวดึงดูดผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุน การลงทุนตามความหมายนี้เป็นการนำเงินออม (Saving) หรือ เงินที่สะสมไว้ (Accumulated fund) หรือกู้ยืมเงินจากธนาคาร (Bank credit) มาลงทุนเพื่อจัดสร้างหรือจัดหาสินค้าประกอบด้วย เครื่องจักรและสินทรัพย์ ประเภทอสังหาริมทรัพย์ได้แก่ การลงทุนในที่ดิน อาคารสิ่งปลูกสร้างเพื่อนำมาใช้ผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or securities investment) การลงทุนตามความหมายทางการเงินหรือการลงทุนในหลักทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ หุ้นทุน ตราสาร เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมที่แตกต่างจากการลงทุนทางธุรกิจ ผู้ที่มีเงินแต่เมื่อไม่ต้องการเป็นผู้ประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากมีความเสี่ยงหรือผู้ออมยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนนำเงินที่ออมได้ไปซื้อหลักทรัพย์ลงทุนโดยให้ผลตอบแทนในรูปของอัตราดอกเบี้ยหรือเงินปันผล (Yield) และ ส่วนต่างราคา (Capital gain) ซึ่งจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่ลงทุน

2.4.2 แนวคิดเกี่ยวกับหลักการลงทุน

สิ่งแรกที่นักลงทุนควรใส่ใจก่อนเริ่มลงทุน คือ สำรวจว่าตัวเองมีเงินเหลือพอเพื่อที่จะลงทุนแล้วหรือยัง เพราะเงินที่จะนำมาลงทุนนั้นควรเป็นเงินที่สามารถพร้อมรับความเสี่ยงได้ หรือเป็นเงินออมที่สูญหายแล้วไม่กระทบต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ดังนั้น นักลงทุนควรจัดสรรเงินที่มีอยู่ให้พอเพียงกับวิถีการดำเนินชีวิตของตน และมีการออมเงินไว้บางส่วน เพื่อวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการคือ ออมเงินเพื่อสำรองไว้ใช้ในกรณีฉุกเฉินโดยจำนวนเงินที่ออมควรมีประมาณ 6 เท่าของค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยในแต่ละเดือน ออมเงินเพื่อวัตถุประสงค์ระยะยาว เช่น ออมเงินเพื่อการศึกษาของบุตร เพื่อซื้อบ้าน และสุดท้าย คือออมเงินเพื่อไว้ใช้ในยามเกษียณ สำหรับ 3 วิธีง่าย ๆ ที่ทำให้มีเงินออมเพิ่มมากขึ้นตามจุดมุ่งหมาย คือ

1. เพิ่มรายได้ หาอาชีพเสริม เพื่อจะได้มีเงินออมมากขึ้น
2. ลดค่าใช้จ่าย เพื่อเพิ่มเงินออม
3. ลงทุน เพื่อสร้างผลตอบแทนที่เพิ่มมากขึ้น จากเงินออมที่มีอยู่

เมื่อมีเงินออมพร้อมที่จะลงทุนแล้ว ก็ต้องมาจุดมุ่งหมายในการลงทุนที่ต้องการ ว่าชัดเจนหรือไม่ เพราะนอกเหนือจากผลตอบแทนจากการลงทุนที่จะได้ ผู้ลงทุนจะต้องไม่ลืมคำว่า “ความเสี่ยง” ด้วย ผู้ลงทุนต้องถามตัวเองว่าจะสามารถยอมรับความเสี่ยงในการลงทุนได้มากน้อยแค่ไหน เมื่อเข้าใจในกรอบการลงทุนของตัวเองในแง่ของความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ก็ต้องมาพิจารณาว่าจะลงทุนในตราสารหรือหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนอย่างไร ในรูปแบบไหน มีความเสี่ยงมากน้อยเพียงไร และการลงทุนนั้นเหมาะสมกับผู้ลงทุนหรือไม่ หากยังไม่ทราบหรือไม่แน่ใจก็ควรที่จะศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนประเภทนั้น ๆ เสียก่อน

เคล็ดลับในการลงทุนให้ประสบความสำเร็จ

1. มีเป้าหมายที่ชัดเจน และอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง
2. สร้างวินัยในการออม และการลงทุน
3. เริ่มต้นออมทันทีเมื่อมีโอกาส
4. ปรับปรุงงบประมาณให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3 จุดมุ่งหมายในการลงทุน

เพชรี ชุมทรัพย์ (2544) ได้กำหนดปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของการลงทุนไว้ดังต่อไปนี้

1. อายุของผู้ลงทุน (The age of the investor) ผู้ลงทุนที่มีอายุน้อย หรือระหว่าง 25 – 40 ปี มักกล้าเสี่ยงและสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความอากเวยแก่เงินลงทุน แต่ผู้ลงทุนที่มีอายุระหว่าง 40 – 50 ปี อาจสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ ทั้งนี้เนื่องมาจากภาระทางครอบครัวและผู้ลงทุนที่มีอายุมากกว่า 60 ปี ยิ่งพอใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้แน่นอน
2. การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital status and family responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวแล้วต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ต้องให้การศึกษาแก่บุตร ทำให้เขาเกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มั่นคง ให้รายได้แน่นอนส่วนคนโสดไม่มีภาระผูกพัน ย่อมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้
3. สุขภาพของผู้ลงทุน (The health of the investor) ปัญหาเรื่องสุขภาพของผู้ลงทุนมีต่อการกำหนดนโยบายลงทุนของผู้ลงทุน ผู้ลงทุนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการรายได้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดในอนาคต
4. นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal habit) ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่ได้รับจากการลงทุนในหลักทรัพย์ เขาอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคตก็ได้ ในทางตรงกันข้าม ผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ย่อมต้องการได้รายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น
5. ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to accept risks of investment) ผู้ลงทุนบางท่านอาจต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยง ความเสี่ยงในที่นี้มีหลายลักษณะด้วยกัน เช่น ความเสี่ยงธุรกิจ ความเสี่ยงในตลาด ความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงในอำนาจซื้อ เป็นต้น ผู้ลงทุนในลักษณะนี้ได้เตรียมตัวเตรียมใจที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว
6. ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's needs) ความจำเป็นของผู้ลงทุนอาจแตกต่างกันบางท่านอาจมีความจำเป็นทางการเงิน บางท่านอาจมีความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกละและจิตใจแน่นอนที่สุดสิ่งสำคัญที่เร่งเร้าให้เกิดการลงทุนก็คือตัวกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้ในยามชราเพื่อการศึกษาหรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น

2.4.4 ทางเลือกในการลงทุน

การลงทุนในทรัพย์สินทางการเงินทำได้หลายรูปแบบ ทั้งในรูปของการฝากเงิน (ซึ่งมักจะเรียกกันว่าการออม) และการซื้อหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ในที่นี้จะเรียกรวม ๆ ว่าเป็นการซื้อหลักทรัพย์ คำว่า “หลักทรัพย์” ที่กล่าวถึงในหัวข้อนี้ มีความหมายอย่างกว้าง คือมีความหมายเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รวมทั้งตราสารหรือเครื่องมือทางการเงินที่เปลี่ยนมือได้ และทรัพย์สินทางการเงินอื่น ๆ ที่เปลี่ยนมือไม่ได้ ผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุนในช่องทางเหล่านี้แตกต่างกันไปทั้งในแง่ของรูปแบบและระดับ เช่นเดียวกันกับระดับความเสี่ยงที่ผู้ออมหรือผู้ลงทุนจะต้องเผชิญก็มีความแตกต่างกันไป นอกจากนี้ปัจจัยทางด้านอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงแล้ว ในการพิจารณาทางเลือกการลงทุน ผู้ลงทุนควรเลือกตราสารที่มีอายุสอดคล้องกับระยะเวลาที่ประสงค์จะลงทุน ในกรณีที่เป็นการลงทุนระยะสั้นเพื่อปรับสภาพคล่อง ผู้ลงทุนควรพิจารณาด้านความคล่องตัวในการขาย ได้ถอนตราสารก่อนครบกำหนดชำระด้วย นอกจากนี้ผู้ลงทุนควรทราบขนาดของวงเงินเพื่อการลงทุนแต่ละประเภท หลักทรัพย์บางประเภทมีการจำกัดจำนวนวงเงินขั้นต่ำ เช่นการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลบางรุ่นกำหนดวงเงินขั้นต่ำไว้ 10,000 บาท ต่อหนึ่งหน่วยการซื้อ หุ้นสามัญในตลาดหลักทรัพย์ก็มีการกำหนดหน่วยการซื้อขาย รวมทั้งการซื้อตั๋วสัญญาใช้เงิน หรือการฝากประจำกับสถาบันการเงิน ก็มีการกำหนดวงเงินขั้นต่ำเช่นกัน

ทางเลือกในการลงทุนอาจจำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ต่าง ๆ กัน เช่นแบ่งตามระยะเวลาการลงทุน เป็นการลงทุนในตลาดเงินและตลาดทุน โดยการลงทุนในตลาดเงิน ประกอบด้วยการออมหรือการลงทุนในตราสารที่เปลี่ยนมือไม่ได้ และการลงทุนในตราสารที่เปลี่ยนมือได้ หรืออาจจำแนกตามประเภทของผู้ออกตราสาร เป็นหลักทรัพย์รัฐบาลและหลักทรัพย์ภาคเอกชน หรืออาจแบ่งตามลักษณะของผลตอบแทนที่จะได้รับ เป็นหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำ และหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ผันแปร ในที่นี้จะจำแนกทางเลือกในการลงทุนหลายวิธีเข้าด้วยกันโดยถือว่าการลงทุนในตลาดทุนเป็นการลงทุนในตราสารที่เปลี่ยนมือได้ทั้งสิ้น (เช่น มิได้พิจารณาการให้กู้โดยทำสัญญาเงินกู้)

จากแนวทางดังกล่าว สามารถจำแนกทางเลือกลงทุนเป็น 6 ประเภทดังนี้

1. ตราสารระยะสั้นเปลี่ยนมือไม่ได้ (Nonmarketable financial assets) เป็นรูปแบบทางเลือกในการออมเงินระยะสั้น มีความสะดวกและง่ายในการฝากหรือถอนเงินออม มีความปลอดภัยสูงและให้อัตราผลตอบแทนต่ำ เช่น การฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน สหกรณ์ออมทรัพย์ หรือ ธนาคารเฉพาะกิจต่าง ๆ
2. ตราสารระยะสั้นเปลี่ยนมือได้ (Money market securities) เป็นตราสารที่มีอายุไม่เกินหนึ่งปีสามารถเปลี่ยนมือได้ เช่น ตั๋วเงินคลัง ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตราสารพาณิชย์ ตั๋วแลกเงิน เป็นต้น
3. ตราสารระยะยาวที่ให้รายได้ประจำ (Fixed-income securities) หมายถึง ตราสารหรือหลักทรัพย์ที่ให้ผลประโยชน์แก่ผู้ลงทุนอย่างสม่ำเสมอเป็นงวด ๆ เป็นจำนวนที่เท่า ๆ กัน จนหลักทรัพย์นั้นครบกำหนดได้ถอนได้แก่ตราสารแห่งหนึ่ระยะยาวที่ออกโดยรัฐบาล รัฐวิสาหกิจและบริษัทต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ตราสารประเภททุน (Equity securities) ได้แก่ หุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ หุ้นสามัญเป็นตราสารแสดงความเป็นเจ้าของกิจการ มีสิทธิในรายได้ของบริษัทโดยการรับเงินปันผล ตราที่ประกาศจ่าย การลงทุนในหุ้นสามัญเป็นการลงทุนที่ให้ผลประโยชน์อย่างไม่สม่ำเสมอ จำนวนไม่คงที่ ช่วงจังหวะเวลาที่จ่ายผลตอบแทนไม่แน่นอน เนื่องจากเงินปันผลจ่ายไม่ใช่ภาระผูกพันของผู้ถือหุ้นสามัญ แต่โดยปกติแล้วผู้ลงทุนที่ซื้อหุ้นสามัญย่อมคาดหวังว่าบริษัทผู้ถือหุ้นสามัญนั้นจะจ่ายเงินปันผลโดยสม่ำเสมอ นอกจากเงินปันผลแล้ว ผู้ลงทุนยังคาดหวังอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในหุ้นสามัญรูปแบบอื่น ๆ อีก ได้แก่ กำไรจากการขายหุ้น สิทธิในการซื้อหุ้นใหม่ และในกรณีที่ลงทุนในบริษัทนั้นเป็นสัดส่วนสูง ผู้ลงทุนยังหวังสิทธิในการมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการโดยการออกเสียงเลือกกรรมการบริหารบริษัท

5. หน่วยลงทุนของกองทุนรวม (Unit trust) บริษัทจัดการกองทุนระดมเงินโดยการขายหน่วยลงทุนแล้วนำเงินที่ได้ไปลงทุนในหลักทรัพย์ต่าง ๆ ตามที่กำหนด หน่วยลงทุนมีทั้งประเภทที่ขายหน่วยลงทุนคืนให้กองทุนรวมไม่ได้หากยังไม่สิ้นสุดโครงการ และประเภทที่ขายคืนให้กองทุนรวมได้ตลอดก่อนสิ้นสุดโครงการ ผลตอบแทนจากการซื้อหน่วยลงทุนได้แก่ เงินปันผลและกำไร (ขาดทุน) จากการซื้อขายหน่วยลงทุนนั้น

6. อนุพันธ์ (Derivative securities) ได้แก่ สัญญาอนุพันธ์ (Option) พันธอนุพันธ์ หรือสัญญาซื้อขายล่วงหน้าและอนาคต (Forward and futures) รวมทั้งตราสารอนุพันธ์ที่เชื่อมโยงกับหลักทรัพย์ประเภททุน (Equity-linked derivative) ซึ่งได้แก่ สัญญาของซื้อหุ้นในระยะยาวหรือวอร์เรนต์ (Warrant) และหลักทรัพย์แปลงสภาพ (Convertible security)

2.4.5 ปัจจัยที่กำหนดการลงทุน

เพอร์ ชุมทรัพย์ (2544) ได้กล่าวถึงปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุน โดยมีรายละเอียดมีดังนี้

1. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ภาพรวมทางเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อการลงทุน เนื่องจากปัญหาทางเศรษฐกิจอาจส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านอื่นๆ ได้ โดยจะก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านจิตวิทยาของผู้ลงทุนได้มากที่สุด ได้แก่

1.1 ระดับรายได้ประชาชาติและการเปลี่ยนแปลงรายได้ประชาชาติ รายได้ประชาชาติเป็นสิ่งที่รองรับการลงทุน กล่าวคือ การลงทุนจะอยู่ในระดับต่ำหากรายได้ประชาชาติอยู่ในระดับต่ำ ในทางตรงข้าม หากรายได้ประชาชาติอยู่ในระดับที่สูงหรือมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น นักลงทุนสามารถคาดหวังว่าสามารถขายหลักทรัพย์ได้เพิ่มมากขึ้น การลงทุนจึงเพิ่มขึ้นสูงตามไปด้วย หรือหากว่ารายได้ประชาชาติมีอัตราการเพิ่มที่ลดลง ซึ่งแสดงว่าประชาชนมีอำนาจซื้ออยู่ในระดับต่ำ ผู้ลงทุนจะชะลอการลงทุนตามไปด้วย

1.2 อัตราดอกเบี้ย การขึ้นลงของอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก และอัตราเงินกู้ของธนาคาร ถ้าอัตราดอกเบี้ยขยับตัวสูงขึ้นทำให้ต้นทุนการผลิตของกิจการหรืออุตสาหกรรมต่างๆ สูงขึ้นไปด้วย แต่ในทางตรงข้าม หากสภาพคล่องทางการเงินมีมากอัตราดอกเบี้ยจะลดลง ผู้คนในสังคมจะมีกำลังซื้อมากขึ้น ส่งผลให้อุตสาหกรรมต่างๆ เกิดการขยายตัว รวมถึงการลงทุนในหลักทรัพย์ก็จะได้รับผลดีด้วย

1.3 ภาวะเศรษฐกิจต่างประเทศ เช่น ภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า หากอยู่ในภาวะเศรษฐกิจดีก็จะทำให้ความต้องการสินค้ามีมากขึ้น จะส่งผลดีต่อยอดขายและเม็ดเงินที่จะกลับเข้ามาในประเทศไทย ในทางตรงข้ามหากเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าประสบปัญหา จะทำให้ยอดขายสินค้าและบริการลดน้อยลง จะทำให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ

1.4 กำไรที่คาดว่าจะได้รับ เนื่องจากการลงทุนต้องมีการจ่ายค่าตอบแทนแก่เจ้าของเงินทุน ดังนั้นผู้ลงทุนจึงต้องเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุน หากต้นทุนต่ำกว่าผลตอบแทนก็จะได้กำไร ซึ่งอัตรากำไร คือ จำนวนกำไรที่คิดเป็นร้อยละของเงินลงทุน หากอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับอยู่ในระดับที่สูงก็จะเป็แรงจูงใจให้นักลงทุนตัดสินใจที่จะลงทุนในทางตรงกันข้ามหากอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับอยู่ในระดับที่ต่ำก็จะทำให้นักลงทุนตัดสินใจไม่เพิ่มการลงทุน

1.5 ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ปัจจุบันภาคธุรกิจต้องพบกับการแข่งขันซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ การที่แต่ละบริษัทมีเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ต่างจากคู่แข่ง และมีความเป็นผู้นำทางด้านผลิตภัณฑ์ใหม่ ก็จะทำให้บริษัทได้เปรียบคู่แข่ง ส่งผลให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้น

1.6 ราคาหลักทรัพย์ทุนและการบำรุงรักษา นักลงทุนต้องนำมาพิจารณาเพื่อประเมินอัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับจากการลงทุน ถ้าค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูงมาก อัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับก็จะต่ำ ในทางตรงข้าม ถ้าค่าใช้จ่ายในการลงทุนต่ำ อัตรากำไรที่คาดว่าจะได้รับก็จะมีความ

2. ปัจจัยด้านการเมือง ได้แก่ นโยบายของรัฐบาลและเสถียรภาพทางการเมือง นโยบายของรัฐบาลที่มีผลต่อการลงทุนมากที่สุด เช่น การจัดเก็บภาษี มีผลต่อการลงทุนกล่าวคือการเก็บภาษีจากภาคธุรกิจในอัตราที่สูงและมีการจัดเก็บที่ซ้ำซ้อน จะส่งผลให้ต้นทุนหลักทรัพย์อยู่ในระดับที่สูง เมื่อต้นทุนหลักทรัพย์อยู่ในระดับที่สูงก็จะทำให้ราคาของหลักทรัพย์ที่ผลิตสูงขึ้นมากกว่าราคาหลักทรัพย์ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ หลักทรัพย์ที่ขายในประเทศก็จะขายไม่ได้เพราะของราคาแพง หรือจะส่งหลักทรัพย์ไปขายที่ต่างประเทศก็ไม่ได้เพราะผู้ราคาที่สูงไม่ได้ ทำให้การผลิตและการลงทุนภายในประเทศอยู่ในระดับต่ำ ตรงกันข้าม หากมีจัดเก็บภาษีจากภาคธุรกิจในอัตราต่ำและการจัดเก็บไม่ซ้ำซ้อน ราคาหลักทรัพย์ก็จะถูกลงและช่วยให้สามารถแข่งขันได้ดีขึ้น การลงทุนและการเพิ่มผลผลิตก็จะเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย สำหรับเสถียรภาพทางการเมืองนั้น นัก

ลงทุนชาวต่างชาติจะให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากเป็นพิเศษกล่าวคือ ถ้าประเทศเป็นประชาธิปไตย ซึ่งให้อำนาจแก่นักลงทุน ผู้ลงทุนชาวต่างชาติก็จะลงทุนมากกว่าประเทศที่ปกครองแบบเผด็จการ

3. ปัจจัยด้านแหล่งข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การรับรู้ข่าวสารที่นักลงทุนได้รับ และใช้ในการประกอบการตัดสินใจซื้อขาย เช่น ข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจ รายงานการซื้อขาย ราคาหลักทรัพย์ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวตลอดเวลา ซึ่งมีผลกระทบต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุน ได้แก่ แหล่งข่าวจากสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ คำแนะนำและข่าวสารจากเพื่อนหรือญาติพี่น้อง

4. ปัจจัยด้านภาษี (สมาคมบริษัทจัดการกองทุน : 2553 : ออนไลน์) กองทุนรวมมีลักษณะเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากบริษัทจัดการ ผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่กองทุนรวมได้รับ จะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี เช่น กองทุนรวมลงทุนในตราสารทุนได้รับเงินปันผล และหรือ กำไรส่วนเกินทุน ไม่ต้องเสียภาษี กองทุนรวมลงทุนในตราสารหนี้ได้รับดอกเบี้ย ส่วนลดรับ และหรือ กำไรส่วนเกินทุน ก็ไม่ต้องเสียภาษีเช่นกัน เป็นต้น ส่วนผู้ถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมนั้น เมื่อได้รับเงินปันผลหรือกำไรส่วนเกินมูลค่าหน่วยลงทุน จะมีภาระภาษีสำหรับบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ในลักษณะเช่นเดียวกันกับภาระภาษีจากการลงทุนในตราสารทุน ดังกล่าวไว้แล้วข้างต้นทุกประการ เว้นแต่กรณีผู้ลงทุนซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาเลือกที่จะนำเงินปันผลที่ได้รับจากกองทุนรวมไปรวมคำนวณเป็นเงินได้เพื่อเสียภาษี ผู้ลงทุนจะไม่สามารถเครดิตภาษีเงินปันผลได้

2.4.6 การลงทุนทางการเงิน

ถวิล นิลใบ (2544) การลงทุนทางการเงิน หมายถึง การผูกพันที่จะเก็บเงินไว้ในช่วงเวลาหนึ่งเพื่อที่จะให้ได้รับชำระคืนมากกว่าเดิมในอนาคต โดยเงินที่ได้เพิ่มนั้นแยกได้เป็น 3 ส่วน ส่วนแรก เพื่อเพิ่มค่าเงินตามเวลาที่ผูกพัน ส่วนที่สอง เพื่อชดเชยกับราคาที่อาจปรับสูงขึ้น และส่วนที่สาม เพื่อชดเชยความเสี่ยงหรือความไม่แน่นอนในการชำระคืน

วัตถุประสงค์ของการลงทุนทางการเงิน เพื่อจะได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนในรูปแบบของดอกเบี้ย (Interest) เงินปันผล (Dividend) กำไรจากการซื้อขายหุ้น (Capital gain) เงินเพื่อการลงทุนได้มาจากไหน (Money for investing) เงินสำหรับนำมาลงทุนได้มาจากแหล่งใด หรือมีทางที่จะได้มาอย่างไรถ้าบุคคลได้มีการวางแผนจัดการเรื่องการเงินของตนอย่างมีประสิทธิภาพแล้วก็จะมีความมั่นใจได้เงินก้อนหนึ่งเพื่อการลงทุนได้เสมอ บุคคลมีโอกาสดำเนินเงินมาจาก

1. การรู้จักทำงบประมาณ (Using budgets) เราสามารถควบคุมการใช้จ่ายให้อยู่ในขอบเขตของเงินงบประมาณที่กำหนด ก็จะทำให้มีเงินออมเหลืออยู่จริงตามที่คาดคะเนไว้ ซึ่งเงินออมส่วนนี้สามารถนำไปลงทุนหาผลประโยชน์ได้

2. การออมโดยวิธีบังคับ (Forced saving) ตามหลักของการจ่ายเงินเดือนซึ่งธุรกิจได้มีการหักเงินสะสม หรือเงินสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานไว้ เงินออมส่วนนี้เป็นของลูกจ้างพนักงาน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ยังถอนไม่ได้จนกว่าจะทำตามเงื่อนไขที่กำหนด ธุรกิจจะนำเงินสดดังกล่าวไปให้สถาบันการเงิน หรือบุคคลที่สามเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ให้ ออกเงยตามที่กฎหมายกำหนด และจะจ่ายคืนแก่เจ้าของผู้มีสิทธิได้รับเมื่อถึงเวลา เงินออมโดยโดยวิธีบังคับจึงเป็นเงินลงทุนทางหนึ่งของบุคคล เพียงแต่เขาไม่ได้เป็นผู้ลงทุนเองโดยตรงแต่สถาบันนายจ้างเป็นผู้ลงทุนแทนให้

3. การยกเว้นรายจ่ายไม่จำเป็นเสียบ้าง (Skip an expenditure) เป็นธรรมชาติของบุคคลที่มีเงินแล้วจะใช้จ่ายไปตามวิสัยปกติที่เคยเป็นมา เช่น ทุกวันอาทิตย์ต้องออกไปทานข้าวนอกบ้าน ดูภาพยนตร์ เล่นโบว์ลิ่ง เล่นกอล์ฟ หรือซื้อของตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ดังนั้นถ้าจะมีการยกเลิกบ้างก็ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย จะมีเงินเหลือนำมาลงทุนได้

4. การประหยัดรายได้พิเศษ (Save the non-routine incomes) บางครั้งคนเราก็มักจะได้รับรายพิเศษเข้ามาบ้าง เช่น การไปทำงานพิเศษมีรายได้หรือขายของเก่า ที่ไม่ใช่แล้ว หรือญาติผู้ใหญ่ได้ให้เงินเป็นของขวัญรางวัล ซึ่งเงินเหล่านี้ยังไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องรีบใช้จ่ายแต่ประการใด ดังนั้นถ้าสามารถเก็บออมไว้ก็จะนำไปหาผลประโยชน์ได้มาก

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า การลงทุนคือการมุ่งหาผลตอบแทนจากการใช้ทุนในรูปแบบของผลตอบแทนทางการเงิน (Monetary return) นั่นเอง

2.5 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกองทุนรวม

2.5.1 ความเป็นมาและรายชื่อบริษัทสมาชิกธุรกิจการจัดการกองทุนรวม

บริษัทจัดการกองทุนรวมแห่งแรกของประเทศไทยได้ถูกจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2518 โดยความร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลไทยและบริษัทการเงินระหว่างประเทศ (International Finance Corporation - IFC) ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของธนาคารโลก และได้เริ่มจัดตั้งและจัดการกองทุนรวมโครงการแรกในปี พ.ศ. 2520 ภายใต้ชื่อ "โครงการกองทุนสินิธิบุญ" ด้วยขนาดกองทุน 100 ล้านบาท และมีอายุโครงการ 10 ปี ในปี พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มีผลบังคับใช้ จึงได้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลและส่งเสริมพัฒนาธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจจัดการลงทุน และตลาดทุนของประเทศไทยในวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2535 กระทรวงการคลังได้พิจารณาให้ใบอนุญาตการจัดการกองทุนรวมแก่บริษัทใหม่เพิ่มขึ้นอีก 7 บริษัท รวมกับบริษัทเดิมอีก 1 บริษัท เป็น 8 บริษัท มีผลให้ธุรกิจการจัดการกองทุนรวมขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็วและกลายเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาตลาดทุนของประเทศไทยปลายปี พ.ศ. 2538 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ได้เปิดให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนรวมเพิ่มเติม ซึ่งมีกลุ่มผู้ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ จำนวน 7 กลุ่ม (ไม่นับรวมผู้จัดตั้ง บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม เพื่อผู้ลงทุนต่างประเทศ) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้าว จำกัด) โดยต่อมาในปี พ.ศ. 2539 -2540 กลุ่มผู้ผ่านการพิจารณาดังกล่าวได้ทยอยจัดตั้งบริษัท ขึ้นเพื่อรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ หลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนรวมจาก กระทรวงการคลัง ซึ่งมีกลุ่มที่สามารถดำเนินการจัดตั้งบริษัทได้เพียง 6 บริษัท รวมกับบริษัท หลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมที่จัดตั้งแล้วก่อนหน้านี้เป็น 14 บริษัท ปัจจุบัน ณ วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ.2554 สมาคมบริษัทจัดการลงทุนมีบริษัทสมาชิกกลุ่มธุรกิจกองทุนรวมทั้งสิ้น 23 บริษัท (สมาคมบริษัทจัดการลงทุน.2554 : ออนไลน์) คือ

1. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กรุงศรี จำกัด
2. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กรุงไทย จำกัด (มหาชน)
3. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กสิกรไทย จำกัด (มหาชน)
4. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ซีไอเอ็มบี-พริ้นซิเพิล จำกัด
5. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทหารไทย จำกัด
6. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทองคำ แอสเซท จำกัด
7. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทิสโก้ จำกัด
8. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ชนชาติ จำกัด
9. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด
10. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ไทย) จำกัด
11. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน อเบอร์ดีน จำกัด
12. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เกียรตินาคิน จำกัด
13. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)
14. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนแมนูไลฟ์ (ประเทศไทย) จำกัด
15. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน แลนด์ แอนด์ เฮาส์ จำกัด
16. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน แอสเซท พลัส จำกัด
17. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด
18. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไอเอ็นจี (ประเทศไทย) จำกัด
19. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด
20. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ซีมิโก้ จำกัด
21. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด
22. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ฟิลลิป จำกัด
23. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรณ จำกัด

2.5.2 วัตถุประสงค์กองทุนรวม

กองทุนรวม คือ เครื่องมือในการลงทุน (Investment vehicle) สำหรับผู้ลงทุนรายย่อย ที่ประสงค์จะนำเงินมาลงทุนในตลาดเงินตลาดทุน แต่ติดขัดด้วยอุปสรรคหลายประการ ที่ทำให้การลงทุนด้วยตนเองไม่สามารถได้ผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่ต้องการ

1. มีทุนทรัพย์จำนวนจำกัด ไม่สามารถกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเภทได้มากพอ เพื่อลดความเสี่ยงจากการลงทุน
2. ไม่มีประสบการณ์ ความรู้ ความชำนาญในการลงทุน
3. ไม่มีเวลาจะศึกษา ค้นหา และติดตามข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจการลงทุน

กองทุนรวม จึงเป็นเครื่องมือในการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดการลงทุนอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายให้การลงทุนได้รับผลตอบแทนที่ดีที่สุด ภายใต้กรอบความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนยอมรับได้

2.5.3 ผู้เกี่ยวข้องกับกองทุนรวม

โครงสร้างของกองทุนรวม ถูกกำหนดขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของผู้ถือหน่วยลงทุน โดยประกอบด้วยผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ และผู้กำกับดูแล ทั้งที่เป็นองค์การของภาคเอกชนและภาครัฐ ได้แก่

1. บริษัทจัดการ บริษัทจัดการต้องเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาตจัดการลงทุนจากกระทรวงการคลังเท่านั้น บริษัทจัดการเป็นผู้กำหนดโครงการกองทุนรวมนโยบายการลงทุนและวัตถุประสงค์ เพื่อนำเสนอขออนุมัติจากสำนักงาน ก.ล.ต. และต้องบริหารจัดการลงทุนตามวัตถุประสงค์และนโยบายการลงทุนนั้นโดยเคร่งครัด ทั้งนี้ บริษัทจัดการจะแจ้งนโยบายการลงทุนและวัตถุประสงค์ในการลงทุนให้ผู้ลงทุนทราบในหนังสือชี้ชวนเสนอขายหน่วยลงทุนที่แจกจ่ายให้แก่ผู้ลงทุนและผู้สนใจลงทุนได้ศึกษาก่อนที่จะลงทุน

2. ผู้ดูแลผลประโยชน์ เป็นสถาบันการเงิน ที่มีคุณสมบัติตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด และต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทั้งทางตรงและทางอ้อมกับบริษัทจัดการ ผู้ดูแลผลประโยชน์จะเป็นตัวแทนของผู้ถือหน่วยลงทุน ทำหน้าที่รักษาผลประโยชน์ทั้งหมดของผู้ถือหน่วยลงทุน ดังนี้

- 2.1 ดูแลให้บริษัทจัดการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และนโยบายการลงทุนของโครงการลงทุน ที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงาน ก.ล.ต. และที่ได้จัดแจ้งไว้ในหนังสือชี้ชวน

- 2.2 ทำหน้าที่ชำระราคาซื้อขายและรับชำระราคาจากการขายทรัพย์สิน

- 2.3 เก็บรักษาทรัพย์สินทั้งหมดของกองทุนรวม

- 2.4 สอบทานความถูกต้องของมูลค่าทรัพย์สินของกองทุนรวม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ดำเนินคดีฟ้องร้องแทนผู้ถือหน่วยลงทุนหากบริษัทจัดการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

3. ตัวแทนสนับสนุนการขายหน่วยลงทุน ปัจจุบันบุคคลที่จะทำหน้าที่เสนอขายหน่วยลงทุนของกองทุนรวมได้ ต้องเป็นบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงาน ก.ล.ต. เท่านั้น ตัวแทนสนับสนุนการขายหน่วยลงทุนต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดและผ่านการทดสอบความรู้ในหลักสูตรการเป็นตัวแทนขายจากสถาบันที่สำนักงาน ก.ล.ต. เห็นชอบ ขึ้นทะเบียนรายชื่อกับสำนักงาน ก.ล.ต. ต้องปฏิบัติและทำหน้าที่ในการขายตามกรอบที่กฎหมายกำหนด เพื่อป้องกันการขายและการโฆษณาชวนเชื่อให้ผู้ลงทุนเข้าใจผิดในสาระสำคัญ ตัวแทนสนับสนุนการขายหน่วยลงทุน หรือที่เรียกกันอย่างเป็นทางการว่า ผู้ทำหน้าที่ขายหรือรับซื้อคืนหน่วยลงทุนกองทุนรวม มีสองระดับ ได้แก่

3.1 ตัวแทนสนับสนุนการขาย-ระดับหนึ่ง (Investment Planner, IP) หมายถึง บุคคลที่สามารถให้คำแนะนำในการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมแก่ผู้ถือหน่วยลงทุนและผู้สนใจลงทุนทั่วไป ทั้งที่เป็นคำแนะนำทั่วไป และคำแนะนำเฉพาะเจาะจง

3.2 ตัวแทนสนับสนุนการขาย-ระดับสอง (Fundamental Guide, FG) หมายถึง บุคคลที่สามารถให้คำแนะนำในการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวม แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนและผู้สนใจลงทุน ทั่วไป เฉพาะที่เป็นคำแนะนำทั่วไป เท่านั้น

4. นายทะเบียนหน่วยลงทุน เป็นสถาบันการเงินที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงาน ก.ล.ต. ให้มีหน้าที่ดูแลทะเบียนรายชื่อผู้ถือหน่วยลงทุน ตลอดจนสิทธิประโยชน์ของผู้ถือหน่วยลงทุน เช่น การจ่ายเงินปันผล และสิทธิประโยชน์อื่น ๆ บริษัทจัดการอาจทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนหน่วยลงทุน สำหรับกองทุนรวมภายใต้การจัดการของตนก็ได้

5. ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เป็นบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้สอบบัญชี และมีชื่อขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงาน ก.ล.ต. ต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทั้งทางตรงและทางอ้อมกับบริษัทจัดการ มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินของกองทุนรวม ตรวจสอบและให้ความเห็นชอบงบการเงินของกองทุนให้ถูกต้องตามมาตรฐานบัญชี

6. สมาคมบริษัทจัดการลงทุน จัดตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 เป็นสมาคมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ จัดทะเบียนสมาคมกับสำนักงาน ก.ล.ต. มีบริษัทจัดการที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนรวม การจัดการกองทุนส่วนบุคคล และการจัดการกองทุนส่วนบุคคลที่เป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นสมาชิก สมาคมมีหน้าที่กำหนดจรรยาบรรณ และวางมาตรฐานในการปฏิบัติ ให้บริษัทสมาชิกยึดถือและปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกันทุกราย กำหนดบทลงโทษเมื่อบริษัทสมาชิกฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เป็นองค์กรของภาครัฐ ทำหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจหลักทรัพย์ รวมถึงการจัดการลงทุน ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือ ข้อกำหนดตามความในกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์

2.5.4 ประเภทของกองทุนรวม

ด้วยกองทุนรวมเป็นเสมือนหนึ่งเครื่องมือในการลงทุนของผู้ลงทุน จึงมีความหลากหลายเพื่อให้มีความเหมาะสมกับแต่ละลักษณะของผู้ลงทุน โดยทั่วไปกองทุนรวมสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

1. แบ่งตามประเภทของการขายคืนหน่วยลงทุน

1.1 กองทุนปิด (Closed-End fund) กองทุนรวมที่มีหน่วยลงทุนคงที่ ไม่เพิ่มขึ้นและไม่ลดลง และเปิดให้มีการจองซื้อเพียงครั้งเดียวเมื่อจัดตั้งโครงการ มีกำหนดอายุโครงการแน่นอน และบริหารจัดการไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนก่อนครบกำหนดอายุโครงการ ผู้ถือหน่วยลงทุนไม่สามารถไถ่ถอนหน่วยลงทุนก่อน ครบกำหนดอายุโครงการได้ โดยส่วนใหญ่แล้ว อายุโครงการของกองทุนรวมในประเทศไทย จะมีกำหนด 3 ปี 5 ปี หรือ 10 ปี และเพื่อเพิ่มสภาพคล่องให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุน บริษัทจัดการอาจนำหน่วยลงทุนของกองทุนปิดไปจดทะเบียนซื้อขายในตลาดรอง (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) หรือจัดให้มีตัวแทนจัดการซื้อขาย (Market maker)

1.2 กองทุนเปิด (Open-End fund) กองทุนรวมที่สามารถเพิ่มหรือลดหน่วยลงทุนได้ ไม่มีกำหนดอายุโครงการ และบริหารจัดการรับซื้อคืนหน่วยลงทุนตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวน เช่น ทุกวันทุกสัปดาห์ ทุกสองสัปดาห์ ทุกเดือน ทุกไตรมาส หรือทุกหกเดือน กองทุนเปิดจึงเป็นที่นิยม มากกว่ากองทุนปิด เพราะมีสภาพคล่องมากกว่า

2. แบ่งตามนโยบายการลงทุน 10 แบบมาตรฐานของสำนักงาน ก.ล.ต.

2.1 กองทุนรวมตราสารแห่งทุน (Equity fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารทุน โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม บริษัทจัดการต้องรายงานค่าเฉลี่ยการถือครองตราสารทุนให้สำนักงาน ก.ล.ต. ทราบทุกกรอบระยะเวลาสามเดือน หกเดือน เก้าเดือน และสิบสองเดือนของรอบบัญชีกองทุน หากค่าเฉลี่ยการถือครองตราสารทุนไม่ถึงร้อยละ 65 ในรอบระยะเวลาใด ให้บริษัทจัดการแสดงผลโดยชัดเจน เพื่อที่สำนักงาน ก.ล.ต. จะได้นำไปเปิดเผยให้แก่ผู้ลงทุนและผู้สนใจลงทุนทราบต่อไป โดยทั่วไปแล้ว กองทุนรวมตราสารแห่งทุน มีความเสี่ยงสูงกว่ากองทุนรวมที่มีนโยบายลงทุนในตราสารประเภทอื่น จึงเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้สูง และควรลงทุนเพื่อหวังผลที่ดีกว่าในระยะยาว

2.2 กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ (General fixed income fund) กองทุนรวมที่มี

นโยบายการลงทุนในหรือมีไว้เฉพาะเงินฝาก หรือหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ ห้ามมิให้กองทุนรวมตราสารแห่งหนึ่งลงทุนหรือ มีไว้ซึ่งตราสารทุนหรือตราสารกึ่งหนึ่งลงทุน (หุ้นกู้แปลงสภาพ) ยกเว้นแต่สำนักงาน ก.ล.ต. จะพิจารณาอนุญาต เมื่อมีผู้ให้คำรับรองที่น่าเชื่อถือได้ว่าจะเป็นผู้รับซื้อตราสารทุนหลังการแปลงสภาพนั้นออกไปจากกองทุนโดยทั่วไปแล้ว กองทุนรวมตราสารแห่งหนึ่ง มีความเสี่ยงน้อยกว่ากองทุนรวมที่มีนโยบายลงทุนในตราสารทุน จึงเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้น้อยกว่า

2.3 กองทุนรวมตราสารแห่งหนึ่งระยะยาว (Long-term fixed income fund)

กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้เฉพาะเงินฝาก หรือหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่นหรือการหาผลตอบแทนโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ โดยกองทุนมีวัตถุประสงค์ที่จะดำรง พอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน (Portfolio Duration) ในขณะใดขณะหนึ่งของกองทุนรวมนั้นมากกว่าหนึ่งปีขึ้นไป พอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน หมายถึง อายุถ่วงเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของกระแสเงินที่ได้รับจากทรัพย์สินของกองทุนรวม พอร์ตโฟริโอ ดูเรชันมากกว่าหนึ่งปี มีความหมายโดยทั่วไปว่า ทรัพย์สินที่กองทุนลงทุนและมีไว้มีอายุเฉลี่ยมากกว่าหนึ่งปี เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงต่ำ และสามารถลงทุนระยะยาวได้

2.4 กองทุนรวมตราสารแห่งหนึ่งระยะสั้น (Short-term fixed income fund)

กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้เฉพาะเงินฝาก หรือหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่นหรือการหาผลตอบแทนโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ โดยกองทุนมีวัตถุประสงค์ที่จะดำรง พอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน ในขณะใดขณะหนึ่งของกองทุนรวมนั้นไม่เกินหนึ่งปี พอร์ตโฟริโอ ดูเรชันต่ำกว่าหนึ่งปี มีความหมายโดยทั่วไปว่า ทรัพย์สินที่กองทุนลงทุนและมีไว้ มีอายุเฉลี่ยน้อยกว่าหนึ่งปี เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ต้องการลงทุนระยะสั้น และต้องการความเสี่ยงต่ำ

2.5 กองทุนรวมผสม (Balanced fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนใน

หรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาผลตอบแทนโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด หรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะดำรงอัตราส่วนการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารทุนในขณะใดขณะหนึ่งไม่น้อยร้อยละ 65 และไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม กองทุนผสม ลงทุนในตราสารได้ทุกประเภทผู้จัดการกองทุนสามารถแสวงหาโอกาสลงทุนที่ดีกว่าได้ทั้งในตลาดตราสารทุนและตลาดตราสารหนี้แต่เป็นการจัดสรรเงินลงทุนประเภทสมดุล เพราะมีข้อกำหนดเกี่ยวกับ ceiling และ floor ในการลงทุนในตราสารทุน กองทุนผสม เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้ปานกลาง

2.6 กองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่น (Flexible portfolio fund) กองทุนรวมที่มี

นโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาผลตอบแทนโดยวิธีอื่นตามที่

สำนักงาน ก.ล.ต.กำหนด หรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ ทั้งนี้ การลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาผลตอบแทนโดยวิธีอื่นดังกล่าว ขึ้นกับการตัดสินใจลงทุนของผู้จัดการกองทุนรวม ตามความเหมาะสมและสถานการณ์ในแต่ละขณะ กองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่น สามารถลงทุนในตราสารทุกประเภทเช่นเดียวกับกับกองทุนรวมผสม แต่ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับ Ceiling และ Floor ในการลงทุนในตราสารทุนแต่อย่างใด การจัดสรรเงินลงทุนของกองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่นระหว่างตลาดตราสารทุนและตลาดตราสารหนี้ จึงอยู่กับดุลพินิจของผู้จัดการกองทุน กองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่น เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้ปานกลาง

2.7 กองทุนรวมหน่วยลงทุน (Fund of funds) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหน่วยลงทุนและใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวม โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม เนื่องจากกองทุนรวมมีข้อดีหลายประการ ที่สำคัญคือ มีการกระจายการลงทุน ความเสี่ยงจึงลดลง ทั้งยังมีต้นทุนเฉลี่ยต่ำ กองทุนรวมหน่วยลงทุนจึงรับเอาข้อได้เปรียบดังกล่าวมา นอกจากนั้นแล้ว กองทุนรวมหน่วยลงทุนยังกระจายการลงทุนไปในหลาย กองทุนรวมภายใต้การจัดการของหลายผู้จัดการกองทุนและหลายบริษัทจัดการ จึงเป็นการกระจายความเสี่ยงที่กว้างขวางกว่า ข้อเสียของกองทุนรวมหน่วยลงทุน อยู่ที่มีค่าธรรมเนียมในการจัดการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซ้ำซ้อน

2.8 กองทุนรวมใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นกู้ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุน และใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นเพิ่มทุน โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม การลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น มีความเสี่ยงสูง กองทุนประเภทนี้จึงมีความเสี่ยงสูงมาก

2.9 กองทุนรวมกลุ่มธุรกิจ (Sector fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารทุนของบริษัทที่มีธุรกิจหลักประเภทเดียวกันตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกำหนด โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม กองทุนรวมกลุ่มธุรกิจ มีการลงทุนกระจุกตัว จึงมีความเสี่ยงสูงกว่ากองทุนรวมตราสารแห่งทุนโดยทั่วไป

2.10 กองทุนรวมตลาดเงิน (Money market fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารหนี้ที่มีคุณภาพและมีกำหนดชำระเงินต้นเมื่อทวงถามหรือมีอายุคงเหลือไม่เกิน 1 ปี กองทุนรวมตลาดเงิน มีนโยบายการลงทุนที่คล้ายคลึงกับ กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ระยะสั้น มีความเสี่ยงต่ำสุด เหมาะสำหรับการลงทุน ระยะสั้นของผู้ลงทุนที่ไม่ต้องการความเสี่ยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.5 ลักษณะการดำเนินธุรกิจการจัดการกองทุนรวมในประเทศไทย

ในประเทศไทยการดำเนินงานของธุรกิจของกองทุนรวม พอจะแบ่งได้เป็น 2 ช่วงใหญ่ๆ คือ ช่วงก่อน และช่วงหลัง พรบ. หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 ซึ่งมีเงื่อนไขและวิธีการดำเนินงานของบริษัทจัดการที่แตกต่างกัน

โครงสร้างของกองทุนรวมในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะโครงสร้างคล้ายๆ กัน โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ

1. บริษัทจัดการ มีหน้าที่ดังนี้

1.1 จัดตั้งกองทุนดำเนินการขออนุญาตทางราชการระดมเงินทุน โดยออกหน่วยลงทุน เพื่อจำหน่ายแก่ประชาชน ตั้งผู้ดูแลผลประโยชน์ และตั้งผู้ตรวจสอบบัญชีกองทุน

1.2 เป็นนายทะเบียนกองทุน ทำการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ภาวะเศรษฐกิจ การเงินการเมืองอุตสาหกรรม และหลักทรัพย์ เพื่อการตัดสินใจลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 บริหารกองทุนให้ได้ผลตอบแทนสูงสุด ภายใต้ความเสี่ยงเหมาะสมตามข้อกำหนดของกองทุนและกฎหมาย

1.4 จัดทำบัญชี

1.5 นำส่งทรัพย์สินของกองทุนให้ผู้ดูแลผลประโยชน์เก็บรักษา

1.6 ประกาศมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน ให้ผู้ถือหน่วยลงทุนทราบเป็นรายสัปดาห์ รายเดือน รายปี

1.7 จ่ายเงินปันผลในอัตราที่เหมาะสม

1.8 จัดทำรายงานสถานะกองทุนเสนอต่อผู้ดูแลผลประโยชน์และ ก.ล.ต.

1.9 จัดทำผู้ชำระบัญชีกองทุน เมื่อครบอายุกองทุน เพื่อคืนเงินแก่ผู้ลงทุน

1.10 ดำเนินการอื่นใดแทนกองทุนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ (ค่าธรรมเนียมของบริษัทจัดการ ประมาณปีละ 0.9 ถึง 1% ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน โดยคำนวณเป็นรายสัปดาห์ และเก็บเป็นรายเดือน)

1.11 เมื่อชำระบัญชีเสร็จสิ้น ให้ผู้ชำระบัญชีของจดทะเบียนเลิกกองทุนรวมกับสำนักงาน

2. ผู้ดูแลผลประโยชน์ ทำหน้าที่ดังนี้

2.1 เก็บรักษาสินทรัพย์ของกองทุนไว้ โดยแยกเด็ดขาดจากสินทรัพย์ของผู้ดูแลผลประโยชน์เอง

2.2 ควบคุมการทำงานของบริษัทจัดการให้เป็นไปตามกฎหมาย และข้อบังคับของกองทุน

2.3 หากบริษัทจัดการปฏิบัติงานไม่เหมาะสมหรือทำผิดกฎหมายหรือทำผิดข้อบังคับกองทุน ผู้ดูแลผลประโยชน์จะต้องรายงาน ก.ล.ต.

เอกสารแนบเอกสารแจ้งกรณีการฟ้องร้องการฟ้องร้องเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ดำเนินการฟ้องร้องบริหารจัดการ ถ้าทำให้กองทุนเสียหาย (ค่าธรรมเนียมประมาณ 0.1% ต่อปี ของมูลค่าสินทรัพย์ของกองทุนโดยคำนวณเป็นรายสัปดาห์ และเรียกเก็บเป็นรายเดือน)

3. ผู้ถือหุ้นหน่วยลงทุน

4. ผู้สอบบัญชี

5. ที่ปรึกษาของกองทุนรวม บริษัทสามารถกำหนดให้มีหรือไม่มีก็ได้ ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดรายละเอียดในแหล่งลงทุน โดยสถาบันและเป็นแหล่งเงินทุนให้แก่บริษัทต่างๆ นำไปขยายกิจการได้จากการที่นำเงินออมที่ระดมได้ไปลงทุนในหุ้นของบริษัทนั้นๆ

6. การดำเนินงานของกองทุนรวมไม่สร้างความผันผวน ต่อราคาตลาดหลักทรัพย์ เนื่องจากกองทุนสามารถทยอยการลงทุนได้ภายใน 1-2 ปี โดยไม่ต้องลงทุนทันที โดยปกติแล้วเป็นการลงทุนระยะยาว นอกจากนี้การซื้อขายของกองทุนรวมสามารถทำได้โดยการซื้อขายเป็นปริมาณมากได้โดยไม่กระทบราคาของหลักทรัพย์นั้น

7. กองทุนต่างประเทศ เป็นแหล่งเงินทุนที่หวังผลตอบแทนในรูปของเงินปันผล และการเพิ่มมูลค่าระยะยาว เงินลงทุนนี้จะนำไปลงทุนในกิจการต่างๆ ที่อยู่ในหรือนอกตลาดหลักทรัพย์ได้ ดังนั้น จึงเป็นแหล่งเงินทุนของธุรกิจนั้นๆ ในการเพิ่มทุนเพื่อการขยายกิจการ สนับสนุนให้บริษัทต่างๆ เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

8. การเข้ามาของกองทุนต่างประเทศ มีผลโดยตรงในด้านการนำเม็ดเงินเข้ามาลงทุนและมีผลทางอ้อมด้านจิตวิทยา ที่ทำให้ผู้ลงทุนในประเทศมีความมั่นใจ ซึ่งเท่ากับช่วยสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพของตลาดหลักทรัพย์

9. โดยที่กองทุนส่วนใหญ่เป็นรูปของกองทุนปิด จึงมีผลดีต่อประเทศและตลาดหลักทรัพย์ เนื่องจากไม่มีการขายคืนหน่วยลงทุนก่อนครบกำหนดอายุกองทุน แรงกดดันในการขายหลักทรัพย์จึงไม่มี

2.5.6 บทบาทและประโยชน์ของกองทุนรวมต่อประเทศโดยรวม

1. ในภาวะที่ประเทศมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอยู่ในอัตราที่สูง ความต้องการใช้เงินเพื่อพัฒนาจึงมีมาก ดังนั้น กองทุนรวมจึงเป็นแหล่งระดมเงินทุนในการนำมาพัฒนาประเทศ นับได้ว่ามีส่วนช่วยในการปิดช่องว่างการขาดแคลนเงินออมในประเทศได้เป็นอย่างดี

2. การระดมเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกองทุนรวมต่างประเทศ ถือเป็นแหล่งเงินทุนระยะยาว ที่ไม่มีต้นทุนเมื่อเปรียบเทียบกับการกู้ยืมเงิน นอกจากนี้รัฐยังมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่ายจากการที่กองทุนทำการจ่ายเงินปันผลออกไป ในอัตราร้อยละ 10

3. ไม่มีความเสี่ยงต่อการผันแปรของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับ การกู้ยืมเงินจากต่างประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. รัฐบาลไม่จำเป็นต้องค้ำประกัน ดังเช่นในกรณีของการกู้เงิน
5. เป็นวิธีการที่เหมาะสมกว่าการให้ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ มาเปิดสาขาในประเทศไทย เพราะธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศส่วนใหญ่จะระดมเงินออมในประเทศ แต่กองทุนต่างประเทศระดมเงินออมจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย
6. การเข้ามาของเงินลงทุนจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยผ่านทางกองทุนรวมผู้ลงทุนไม่มีสิทธิหรือความเสี่ยงใดๆ ในธุรกิจต่างๆ ดังนั้น จึงสามารถสร้างความมั่นใจให้แก่ธุรกิจได้ว่าจะไม่เป็นการรวบรวมกิจการของตน ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้หากเป็นการลงทุนโดยตรงหรือแฝงมาในรูปแบบอื่นๆ
7. บริษัทต่างๆ ชักชวนกันเข้ามาทำการถือหุ้น เพราะเป็นผู้ถือหุ้นที่ดำเนินการภายใต้หลักการที่เชื่อถือได้
8. กรณีจัดตั้งกองทุนรวมต่างประเทศ ก่อตั้งบนความร่วมมือของสถาบันที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศ ดังนั้น ประเทศไทยจะได้รับการถ่ายทอดเทคนิคการบริหาร การจัดการ มีผลดีต่อการพัฒนาบุคลากรของไทย
9. การลงทุนของกองทุนรวมในกิจการต่างๆ โดยเฉพาะกิจการใหม่ๆ เท่ากับเป็นการขยายฐานธุรกิจนั้นๆ ให้มีการเพิ่มกำลังการผลิตและบริการ จะส่งผลต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจไทย
10. การที่ทางรัฐบาลให้ธนาคารพาณิชย์เพิ่มทุน ในขณะที่สภาพหุ้นของกิจการธนาคารพาณิชย์มีอุปทานในตลาดมากอยู่แล้ว เมื่อเทียบกับอุปสงค์ที่มีน้อย หากเทียบกับกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น ดังนั้น หากมีการบังคับให้มีการเพิ่มทุน และไม่มีกองทุนที่อยู่ภายใต้การควบคุมของธนาคารแห่งประเทศไทยเข้ารองรับ จะมีผลกระทบต่อระบบธนาคารพาณิชย์
11. กรณีของกองทุนรวมต่างประเทศ การนำเงินเข้ามาในตลาดหลักทรัพย์ เงินส่วนที่เหลือได้นำไปฝากไว้กับสถาบันการเงินต่างๆ ในประเทศ ช่วยไม่ให้เกิดเงินตึงตัวและอัตราดอกเบี้ยสูง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ
12. ตามที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะกระจายการถือครองของภาครัฐภาคเอกชนของธุรกิจต่างๆ ดังนั้น เมื่อธุรกิจต่างๆ กระจายการถือหุ้นมา หากไม่มีกองทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกองทุนต่างประเทศที่มีขนาดกองทุนใหญ่เข้ามาช่วยรองรับ จะก่อให้เกิดอุปทานที่มีมากเกินไป
13. เป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความมั่นใจในด้านจิตวิทยาให้กับผู้ลงทุนในประเทศ
14. กรณีกองทุนรวมต่างประเทศ ก่อนเปิดการจำหน่ายจะมีการจัดทำประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับกองทุนและประเทศไทยให้ทั่วโลกรู้จัก และสนใจที่จะลงทุนเพิ่มขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.7 ผลตอบแทนและความเสี่ยงที่ได้รับจากการลงทุนในตราสารประเภทต่างๆ

ผลตอบแทนที่จะได้รับจากการลงทุนส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของดอกเบี้ย เงินปันผลและส่วนต่างของราคาซื้อขายตราสาร หากเป็นการลงทุนในกลุ่มของตราสารหนี้ผู้ลงทุนจะอยู่ในฐานะเป็นเจ้าของหนี้ของผู้ออกตราสาร โดยจะได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย หากเป็นการลงทุนในกลุ่มตราสารทุนจะอยู่ในฐานะเป็นเจ้าของกิจการหรือผู้ถือหุ้น โดยจะได้รับผลตอบแทนในรูปของเงินปันผล และโดยปกติแล้วตราสารทุนจะให้ผลตอบแทนและความเสี่ยงมากกว่าตราสารหนี้ และตราสารหนี้ที่มีอายุยาว ๆ จะมีความเสี่ยงมากกว่าตราสารหนี้ที่มีอายุสั้น ๆ ทั้งนี้ความเสี่ยงที่เกิดจากการลงทุนในตราสารต่าง ๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความเสี่ยงจากการดำเนินงานของผู้ออกตราสาร (Credit Risk) หรือความเสี่ยงจากการที่ผู้ออกตราสารไม่ชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ย การลงทุนในตราสารหนี้เปรียบเสมือนการปล่อยกู้ หากผู้ออกตราสารนี้ไม่มีความสามารถในการชำระดอกเบี้ยหรือใช้คืนเงินต้นภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว มูลค่าของตราสารหนี้นั้นก็อาจกลายเป็นศูนย์ ก็จะเหมือนการเก็บหนี้ไม่ได้นั่นเอง

2. ความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาตราสาร (Market Risk) คือความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของภาวะตลาด ทำให้ราคาของตราสารมีมูลค่าเปลี่ยนแปลงไป ในที่นี้สามารถแบ่งตลาดออกได้เป็น 2 ส่วน

- 2.1 ตลาดตราสารทุน (Equity) ความผันผวนของราคาตลาดซึ่งอาจจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เช่น การยุบสภา การเลือกตั้งใหม่ หรือการเกิดสงคราม เป็นต้น ก็อาจส่งผลกระทบต่อปัจจัยพื้นฐานของราคาหุ้นหรือปัจจัยทางจิตวิทยาในการคาดการณ์ ภาวะตลาดหุ้น ทำให้ราคาซื้อขายหุ้นเปลี่ยนแปลงไป

- 2.2 ตลาดตราสารหนี้ (Debt) จะมีความเสี่ยงด้านความผันผวนของอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Risk) โดยมักจะมีผลกระทบต่อราคาของตราสารหนี้ในลักษณะความสัมพันธ์ที่ตรงกันข้าม เช่น หากอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ราคาซื้อขายตราสารหนี้ก็จะลดลง และหากอัตราดอกเบี้ยลดต่ำลง ราคาตราสารหนี้ก็จะสูงขึ้น ตัวอย่างเช่น ซื้อพันธบัตรรัฐบาลอายุ 5 ปี อัตราดอกเบี้ย 4.25% ต่อปี มูลค่า 10,000 บาท ซึ่งการที่เข้าใจว่าลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลไม่มีความเสี่ยงเลยนั้นอาจเป็นความเข้าใจที่ยังไม่สมบูรณ์นัก พันธบัตรรัฐบาลอาจถือได้ว่าไม่มีความเสี่ยงจากการไม่ชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ย (No Credit Risk) แต่ในกรณีที่ซื้อพันธบัตรรัฐบาลไปแล้วประมาณ 6 เดือน อัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดได้ปรับตัวสูงขึ้นเป็น 6% เท่ากับว่า ได้เสียโอกาสในการที่จะได้รับดอกเบี้ย 6% นั้น โดยได้รับอัตราดอกเบี้ยเพียง 4.25% ต่อไปจนกว่าพันธบัตรดังกล่าวจะครบกำหนด หากต้องการจะขายพันธบัตรรัฐบาลที่มีอยู่ซึ่งได้ลงทุนไป 10,000 บาท เพื่อเอาเงินไปฝากธนาคารให้ได้รับอัตราดอกเบี้ย 6% ก็จะไม่สามารถหาผู้มาซื้อพันธบัตรรัฐบาลดังกล่าวได้ในราคาที่ลงทุนไป คือ 10,000 บาท จึงต้องขายในราคาที่ต่ำลงมา เช่น 9,300 บาท เป็นต้น เหตุการณ์ดังกล่าวก็คือความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารทูลงทุนในตราสารเพื่อการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยนั่นเอง ซึ่งสรุปได้ว่า ความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดจะมีผลกระทบโดยตรงต่อราคาของตราสารหนี้ หากอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นราคาตราสารหนี้ก็จะปรับตัวต่ำลง และในทางกลับกันหากอัตราดอกเบี้ยลดต่ำลง ราคาตราสารหนี้ก็จะปรับตัวสูงขึ้น นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยจะมีผลกระทบมากขึ้น หากลงทุนในตราสารหนี้ที่มีระยะเวลาคงกำหนดยาว ๆ และให้อัตราดอกเบี้ยต่ำ ๆ ซึ่งในกรณีที่อัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดมีความผันผวนก็จะส่งผลให้ราคาตลาดของตราสารหนี้มีความผันผวน

3. ความเสี่ยงจากการขาดสภาพคล่องของตัวตราสาร (Liquidity Risk) หรือความเสี่ยงจากการที่ไม่สามารถขายตราสารได้ทันทีในราคาที่เป็นธรรมและเหมาะสม นั่นคือบริษัทจัดการไม่สามารถซื้อขายตราสารในจังหวะเวลาที่เหมาะสม หรือหากต้องการจะซื้อขายจริง ก็ต้องมีการเพิ่มหรือลดราคาเพื่อดึงดูดให้มีการตกลงซื้อขายเกิดขึ้น

4. ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการที่ผลตอบแทนที่ได้รับต่ำกว่าอัตราเงินเฟ้อ (Inflation Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากค่าของเงินลดลง ทำให้อำนาจในการซื้อลดลง หลายคนอาจเข้าใจว่าการฝากเงินกับธนาคารในขณะที่รัฐบาลให้กำนัว่าจะกำปรักกันทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยทุกบาททุกสตางค์ หรือการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล ไม่มีความเสี่ยงเป็นความเข้าใจผิดเพราะการลงทุนทุกประเภทมีความเสี่ยง แม้การฝากเงินหรือซื้อพันธบัตรก็อาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงกับการที่ได้รับผลตอบแทนต่ำไม่คุ้มกับอัตราเงินเฟ้อ (Inflation) ได้

2.6 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

2.6.1 ความหมายและที่มาของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund) หรือ LTF เป็นกองทุนรวมแบบพิเศษที่ให้สิทธิผู้ลงทุนนำเงินลงทุนในแต่ละปีมาใช้ลดหย่อนภาษีได้ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว มีที่มาจากแผนพัฒนาตลาดทุนไทย ที่มีเป้าหมายเพิ่มจำนวนผู้ลงทุนสถาบันในประเทศ เพราะเชื่อว่าการให้ตลาดหุ้นของไทยมีเสถียรภาพมากขึ้นจำเป็นต้องมีสัดส่วนผู้ลงทุนสถาบันในประเทศที่มีคุณภาพ (ที่เรียกกันโดยทั่วไปว่ากองทุนรวม) มากกว่าปัจจุบัน จึงจะทำให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทยไม่ผันผวนตามแรงซื้อขายของนักลงทุนต่างประเทศและนักลงทุนรายย่อยมากเกินไป และทำให้เกิดเสถียรภาพในระบบตลาดทุนไทยในที่สุด

ด้วยเหตุนี้มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2547 จึงกำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุนรวมหุ้นระยะยาวขึ้น โดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ผู้ลงทุนเพื่อจูงใจให้เกิดการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

2.6.2 ประเภทของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

2.6.2.1 แบ่งตามสัดส่วนการลงทุน แบ่งได้ 3 กลุ่ม

1. กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่ลงทุนในหุ้นเต็มรูปแบบกองทุนหุ้น กองทุนกลุ่มนี้ผู้จัดการกองทุนจะบริหารกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของตนเหมือนกับกองทุนหุ้นและลงทุนเต็มที่สุดในหุ้นเพื่อสร้างผลตอบแทนให้กับผู้ลงทุนมากที่สุดภายใต้ความเสี่ยงที่ยอมรับได้

2. กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่ลงทุนในหุ้นบางส่วนและกำหนดสัดส่วนไว้ชัดเจน กองทุนรวมหุ้นระยะยาวในกลุ่มนี้จะมีความเสี่ยงน้อยกว่ากลุ่มแรก เพราะเงินที่มีจะถูกนำไปลงทุนในหุ้นเพียงบางส่วนและบอกให้ผู้ลงทุนรู้ว่าจะลงทุนกี่เปอร์เซ็นต์ เช่น ลงทุนในหุ้นเพียง 70% อีก 30% ลงทุนในตราสารหนี้ ทำให้มีความผันผวนน้อยกว่า ทั้งขาขึ้นและขาลง เหมาะสำหรับผู้ต้องการลงทุนในระดับความเสี่ยงที่ต่ำกว่ากองทุนหุ้นทั่วไปแต่ ยอมรับโอกาสที่จะได้ผลตอบแทนน้อยลงได้

3. กองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่ลงทุนในหุ้นเพียงบางส่วนแต่ไม่กำหนดสัดส่วนที่ชัดเจน กองทุนรวมหุ้นระยะยาวกลุ่มนี้จะคล้ายกับกลุ่มที่ 2 คือเงินที่มีในกองทุนจะลงทุนในหุ้นเพียงบางส่วนแต่ไม่กำหนดชัดเจนว่าเท่าไร กองทุนรวมหุ้นระยะยาวนี้มีความเสี่ยงน้อยกว่ากลุ่มแรก กลุ่มนี้จะมีเป้าหมายในการดูแลรักษาเงินต้นของผู้ลงทุนไม่ให้ขาดทุนมากกว่ามุ่งหาผลตอบแทนเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ต้องการให้เงินต้นไม่ขาดทุนมากกว่าเน้นเรื่องผลตอบแทน

2.6.2.2 แบ่งตามนโยบายการจ่ายปันผล แบ่งได้ 2 กลุ่ม

1. กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่มีนโยบายการจ่ายปันผล กลุ่มนี้เหมาะสำหรับผู้ที่ยากได้เงินกำไรคืนบ้างระหว่างการลงทุน แต่เงินปันผลที่ได้จะต้องเสียภาษี

2. กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่ไม่มีนโยบายจ่ายปันผล กลุ่มนี้เหมาะสำหรับผู้ไม่ต้องการเสียผลประโยชน์จากภาษีเงินปันผล โดยยอมที่จะไม่รับผลตอบแทนคืนระหว่างลงทุน

2.6.2.3 แบ่งตามนโยบายการลงทุน แบ่งได้ 2 กลุ่ม

1. กองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่บริหารเชิงรุก ผู้จัดการกองทุนจะเน้นบริหารให้ได้ผลตอบแทนเต็มที่ มีเป้าหมายในการสร้างผลตอบแทนให้สูงที่สุด ภายใต้ความเสี่ยงที่ประเมินแล้วยอมรับได้ เหมาะสำหรับผู้ต้องการลงทุนในหุ้นที่เชื่อในความสามารถการคัดเลือกหุ้นของผู้จัดการกองทุน

2. กองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่บริหารเชิงรับ หรือ กองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่เป็นกองทุนรวมดัชนี ผู้จัดการกองทุนจะบริหารกองทุนรวมหุ้นระยะยาวให้ได้ผลตอบแทนขึ้นลงตามการขึ้นลงของดัชนีอ้างอิง เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่เชื่อว่าผลตอบแทนของดัชนีอ้างอิงจะเพิ่มขึ้นในระยะเวลาที่ลงทุน โดยไม่ต้องการเสี่ยงกับการบริหารและการเลือกหุ้นของผู้จัดการกองทุน

2.6.3 เงื่อนไขการลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

1. ไม่กำหนดจำนวนเงินลงทุนขั้นต่ำ
2. ลงทุนขึ้นสูงในแต่ละปีภาษีไม่เกิน 15% ของเงินได้ และไม่เกิน 500,000 บาท
3. สามารถนำเงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่จ่ายจริง ในอัตราที่กฎหมายกำหนด มาหักออกจากเงินได้หลังหัก ค่าใช้จ่าย ซึ่งจะช่วยให้เสียภาษีเงินได้น้อยลง
4. ถือหน่วยลงทุนเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน
5. ไม่จำเป็นต้องลงทุนต่อเนื่อง ในระหว่างปีเลือกลงทุนกี่ครั้งก็ได้ และไม่จำเป็นต้องลงทุนเท่ากันในแต่ละปี
6. หากขายคืนหน่วยลงทุนก่อนระยะเวลา 5 ปีปฏิทินจะต้องชำระคืนภาษีที่ได้รับลดหย่อนมาแล้ว พร้อมด้วยเงินเพิ่ม และต้องนำกำไร (ถ้ามี) ไปรวมกับเงินได้อื่นๆ เพื่อชำระภาษีด้วย
7. ไม่ควรลงทุนในจำนวนเกินกว่าที่ได้รับสิทธิลดหย่อน ผู้ลงทุนต้องรับภาระภาษีหากขายในส่วนนี้แล้วมีกำไรไม่ว่าจะขายเมื่อใดก็ตาม

2.6.4 การผิดเงื่อนไขการลงทุน

ผู้ลงทุนจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอีกต่อไป และต้องดำเนินการดังนี้

1. ต้องคืนเงินภาษีที่ได้รับยกเว้นไป เฉพาะยอดเงินลงทุนที่ขายคืนพร้อมเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือน โดยนับตั้งแต่เดือนเมษายน ของปีที่ผู้ลงทุนยื่นขอยกเว้นภาษี จนถึงเดือนที่มีการยื่นคืนเงินภาษี ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงควรยื่นขอคืนเงินภาษีพร้อมเงินเพิ่มทันทีที่มีการทำผิดเงื่อนไขการลงทุน โดยไม่จำเป็นต้องรอให้ถึงรอบชำระภาษีตามปกติ
2. ต้องจ่ายภาษีของกำไรส่วนเกินทุน (Capital gain) โดยนำกำไรที่ได้รับจากการขายคืนไปรวมเป็นเงินได้ของปีที่ขายคืนเพื่อเสียภาษีเงินได้ ซึ่งในทางปฏิบัติเมื่อผู้ลงทุนขายคืนบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมจะหักภาษี ณ ที่จ่าย 3% ของกำไรส่วนเกินทุนไว้ก่อน

2.7 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วลัยลักษณ์ กนกศิลป์สกุล (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ โดยเก็บตัวอย่างจำนวน 200 ตัวอย่าง การศึกษานี้ได้ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ในรูปอัตราส่วนร้อยละ และวิธีวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านภูมิหลังและปัจจัยแวดล้อมกับการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ วิเคราะห์โดยใช้สถิติทดสอบค่าไคสแควร์

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.50 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 69.00 มีอายุการทำงานไม่เกิน 10 ปี เป็นจำนวนมากที่สุดร้อยละ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

50.50 มีรายได้ระดับ 40,001 บาทขึ้นไปต่อเดือน ร้อยละ 50.00 และส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานในตำแหน่งผู้ปฏิบัติงานร้อยละ 61.50

ในส่วนสภาพปัจจุบันของผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ พบว่าปัจจุบันผู้ลงทุนจะออมเงินโดยวิธีต่างๆ คือ ออมเงินกับธนาคารพาณิชย์ ร้อยละ 54.00 รองลงมาจะใช้วิธีเก็บไว้เอง และซื้อกรมธรรม์จากบริษัทประกันชีวิต ร้อยละ 13.00 และร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

ผลการศึกษาสัดส่วนการออมโดยการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 56.00 มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในสัดส่วนที่ต่ำ ส่วนเหตุผลที่ตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 66.50 คือพิจารณาจากผลตอบแทนที่ได้ ซึ่งการตัดสินใจลงทุนในเรื่องนี้เกือบทั้งหมด ร้อยละ 87.50 ตัดสินใจด้วยตัวเอง มีเพียงร้อยละ 12.50 ที่ตัดสินใจโดยปรึกษาครอบครัว

ผลการศึกษาปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ พบว่าร้อยละ 57.50 ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้และความเข้าใจเรื่องกองทุนเพื่อการเลี้ยงชีพในระดับปานกลาง การได้รับข้อมูลข่าวสารจากกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ พบว่าร้อยละ 46.50 ได้รับข้อมูลค่อนข้างน้อย และในส่วนของ การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ พบว่าร้อยละ 79.50 จะใช้ข้อมูลข่าวสารมาช่วยพิจารณาในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์เกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส จำนวนปี ที่ทำงาน รายได้ครอบครัว ตำแหน่งงาน และการรับรู้และความเข้าใจเรื่องกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ พบว่าทุกปัจจัยดังกล่าวล้วนมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพทั้งสิ้น

ฐิตารีย์ รกรากทอง (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยต่อการตัดสินใจในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 31 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.00 มีสถานภาพโสดร้อยละ 48.00 ร้อยละ 64.50 มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 80.50 มีอายุการทำงานไม่เกิน 10 ปี เป็นจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 49.00 มีรายได้ของครอบครัวระดับ 40,001 บาท ขึ้นไปต่อเดือนร้อยละ 46.50 และส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานในระดับปฏิบัติการ ร้อยละ 59.50

สภาพปัจจุบันของผู้ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว พบว่า ผู้ลงทุนจะออมเงินโดยวิธีออมเงินกับธนาคารพาณิชย์ ร้อยละ 55.50 รองลงมาจะใช้วิธีเก็บไว้เอง และซื้อหลักทรัพย์ ร้อยละ 14.00 และร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

ผลการศึกษาสัดส่วนการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.00 มีการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในสัดส่วนที่ต่ำ ส่วนเหตุผลที่ตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 68.00 คือพิจารณา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลตอบแทนที่ได้ ซึ่งการตัดสินใจลงทุนในเรื่องนี้เกือบทั้งหมดถึงร้อยละ 84.50 ตัดสินใจด้วยตนเอง มีเพียงร้อยละ 15.50 ที่ตัดสินใจโดยปรึกษาครอบครัว

ผลการศึกษาจากปัจจัยแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว พบว่า ร้อยละ 59.00 ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้และความเข้าใจเรื่องกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในระดับปานกลาง การได้รับข้อมูลข่าวสารจากกองทุนพบว่า ร้อยละ 48.00 ได้รับข้อมูลข่าวสารค่อนข้างน้อย และในส่วนของ การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว พบว่า ร้อยละ 81.00 จะใช้ข้อมูลข่าวสารมาช่วยพิจารณาการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

ผลการศึกษาความสัมพันธ์เกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ซึ่งได้แก่ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา จำนวนปีที่ทำงาน รายได้ของครอบครัว ตำแหน่งงาน และการรับรู้และความเข้าใจเรื่องกองทุนรวมหุ้นระยะยาว พบว่า ทุกปัจจัยดังกล่าวล้วนมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

วิภา คิตเมตตากุล (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคิดของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) เป็นการศึกษาถึงสภาพทั่วไปเกี่ยวกับการออม ความสนใจและทักษะคิดของคนวัยทำงานในย่านสีลม และสาทร ที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวโดยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ในพื้นที่ย่านสีลม และเขตพื้นที่ย่านสาทร ที่มีอายุระหว่าง 25 – 55 ปี รวมทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างโดยการทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยกำหนดนัยทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.05 แล้วจึงจะนำไปทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ เชฟเฟ่ ผลการวิจัยพบว่า คนวัยทำงานเห็นด้วยกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยเห็นด้วยกับผลตอบแทนมากที่สุด โดยเฉพาะมีความพอใจจากการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีและคนวัยทำงานเห็นด้วยกับด้วยน้อยที่สุดในด้านการตัดสินใจ คือ ประเด็นที่คิดว่าการออมเงินในรูปแบบของกองทุนมีความมั่นคงกว่าการออมในรูปแบบอื่น และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงานพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านครอบครัว มีผลต่อทัศนคติด้านผลตอบแทน และด้านจุดมุ่งหมายแตกต่างกัน ในส่วนของปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพและรายได้ของคนวัยทำงานจะมีผลต่อทัศนคติโดยรวม ด้านจุดมุ่งหมายและด้านภาพลักษณ์ แต่ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ และระดับการศึกษา ไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของคนวัยทำงาน ข้อเสนอแนะของการศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่า มีทัศนคติในระดับที่เห็นด้วยกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ดังนั้น เพื่อเป็นการเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในกองทุนรวม บริษัทจัดการกองทุนรวม ควรมีการประชาสัมพันธ์ เช่น จัดให้มี Call Center เพื่อสร้างความมั่นใจและเผยแพร่ภาพลักษณ์ของกองทุนรวมแก่ประชาชนเพื่อการ

ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยเฉพาะควรเน้นจุดแข็งของกองทุน ในด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อโน้มน้าวให้ประชาชนสนใจในสัดส่วนการลงทุนเพิ่มมากขึ้น

สุพจน์ เต็มสุขอึ้ง (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์หาแนวทางการตัดสินใจเพื่อลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว พบว่า การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมีความเสี่ยงใกล้เคียงกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เนื่องจากกองทุนเปิดที่อยู่ในกลุ่มตัวอย่างมีค่าเบต้ามากกว่า 2 แสดงว่ากองทุนนั้นมีความเสี่ยงมากกว่าตลาด 2 เท่า และมีการเปลี่ยนแปลงของผลตอบแทนไปในทิศทางเดียวกันกับตลาดแต่มีสัดส่วนการเปลี่ยนแปลงที่มากกว่า ดังนั้น กองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่น่ากลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ จึงจัดเป็นกองทุนประเภทกองทุนเชิงรุก นอกจากนั้นการวัดประสิทธิภาพการบริหารกองทุนรวมของกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบการบริหารหลักทรัพย์ของตลาด เพื่อใช้ในการตัดสินใจในการลงทุนยังพบว่า กองทุนรวมที่มีเกณฑ์ตามมาตรวัดทั้ง 3 ดีที่สุดได้แก่ กองทุนเปิดรวงข้าวรวมหุ้นระยะยาว และกองทุนเปิด ไอเอ็นจี ไทยบรรษัทภิบาลรวมหุ้นระยะยาว แสดงว่าเป็นกองทุนที่ให้ผลตอบแทนที่สูงเมื่อเทียบกับความเสี่ยงหนึ่งหน่วยของหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงเท่ากัน

ธมลวรรณ ศรีคำ (2550 : บทคัดย่อ) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม พรีเมาเวสต์ จำกัด ผ่านบริการจัดจำหน่ายของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุ 30 – 39 ปี สถานภาพสมรสแล้ว โดยมีการศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,000 – 80,000 บาท มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ฐานภาษีรายได้บุคคลธรรมดา 10% และมีประสบการณ์ในการลงทุน 1-5 ปี

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม พรีเมาเวสต์ จำกัด ผ่านบริการจัดจำหน่ายของธนาคาร กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านฐานะทางการเงิน ผู้ใช้บริการมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ รายได้ของผู้ใช้บริการมีมากกว่ารายจ่ายที่มีอยู่ในปัจจุบัน ด้านการรับรู้ข่าวสารผู้ให้บริการมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ รับรู้ข่าวสารผ่านตัวแทนจำหน่ายของ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม พรีเมาเวสต์ จำกัด ด้านการดำเนินงานของบริษัทจัดการผู้ให้บริการมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ความสามารถในการบริหารงานของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนพรีเมาเวสต์ จำกัด ด้านเงื่อนไขในการลงทุนผู้ให้บริการมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ การได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเมื่อกระทำตามเงื่อนไขที่กำหนด และในด้านสภาพแวดล้อมผู้ให้บริการมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ทิศทางของอัตราดอกเบี้ย

3. การตัดสินใจซื้อกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม พรีเมาเวสต์ จำกัด ผ่านบริการจัดจำหน่ายของธนาคาร กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ขึ้นสู่สาธารณะโดยไม่ผ่านการอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่ซื้อ ผ่านสาขาของตัวแทนจำหน่าย (ธนาคารกรุงศรีฯ) โดยเลือกนโยบายการลงทุนแบบกองทุนเปิดพริมาเวสต์ตราสารหนี้เพื่อการเลี้ยงชีพ เหตุผลหลักสำคัญที่เลือกลงทุนคือได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การตัดสินใจลงทุนจะตัดสินใจลงทุนด้วยตัวเองเป็นผู้ที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อ ทั้งนี้ผู้ลงทุนส่วนใหญ่จะลงทุนเฉลี่ยปีละ 5,000 – 75,000 บาท เฉลี่ยปีละ 1 – 2 ครั้ง และช่วงที่ลงทุนมากที่สุดคือช่วงไตรมาสที่ 4 (ตุลาคม – ธันวาคม นอกจากนี้ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยพบว่า

1. ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้อาชีพ ฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และประสบการณ์ในการลงทุน มีผลต่อการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม พริมาเวสต์ จำกัด ผ่านบริการจัดจำหน่ายของธนาคาร กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ฐานะทางการเงิน และการรับรู้ข่าวสาร มีผลต่อการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม พริมาเวสต์ จำกัด ผ่านบริการจัดจำหน่ายของธนาคาร กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การดำเนินงานของ บลจ. และการรับรู้ข่าวสาร มีผลต่อการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม พริมาเวสต์ จำกัด ผ่านบริการจัดจำหน่ายของธนาคาร กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. สภาพแวดล้อม มีผลต่อการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม พริมาเวสต์ จำกัด ผ่านบริการจัดจำหน่ายของธนาคาร กรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปีทรมฐ ธรรมธิ (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ของลูกค้าธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาท่าแพอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” เป็นศึกษาและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ของลูกค้าธนาคารไทยพาณิชย์ บริหารกองทุนรวมจำกัด(มหาชน) สาขาท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและแบบจำลองมัลติโนเมียลโพธิทด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ การประมาณภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimate : MLE) โดยแสดงค่า Marginal Effect ใช้ตัวอย่างจากลูกค้าของธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาท่าแพ เชียงใหม่ จำนวน 450 คน

ผลจากการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพของลูกค้าธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ของกลุ่มตัวอย่างมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ได้แก่ การทราบเงื่อนไขการลดหย่อนภาษีของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ตัวแปรอัตราผลตอบแทนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ตัวแปรด้านความรู้ความเข้าใจในเงื่อนไขของการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ตัวแปรด้านการได้รับคำแนะนำจากบุคคลรอบข้าง คนรู้จัก เพื่อนฝูง และญาติพี่น้อง ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว กลุ่มตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% ได้แก่ การทราบเงื่อนไขการลดหย่อนภาษีของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ตัวแปรอัตราผลตอบแทนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และตัวแปรทางการตลาดและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และปัจจัยที่มีผลต่อการไม่เลือกลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ได้แก่ การทราบเงื่อนไขการลดหย่อนภาษีของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ตัวแปรอัตราผลตอบแทนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว รสนิยมในการเลือกลงทุนและความเสี่ยงจากการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ตัวแปรทางการตลาดและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ตัวแปรด้านความรู้ความเข้าใจในเงื่อนไขของการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ตัวแปรด้านความเชื่อมั่นต่อชื่อเสียงของผู้บริหารและ/หรือบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ไทยพาณิชย์ มีความน่าเชื่อถือ มั่นคง ตัวแปรด้านการได้รับคำแนะนำจากบุคคลรอบข้าง คนรู้จัก เพื่อนฝูงและญาติพี่น้อง

ชินานุตม์ แก้วรัตนกุล (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ลักษณะประชากรศาสตร์ การรับรู้เกี่ยวกับการสื่อสารทางการตลาดและพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงลักษณะประชากรศาสตร์ การรับรู้เกี่ยวกับการสื่อสารทางการตลาด และพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ปริมาณการเปิดรับสื่อ ลักษณะการรับรู้ข้อมูล และทัศนคติต่อกองทุนรวม ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมกลุ่มตัวอย่างคือนักลงทุนทั่วไปที่ลงทุนในกองทุนรวม จำนวน 216 คนโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ การทดสอบไคสแควร์

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าเหตุผลที่นักลงทุนทั่วไปใช้ในการลงทุนในกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับ อายุ รายได้ต่อเดือน อาชีพ สถานภาพสมรส ปริมาณการเปิดรับสื่อทางด้านโฆษณา การส่งเสริมการขาย การขายโดยบุคคล และ การประชาสัมพันธ์ ลักษณะการรับรู้ข้อมูลทางการส่งเสริมการขาย และการตลาดทางตรง และ ทัศนคติต่อกองทุนรวมทางการขายโดยบุคคลและการตลาดทางตรงความถี่เฉลี่ยต่อปีที่นัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลงทุนทั่วไปลงทุนในกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับ รายได้ต่อเดือน และอาชีพ จำนวนเงินลงทุน
 เหลือที่นักลงทุนทั่วไปลงทุนในกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับ อายุ รายได้ต่อเดือน อาชีพ
 สถานภาพสมรส ปริมาณการเปิดรับสื่อทางด้านการประชาสัมพันธ์ลักษณะการรับรู้ข้อมูลทางด้านการ
 การตลาดทางตรง และทัศนคติต่อกองทุนรวมทางด้านการโฆษณา และการขายโดยบุคคล ช่องทาง
 ที่เลือกทำธุรกรรมในกองทุนรวม มีความสัมพันธ์กับ อายุ อาชีพ ทัศนคติต่อกองทุนรวมทางด้านการ
 การโฆษณา และการขายโดยบุคคล

ศลิษา แสนพล (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ทัศนคติของผู้มีเงินฝากประจำของ
 ธนาคารกรุงไทยในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ที่มีต่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เป็นการศึกษาทัศนคติของ
 ผู้มีเงินฝากประจำกับธนาคารกรุงไทยในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ที่มีต่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดย
 ใช้ทฤษฎี แนวคิดของทัศนคติ ได้แก่ องค์ประกอบด้านความรู้ องค์ประกอบด้านความคิดเห็น และ
 องค์ประกอบด้านพฤติกรรมการลงทุน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้จากการใช้แบบสอบถามสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้มีเงิน
 ฝากประจำกับธนาคารกรุงไทยในอำเภอเมืองเชียงใหม่ จำนวน 150 คน ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบ
 แบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 36 – 45 ปี สถานภาพโสด สำเร็จการศึกษาระดับ
 ปริญญาตรี อาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 20,001 ถึง 40,000 บาท

องค์ประกอบด้านความรู้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุน
 รวมหุ้นระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 46.8 เรื่องที่มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุดคือ กองทุนรวมหุ้นระยะ
 ยาวเป็นกองทุนที่มีสิทธิประโยชน์ทางภาษี คิดเป็นร้อยละ 75.3 และเรื่องที่มีความรู้ความเข้าใจน้อย
 ที่สุดคือ กำไรจากการขายหน่วยลงทุนต้องนำไปคำนวณภาษี คิดเป็นร้อยละ 26.7

องค์ประกอบด้านความคิดเห็น พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับการลงทุนใน
 กองทุนรวมหุ้นระยะยาวในระดับปานกลาง โดยเรื่องที่เห็นด้วยมากที่สุด คือ นโยบาย และความ
 น่าเชื่อถือของบริษัทจัดการกองทุนมีผลต่อการเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว มีค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 3.62 และเรื่องที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ กองทุนรวมหุ้นระยะยาวมีสภาพ
 คล่องตัวซื้อขายง่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62

องค์ประกอบด้านพฤติกรรมการลงทุน พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามสนใจลงทุนใน
 กองทุนรวมหุ้นระยะยาว คิดเป็นร้อยละ 57.3 โดยสนใจจะลงทุนเพื่อต้องการสิทธิประโยชน์ทาง
 ภาษี รองลงมาคือ ผลตอบแทนที่น่าพอใจ ทั้งนี้ การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวจะจัดหาเงิน
 ลงทุนทั้งหมดมาจากเงินทุนส่วนตัว และคาดว่าจะลงทุนเป็นจำนวนเงินน้อยกว่า 100,000 บาท โดย
 หน่วยงานที่ผู้สนใจเลือกลงทุนด้วยคือ ธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากความน่าเชื่อถือของหน่วยงาน และ
 มีหลายสาขา ง่ายต่อการเลือกใช้บริการ สำหรับผู้ที่ไม่สนใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ส่วน
 ใหญ่มีเหตุผล คือ ไม่มีความรู้เพียงพอ และสถานะเศรษฐกิจตกต่ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัสลา มุลลิสาร (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องเรื่อง การเปิดรับสื่อ การรับรู้ข้อมูล ข่าวสาร เพื่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนในเขต กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักลงทุนในกองทุน LTF พฤติกรรมการเปิดรับสื่อของนักลงทุนในกองทุน LTF การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกองทุน LTF ของนักลงทุนในกองทุน LTF และศึกษาผลการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกองทุน LTF เพื่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF ของนักลงทุน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและรวบรวมทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์ ได้แก่ แนวคิดเรื่องการเปิดรับสื่อและข่าวสาร แนวคิดเรื่องการรับรู้ข่าวสาร ทฤษฎีว่าด้วยสื่อและประสิทธิภาพผลของสื่อ แนวคิดเรื่องลักษณะทางประชากรศาสตร์และสังคมเศรษฐกิจ แนวคิดเรื่องการตัดสินใจ รวมทั้งความรู้เรื่องการลงทุนในกองทุน LTF

ในส่วนของการเรียบเรียงวิธีวิจัย ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพียงครั้งเดียว โดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ นักลงทุนที่มาร่วมในงาน “RMF-LTF ลดหย่อนภาษีนาฬิกายุทธ 2008” และเป็นนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุน LTF แล้วจำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐานของการวิจัย คือ สถิติเชิงพรรณนา เพื่อแสดงความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย และใช้สถิติเชิงอนุมาน ในการทดสอบสมมติฐานหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ

ผลการวิจัยพบว่า นักลงทุนในกองทุน LTF จำนวน 400 คน แบ่งเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายเล็กน้อยคือ เพศหญิงจำนวน 214 คน และเพศชายจำนวน 186 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 24-30 ปี มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 40,000 บาท มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี และส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด

นักลงทุนส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลจากสื่อเกี่ยวกับกองทุน LTF ก่อนตัดสินใจลงทุนอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาสื่อเป็นรายประเภทแล้ว พบว่า มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกองทุน LTF ก่อนตัดสินใจลงทุนจากสื่อเฉพาะกิจมากที่สุด โดยเปิดรับอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือสื่อบุคคล และสื่อมวลชน อยู่ในระดับน้อย ซึ่งเมื่อพิจารณาสื่อเฉพาะกิจเป็นรายประเภทแล้ว พบว่า นักลงทุนเปิดรับข้อมูลเกี่ยวกับกองทุน LTF จากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ได้แก่งาน Mutual Fund Fair งาน Money Expo กรุงเทพฯ และงาน Set in the city ส่วนการเปิดรับสื่อบุคคลนั้น นักลงทุนเปิดรับข้อมูลจากพนักงานธนาคารมากที่สุด รองลงมาคือจากเจ้าหน้าที่การตลาดของ บลจ. หรือบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นตัวแทน และเพื่อน ตามลำดับ ส่วนการเปิดรับสื่อมวลชน พบว่า นักลงทุนเปิดรับข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ มากกว่าโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต วิทยุ และนิตยสาร/วารสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนการรับรู้รายละเอียดหรือเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกองทุน LTF นั้น เป็นความรู้เบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับกองทุน LTF ที่มีความสำคัญในการใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF ของนักลงทุน ได้แก่ เงื่อนไขและสิทธิประโยชน์ด้านภาษี ลักษณะของกองทุน LTF ข่าวสารและกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกองทุน LTF โดยนักลงทุนส่วนใหญ่ได้รับรายละเอียดหรือเนื้อหาจากสื่อบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับจากสื่อเฉพาะกิจ และสื่อมวลชน ตามลำดับ การวิจัยพบว่า นักลงทุนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่องเงื่อนไขเงินลงทุนต้องลงทุนในกองทุน LTF ไว้อย่างน้อย 5 ปีปฏิทิน

ด้านการตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF ของนักลงทุนพบว่า นักลงทุนมีเหตุผลที่สำคัญที่สุดที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF คือ เมื่อลงทุนในกองทุน LTF แล้วสามารถหักลดหย่อนภาษีได้ รองลงมาคือ ลงทุนไว้เพียง 5 ปีปฏิทินก็สามารถขายคืนได้ และเป็นทางเลือกในการออมเงินและการลงทุนนอกจากการฝากเงินในธนาคาร ตามลำดับ ซึ่งนักลงทุนส่วนใหญ่ลงทุนต่อครั้งต่ำกว่า 50,000 บาท หรือไม่เกิน 50,000 บาทต่อปี และส่วนใหญ่ลงทุนมาแล้ว 1 ปี โดยส่วนใหญ่ลงทุนใน บลจ. เพียงแห่งเดียว และส่วนใหญ่ลงทุนกองทุน LTF จำนวน 2-3 กองทุนรวมตราสารหนี้ด้วย และส่วนใหญ่คาดว่าจะลงทุนในกองทุน LTF ต่อเนื่องในปีถัดไป

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า (1) ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อประเภทต่างๆ ของนักลงทุน โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายประเภทแล้ว พบว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชนของนักลงทุนในกองทุน LTF สำหรับรายได้ต่อเดือนของนักลงทุนในกองทุน LTF มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อบุคคลและสื่อมวลชนของนักลงทุน (2) พฤติกรรมการเปิดรับสื่อบุคคลของนักลงทุน มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกองทุน LTF ของนักลงทุน โดยการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากเจ้าหน้าที่การตลาดของ บลจ. หรือบริษัทหลักทรัพย์ที่เป็นตัวแทน เพื่อน และญาติ (พ่อแม่ พี่น้อง) มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกองทุน LTF ของนักลงทุน และพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเฉพาะกิจของนักลงทุนในกองทุน LTF มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับกองทุน LTF ของนักลงทุน โดยการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกองทุน LTF จากแผ่นพับ (Leaflet) ใบปลิว (Flyer) และหนังสือชี้ชวน (Prospectus) มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกองทุน LTF ของนักลงทุน นอกจากนี้ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของนักลงทุนในกองทุน LTF มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกองทุน LTF ของนักลงทุน โดยการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกองทุน LTF จากหนังสือพิมพ์เท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกองทุน LTF ของนักลงทุน และพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของนักลงทุนมีความสัมพันธ์ต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกองทุน LTF เพื่อการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน

วารุณี พรรณาผลากุล (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็น

เพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุระหว่าง 30 – 39 ปี ส่วนใหญ่เป็นโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 – 50,000 บาท มีอาชีพพนักงานองค์กรเอกชน ลงทุนในตลาดหุ้นหรือกองทุนรวมมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยทราบข่าวเกี่ยวกับการลงทุนจากสื่อต่างๆ เช่น สิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนประเภทยอมรับความเสี่ยงได้บ้าง วัตถุประสงค์ของการลงทุนคือ ต้องการผลตอบแทนที่มากกว่าการฝากไว้กับธนาคาร สถานการณ์ลงทุนเป็นช่วงที่อัตราเงินฝากรุนแรงลง ช่วงเวลาของการลงทุนจะไม่แน่นอน นักลงทุนจะซื้อ – ขาย หน่วยลงทุนผ่านธนาคารพาณิชย์มากที่สุด เพราะมีความสะดวกในการซื้อขายและชำระเงิน จำนวนเงินที่ลงทุนไม่เกิน 50,000 บาท ระยะเวลาในการถือหน่วยลงทุนมากกว่า 3 ปี ลงทุนจำนวน 2 – 5 กอง และจะติดตามผลการดำเนินงานของกองทุนรวมจากมูลค่าทรัพย์สินสุทธิทางอินเทอร์เน็ต

นักลงทุนที่ถือหน่วยลงทุน จัดอันดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวม โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับหนึ่ง คือปัจจัยด้านข้อมูลข่าวสาร ซึ่งมีปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก ได้แก่ ผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนในกองทุนรวม รองลงมา ปัจจัยด้านภาวะแวดล้อม ซึ่งมีปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก ได้แก่ ข่าวเกี่ยวกับความมั่นคงของสถาบันการเงิน และปัจจัยด้านการสื่อสาร ซึ่งมีปัจจัยย่อยที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก ได้แก่ คำแนะนำจากพนักงานขายหน่วยลงทุน ตามลำดับ

อริยาภรณ์ ศรีวิทย์ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมของนักลงทุนในกองทุนรวมตลาดเงินของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนธนาคาร จำกัด จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า นักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนเปิดธนาคารบริหารเงิน (T-CASH) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 51 - 60 ปี สมรสแล้ว จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว มีรายได้เฉลี่ย 43,295 บาท ต่อเดือน และมีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย 934,971 บาท ต่อปี สำหรับนักลงทุนในกองทุนเปิดธนาคารตลาดเงิน (T-MONEY) ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี สมรสแล้ว จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว มีรายได้เฉลี่ย 44,567 บาท ต่อเดือน และมีรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย 791,339 บาท ต่อปี

การลงทุนในกองทุนรวมตลาดเงิน หมายถึง การที่นักลงทุนนำเงินไปซื้อหน่วยลงทุน ซึ่งบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนธนาคาร จำกัด เป็นผู้บริหารจัดการกองทุน มีสองลักษณะคือ กองทุนเปิดธนาคารบริหารเงิน (T-CASH) เป็นกองทุนเปิดที่ลงทุนในตราสารหนี้ระยะสั้น ตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดคือ ไม่เกิน 1 ปี และ กองทุนเปิดธนาคารตลาดเงิน (T-MONEY) ที่ลงทุนในตราสารระยะสั้นกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กฎหมายกำหนด มีอายุคงเหลือเพียงประมาณ 3-4 เดือนเท่านั้น

ในการศึกษาความรู้ความเข้าใจของนักลงทุนทั้งสองกลุ่มพบว่า นักลงทุนมีความรู้ความเข้าใจในลักษณะของกองทุนที่มีสภาพคล่องในการลงทุนสูง สามารถซื้อ – ขายได้ทุกวันทำการ เอกสารเป็นเอกสารที่ส่งผ่านเว็บไซต์หรือการจ้างงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำไรที่ได้จากการลงทุนไม่เสียภาษีบุคคลธรรมดา และ มีนโยบายการลงทุนในตราสารหนี้ การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนของนักลงทุนใน กองทุนรวมตลาดเงินทั้งสองกลุ่มพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อนักลงทุนมากที่สุดคือ การที่ได้รับผลตอบแทนสูงกว่าเงินฝากธนาคาร กำไรส่วนเกินที่ได้ไม่เสียภาษีรายได้บุคคลธรรมดา และไม่มีค่าธรรมเนียมในการซื้อ - ขาย ในส่วนของพฤติกรรมของ นักลงทุนในกองทุนเปิดธนาคารบริหารเงิน (T-CASH) พบว่า นักลงทุนเคลื่อนย้ายเงินลงทุนจาก บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ โดยมีพนักงานธนาคารเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจลงทุน ระยะเวลาในการลงทุนของนักลงทุนส่วนใหญ่ลงทุนมาแล้วเป็นระยะเวลา 4 ปี มีจำนวนเงินลงทุน ทั้งสิ้นจนถึงปัจจุบันเฉลี่ย 152,746.73 บาท ได้รับผลตอบแทนทั้งหมดเฉลี่ย 3,463.56 บาท ต่อปี มี จำนวนเงินคงเหลือสุทธิเฉลี่ย 240,063.72 บาท ลงทุนซื้อหน่วยลงทุนเฉลี่ย 0 – 5 ครั้ง ต่อเดือน และ ขายคืนหน่วยลงทุนเฉลี่ย 6 – 10 ครั้ง ต่อเดือน ในส่วนของนักลงทุนในกองทุนเปิดธนาคารตลาดเงิน (T-MONEY) พบว่า นักลงทุนเคลื่อนย้ายเงินลงทุนจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ โดยมีพนักงาน ธนาคารเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการตัดสินใจลงทุน ส่วนใหญ่ลงทุนมาแล้วเป็นระยะเวลา 1 ปี มี จำนวนเงินลงทุนทั้งสิ้นจนถึงปัจจุบันเฉลี่ย 193,727.16 บาท ได้รับผลตอบแทนทั้งหมดเฉลี่ย 1,919.78 บาท ต่อปี มีจำนวนเงินคงเหลือสุทธิเฉลี่ย 29,057.59 บาท ลงทุนซื้อหน่วยลงทุนเฉลี่ย 0 – 5 ครั้ง ต่อเดือน และขายคืนหน่วยลงทุนเฉลี่ย 6 – 10 ครั้ง ต่อเดือน โดยนักลงทุนทั้งสองกลุ่มนี้ ลงทุนโดยผ่านธนาคารธนาคาร และติดตามข้อมูลข่าวสารผ่านการปรับสมุดกองทุนมากที่สุด

อัครกิตติ์ สมทอง (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุน ในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของลูกค้าธนาคารกสิกรไทย ในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของ บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมกสิกรไทย โดยศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) และความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกับการ ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยปัจจัยเหล่านี้ประกอบด้วย ปัจจัยด้านผลประโยชน์จากการ ลงทุน ปัจจัยด้านต้นทุนและปัจจัยอื่นๆ กับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ของลูกค้าของ ธนาคารกสิกรไทยในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเก็บข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามกับลูกค้าที่ ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของธนาคาร จำนวน 385 ราย และวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นด้วย สถิติพื้นฐาน ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test และ One-Way ANOVA และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ค่าสถิติไคร้สแควร์ (Chi-square) ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 77.14 และเพศหญิง ร้อยละ 22.86 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อย ละ 43.38 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 59.74 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 76.62 ประกอบ อาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 38.18 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาท ขึ้น ไป ร้อยละ 52.21 ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ในด้านผลประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุนโดยการนำเงินลงทุนไปลดหย่อนภาษีมากที่สุด และมีความเห็นว่าความรู้ความเข้าใจในเรื่องการลงทุนและเงื่อนไขระยะเวลาการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ด้านแหล่งที่มาของข้อมูลในการซื้อขายกองทุนรมนั้นส่วนใหญ่มาจากการแนะนำของพนักงานธนาคารซึ่งยังได้รับการแนะนำในระดับปานกลาง โดยผู้ลงทุนเน้นการลงทุนเพียงกองทุนเดียวไม่ลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมอื่น และส่วนใหญ่ยังลงทุนไม่เกิน 100,000 บาท ด้วยสัดส่วน ร้อยละ 6-10 ของรายได้ทั้งปี นอกจากนี้ในด้านกิจกรรมการส่งเสริมการลงทุนผู้ลงทุนต้องการเงินคืนเข้าบัญชีมากที่สุดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 44.16 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผลการทดสอบสมมติฐาน ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 ในด้านปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวทุกๆ ด้าน ในขณะที่อายุมีความสัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเกือบทุกด้านยกเว้นด้านแหล่งที่มาของข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายกองทุนรวม สำหรับด้านสถานภาพของผู้ลงทุนนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งที่มาของข้อมูลในการซื้อขายกองทุนรวม อีกทั้งไม่สัมพันธ์กับลักษณะของกิจกรรมการส่งเสริมการขายตลอดจนไม่สัมพันธ์กับการลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมอื่นๆ นอกจากนี้ยังพบว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวด้านการลงทุนในบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมอื่นๆ ด้วย

อย่างไรก็ตามในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมกสิกรไทยในด้านต่างๆประกอบด้วย ปัจจัยด้านผลประโยชน์ที่ได้รับจากการลงทุน ปัจจัยด้านต้นทุน และปัจจัยอื่นๆ ซึ่งได้แก่ปัจจัยด้านธนาคารและปัจจัยด้านกิจกรรมส่งเสริมการขาย พบว่า ทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กับการลงทุน ในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ทั้งสิ้น ที่ระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวม
หุ้นระยะยาวในประเทศไทย โดยผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของวิธีดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัย
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักลงทุนที่เคยซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาวใน
ประเทศไทย โดยผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามออนไลน์ และนำแบบสอบถามไปตั้งเป็นหัวข้อกระทู้
ลงในเว็บไซต์ระหว่างเดือนกันยายน - ธันวาคม พ.ศ. 2554 ในเว็บไซต์ดังต่อไปนี้

www.thaivi.org/webboard/ www.pantip.com/cafe/sinthorn/ และ <http://fundmanagertalk.com/>

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ของการคำนวณหา
ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ อภินันท์ จันทะนี (2549) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

$$n = \frac{1}{3.84(d)^2 (S)^2} \quad (3.1)$$

เมื่อ n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

S แทน ระดับความเชื่อมั่น 95% มีค่าเท่ากับ 1.96

d แทน ขนาดของความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ในที่นี้ คือ 5% หรือ 0.05

ค่าที่ทำการคำนวณ n คือ 400 ตัวอย่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสุ่มตัวอย่างเป็นการสุ่มแบบไม่เป็นไปตามความน่าจะเป็น (Non Probability Sampling) โดยเป็นการสุ่มแบบสะดวก (Convenience Sampling) จนได้ตัวอย่างครบตามจำนวน 400 ตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ประสบการณ์ในการลงทุน บริษัทจัดการกองทุนที่ลงทุน และเงินลงทุนต่อปี จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยา โดยแยกวัดในด้านการสนใจ ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ และด้านความน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยใช้ Likert's Scale เป็นมาตรวัด โดยแบ่งระดับออกเป็น 5 ระดับ จำนวน 32 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง ผู้ลงทุนเห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง ผู้ลงทุนเห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง ผู้ลงทุนเห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง ผู้ลงทุนเห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง ผู้ลงทุนเห็นด้วยน้อยที่สุด

จากเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนได้ดังนี้

- 4.50 – 5.00 คะแนน หมายถึง ผู้ลงทุนเห็นด้วยมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 คะแนน หมายถึง ผู้ลงทุนเห็นด้วยมาก
- 2.50 – 3.49 คะแนน หมายถึง ผู้ลงทุนเห็นด้วยปานกลาง
- 1.50 – 2.49 คะแนน หมายถึง ผู้ลงทุนเห็นด้วยน้อย
- 1.00 – 1.49 คะแนน หมายถึง ผู้ลงทุนเห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในประเทศไทย ผู้วิจัยใช้ Likert's Scale เป็นมาตรวัด โดยแบ่งระดับออกเป็น 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

- 5 หมายถึง พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 3 หมายถึง พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติน้อยที่สุด

จากเกณฑ์ดังกล่าว สามารถแปลความหมายของระดับคะแนนได้ดังนี้

- 4.50 – 5.00 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติมาก
- 2.50 – 3.49 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติปานกลาง
- 1.50 – 2.49 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติน้อย
- 1.00 – 1.49 คะแนน หมายถึง พฤติกรรมของผู้ลงทุนที่ปฏิบัติน้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจะใช้เกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.000 – 0.999 หมายถึง ระดับความคิดเห็น/ระดับพฤติกรรม ไม่แตกต่างกันมาก

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.000 ขึ้นไป หมายถึง ระดับความคิดเห็น/ระดับพฤติกรรม แตกต่างกันมาก

นำข้อมูลปัจจัยทางจิตวิทยาและพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย มาประมวลหาค่าความสัมพันธ์โดยนำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Pearson ซึ่งมีค่าตั้งแต่ +1 ถึง -1 ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 0 แสดงว่า ตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กัน โดยทิศทางของความสัมพันธ์พิจารณาจากเครื่องหมายของค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ กล่าวคือ ถ้าเป็นไปในทางบวก แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่คล้อยตามกัน ถ้าเป็นไปในทางลบ แสดงว่าตัวแปรทั้งสองตัวมีความสัมพันธ์กันในทางตรงกันข้ามหรือผกผันกัน สำหรับระดับความสัมพันธ์จะพิจารณาจากค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ โดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
สูงกว่า 0.80	สูง
สูงกว่า 0.60-0.80	ค่อนข้างสูง
สูงกว่า 0.40-0.60	ปานกลาง
ระหว่าง 0.20-0.40	ค่อนข้างต่ำ
ต่ำกว่า 0.20	ต่ำ

3.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

- 1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา บทความทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
- 2. สร้างแบบสอบถาม
- 3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ตรวจสอบและแนะนำเพื่อแก้ไขและปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความเหมาะสม
- 4. ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.2.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

- 1. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา เพื่อให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์การวิจัย

ตารางที่ 3.1 รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อ	ตำแหน่ง	สถานที่ปฏิบัติงาน
ผศ.ชนิษฐา อุนะรัตน์	อาจารย์ประจำสาขาวิทยาการจัดการ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
คุณมนัส ขงพฤกษา	ผู้อำนวยการ ฝ่ายซ่อมบำรุง	บริษัท เจนเนอร์รัล มอเตอร์ส (ประเทศไทย) จำกัด
คุณสมศรี สุวรรณ	ผู้จัดการสาขา	ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขานิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด

- 2. นำแบบสอบถามที่ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out) ต่อไป
- 3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) ในจังหวัดระยอง รวมจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบัก (Cronbach Alpha Coefficient) จากการทดสอบได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบัก ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าสัมประสิทธิ์ α ด้านแรงจูงใจ 0.738

ค่าสัมประสิทธิ์ α ด้านการเรียนรู้และรับรู้ 0.666

ค่าสัมประสิทธิ์ α ด้านความน่าเชื่อถือ 0.822

ค่าสัมประสิทธิ์ α พฤติกรรมการลงทุน 0.746

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.3.1.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปสร้างเป็นแบบสอบถาม อิเล็กทรอนิกส์ โดยการสร้างแบบสอบถามไว้ที่ <http://spreadsheets.google.com/newform> พร้อมกับแนบลิงค์ (URL) สำหรับเชื่อมโยงหน้าจอ Internet ไปยังหน้าคำถาม โดยผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปตั้งเป็นหัวข้อกระทู้ ให้กลุ่มประชากรในเว็บไซต์ในช่วงเดือนกันยายน – ธันวาคม พ.ศ. 2554 ในเว็บไซต์ดังต่อไปนี้ www.thaivi.org/webboard/ www.pantip.com/cafe/sinthorn/ และ <http://fundmanagertalk.com/>

3.3.1.2 หลังจากมีผู้ตอบแบบสอบถามมาครบจำนวน 400 ชุด ผู้วิจัยต้องดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามอีกครั้งก่อนที่จะนำไปวิเคราะห์เพื่อความถูกต้องในการแปลผลการวิจัย

3.3.1.3 นำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เก็บข้อมูลจากการค้นคว้ารวบรวมจากงานวิจัย บทความ วารสาร เอกสารสัมมนา สถิติในรายงานต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นส่วนประกอบของเนื้อหา และนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้ผลแบบสอบถามมาแล้ว ได้ตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน และจำนวนของแบบสอบถามที่ได้กลับมา ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. แบบสอบถามส่วนที่ 1 แบบสอบถามแบบเลือกตอบเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในประเทศไทย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ และเสนอเป็นคำร้อยละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แบบสอบถามส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาในด้านการงูใจ ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ และด้านความน่าเชื่อถือ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. แบบสอบถามส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความระดับความสำคัญ และจัดลำดับตามความสำคัญ พร้อมพรรณนาข้อมูล และนำข้อมูลพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวไปเปรียบเทียบกับคุณลักษณะส่วนบุคคล และ ทดสอบหาความสัมพันธ์กับปัจจัยทางจิตวิทยา

3.5 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติที่จะใช้ทดสอบสมมติฐาน ตามตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ทดสอบ
สมมติฐานที่ 1 : นักลงทุนที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคลต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน	
สมมติฐานที่ 1.1 : นักลงทุนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน	t - test
สมมติฐานที่ 1.2 : นักลงทุนที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 1.3: นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 1.4: นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 1.5 : นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 1.6 : นักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการลงทุนต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน	One-way ANOVA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้ทดสอบ
สมมติฐานที่ 1.7 : นักลงทุนที่ลงทุนในบริษัทจัดการกองทุนต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 1.8 : นักลงทุนที่มีเงินลงทุนต่อปีต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน	One-way ANOVA
สมมติฐานที่ 2 : ปัจจัยทางจิตวิทยามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย	
สมมติฐานที่ 2.1 : ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย	Pearson Correlation
สมมติฐานที่ 2.2 : ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย	Pearson Correlation
สมมติฐานที่ 2.3 : ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย	Pearson Correlation

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.6.1 สถิติที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient method) ของครอนบาค มีสูตรในการหาความเชื่อมั่นวิธีนี้คือ

$$\alpha = \frac{k}{(k-1)} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right\}$$

(3.2)

- α
- =
- ค่าความเชื่อมั่น
- k
- =
- จำนวนข้อของแบบสอบถาม
- $\sum S_i^2$
- =
- ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
- S^2
- =
- ความแปรปรวนของคะแนนรวม

3.6.2 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis Statistics)

3.6.2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้กับคำถามข้อมูลลักษณะส่วนบุคคล ในแบบสอบถามส่วนที่ 1 โดยแยกหาร้อยละเป็นรายชื่อประกอบการบรรยายข้อมูลที่ได้จากการศึกษา เพื่อดูการกระจายของตัวแปร

ค่าร้อยละ = $\frac{\text{จำนวนคำตอบ} \times 100}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}}$ (3.3)

3.6.2.2 หาค่าเฉลี่ย (Mean) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$
 (3.4)

เมื่อ $\bar{X}$ = ค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

3.6.2.3 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540)

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$
 (3.5)

เมื่อ SD = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X = คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 n = จำนวนตัวอย่าง
 $n-1$ = จำนวนตัวแปรอิสระ

3.6.3 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Analysis Statistics) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.6.3.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation Coefficient) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน เป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2.1-2.3 โดยใช้สูตรดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2543)

$$t = \frac{r}{\sqrt{\frac{1-r^2}{n-2}}} \quad (3.6)$$

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

N = จำนวนคนที่ทำการทดสอบ

X = คะแนนแต่ละข้อของแต่ละคน

Y = คะแนนรวมของแต่ละคน

เปรียบเทียบค่า t ที่คำนวณได้กับค่า t ที่ได้จากตารางที่ $df = n - 2$ เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 และ 0.01 กรณีใช้โปรแกรมสำเร็จรูป การแปลผลจะดูที่ค่า p -value ถ้าน้อยกว่า α แสดงว่า ตัวแปรคู่หนึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ถ้ามีเครื่องหมายลบ จะมีความสัมพันธ์กลับกัน ถ้าไม่มีเครื่องหมาย แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวกหรือตามกัน

3.6.3.2 การทดสอบค่าที (t-test) ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1.1

กรณีค่าความแปรปรวนเท่ากัน ($\sigma_1^2 = \sigma_2^2$)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{S_p^2 \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}} \quad (3.7)$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\bar{X}_1$ = ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 1

$\bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 2

S_p^2 = ค่าความแปรปรวนรวม

n_1, n_2 = ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 2

df = องศาความเป็นอิสระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรณีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน ($\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$)

$$t = \frac{X_1 - X_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

(3.8)

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

- เมื่อ t = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
- $\bar{X}_1$ = ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 1
- $\bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 2
- S_1^2 = ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
- S_2^2 = ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
- n_1, n_2 = ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 2
- df = องศาความเป็นอิสระ

3.6.3.3 การทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1.2 – 1.7

ตารางที่ 3.3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	Degree of freedom	sum of squares	Mean square	F-statistic
ระหว่างประชากร	k-1	$SSB = \sum_{i=1}^k \frac{T_i^2}{n_i} - \frac{T^2}{n}$	$MSB = \frac{SSB}{k-1}$	$F = \frac{MSB}{MSW}$
ภายในประชากร	n-k	$SSW = SST - SSB$	$MSW = \frac{SSW}{n-k}$	
รวม	n-1	$SST = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^{n_i} x_{ij}^2 - \frac{T^2}{n}$		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ	k	แทน จำนวนประชากรที่นำมาทดสอบสมมติฐาน
	n	แทน จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้นที่เลือกมาจากประชากรทุกประชากร
	n_i	แทน จำนวนตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากรที่ i
	X_{ij}	แทน ค่าสังเกตซึ่งได้จากตัวอย่างที่ j ที่เลือกมาจากประชากรที่ i
	T_i	แทน ผลรวมของค่าสังเกตจากตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากรทุกประชากร
	$SS(B)$	แทน ผลรวมกำลังสองระหว่างประชากร
	$k-1$	แทน องศาแห่งความเป็นอิสระระหว่างประชากร
	$SS(W)$	แทน ผลรวมกำลังสองภายในประชากร
	$n-k$	แทน องศาแห่งความเป็นอิสระของภายในประชากร
	$MS(B)$	แทน ค่าประมาณความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	$MS(W)$	แทน ค่าประมาณความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	F	แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤติจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบนัยสำคัญ
กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตามวิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของประชากรมีนัยสำคัญโดยมีขั้นตอนการคำนวณดังนี้ (กัลยา วาณิชยบัญชา, 2545)		

$$LSD = t_{\frac{\alpha}{2}, n-k} \sqrt{MS_w \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)} \quad (3.9)$$

$$\text{โดยที่ } n = \sum_{i=1}^k n_i$$

$$n_i \neq n_j$$

$$r = n - k$$

เมื่อ	LSD	= ค่าผลต่อนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับประชากรกลุ่ม i และ j
	MSE	= ค่า Mean square Error จากตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน
	k	= จำนวนตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ
	n	= จำนวนข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด
	α	= ระดับความเชื่อมั่น

เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญเท่ากับ 0.05 และ 0.01 กรณีใช้โปรแกรมสำเร็จรูป การแปลผลจะดูที่ค่า p -value ถ้าน้อยกว่า α แสดงว่า หมายความว่าค่าเฉลี่ยของประชากรคู่ที่นำมาเปรียบเทียบนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ถ้าค่า p -value มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ α หมายความว่า ค่าเฉลี่ยของประชากรคู่ที่นำมาเปรียบเทียบนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนในประเทศไทย ระหว่างเดือนกันยายน- ธันวาคม พ.ศ. 2554 โดยได้จัดทำแบบสอบถามออนไลน์ทาง <https://docs.google.com/spreadsheets> และเว็บไซต์เกี่ยวกับการลงทุน ผู้วิจัยต้องการกลุ่มตัวอย่าง 400 ฉบับ มีผู้ตอบแบบสอบถามมาครบถ้วนสมบูรณ์จำนวน 400 ฉบับ คิดเป็น 100% ของกลุ่มตัวอย่าง

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย
- 4.2 ข้อมูลปัจจัยทางจิตวิทยาของนักลงทุน
- 4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนในประเทศไทย
- 4.4 ข้อมูลเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนในประเทศไทย จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล
- 4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

4.1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุนรวมหุ้นระยะยาว ในประเทศไทย ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ประสบการณ์ในการลงทุน บริษัทจัดการกองทุนที่ลงทุน และเงินลงทุนต่อปี แสดงดังตารางที่ 4.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

คุณลักษณะส่วนบุคคล		จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	283	70.8
	หญิง	117	29.2
	รวม	400	100.0
2. อายุ	ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 30 ปี	78	19.5
	มากกว่า 30 ปี – 35 ปี	133	33.2
	มากกว่า 35 ปี – 40 ปี	91	22.8
	มากกว่า 40 ปี – 45 ปี	52	13.0
	มากกว่า 45 ปี – 50 ปี	21	5.3
	มากกว่า 50 ปี	25	6.2
	รวม	400	100.0
3. ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	1.5
	ปริญญาตรี	174	43.5
	ปริญญาโท	211	52.7
	ปริญญาเอก	9	2.3
	รวม	400	100.0
4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 35,000 บาท	75	18.8
	มากกว่า 35,000 – 50,000 บาท	95	23.7
	มากกว่า 50,000 – 65,000 บาท	58	14.5
	มากกว่า 65,000 – 80,000 บาท	43	10.8
	มากกว่า 80,000 บาท	129	32.2
	รวม	400	100.0
5. อาชีพ	พนักงานบริษัทเอกชน	338	84.5
	ธุรกิจส่วนตัว	23	5.7
	ข้าราชการ	28	7.0
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	2.8
	รวม	400	100.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล		จำนวน	ร้อยละ
6. ประสบการณ์ในการลงทุน	ไม่เกิน 2 ปี	140	35.0
	มากกว่า 2– 5 ปี	119	29.8
	มากกว่า 5 – 10 ปี	112	28.0
	มากกว่า 10 ปี	29	7.2
	รวม	400	100.0
7. บริษัทจัดการกองทุนที่ลงทุน	บลจ. กสิกรไทย	116	29.0
	บลจ. ไทยพาณิชย์	106	27.0
	บลจ. บัวหลวง	27	6.8
	บลจ. กรุงศรีอยุธยา	90	22.5
	บลจ. ทหารไทย	28	7.0
	บลจ. อื่นๆ	31	7.7
	รวม	400	100.0
8. เงินลงทุนต่อปี	น้อยกว่า 20,000 บาท	84	21.0
	20,001 – 50,000 บาท	79	19.8
	50,001 – 80,000 บาท	42	10.5
	80,001 – 110,000 บาท	45	11.2
	110,001 – 150,000 บาท	43	10.8
	มากกว่า 150,000 บาท	107	26.7
	รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในประเทศไทย ดังต่อไปนี้

เพศ พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมา เป็นเพศหญิงจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2

อายุ พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 30 ปีแต่ไม่เกิน 35 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมาเป็นกลุ่มที่อายุมากกว่า 35 ปีแต่ไม่เกิน 40 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 กลุ่มที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 กลุ่มที่มีอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 และกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 45 ปีแต่ไม่เกิน 50 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับการศึกษา พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.7 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีจำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 กลุ่มที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 80,000 บาท จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาท แต่ไม่เกิน 50,000 บาทจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 กลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 35,000 บาท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 กลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาท แต่ไม่เกิน 65,000 บาท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 65,000 บาทแต่ไม่เกิน 80,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8

อาชีพ พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 84.5 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีอาชีพรับราชการ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 กลุ่มที่มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 และกลุ่มที่มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

ประสบการณ์ในการลงทุน พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการลงทุนไม่เกิน 2 ปี จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 2 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 10 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2

บริษัทจัดการกองทุนที่ลงทุน พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่ลงทุนกับ บลจ.กสิกรไทย จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมาเป็น บลจ.ไทยพาณิชย์ จำนวน 106 คนคิดเป็นร้อยละ 27.0 กลุ่มที่ลงทุนใน บลจ.กรุงศรีอยุธยา จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 กลุ่มที่ลงทุนใน บลจ.อื่นๆ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 กลุ่มที่ลงทุนใน บลจ.ทหารไทย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 และกลุ่มที่ลงทุนใน บลจ. บัวหลวง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

เงินลงทุนต่อปี พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่จำนวนเงินลงทุนต่อปีมากกว่า 150,000 บาท จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีเงินลงทุนต่อปีไม่เกิน 20,000 บาท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 กลุ่มที่มีเงินลงทุนต่อปีมากกว่า 20,000 บาท แต่ไม่เกิน 50,000 บาท จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 กลุ่มที่มีเงินลงทุนต่อปีมากกว่า 80,000 บาท แต่ไม่เกิน 110,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 กลุ่มที่มีเงินลงทุนต่อปีมากกว่า 110,000 บาท แต่ไม่เกิน 150,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และกลุ่มที่มีเงินลงทุนต่อปีมากกว่า 50,000 บาท แต่ไม่เกิน 80,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ข้อมูลปัจจัยทางจิตวิทยาของนักลงทุน

ข้อมูลในการศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย โดยแบ่งเป็นด้านการสนใจ ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ และด้านความน่าเชื่อถือ มีผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของปัจจัยทางจิตวิทยาของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

ปัจจัยทางจิตวิทยา	n = 400		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการสนใจ	3.31	0.619	เห็นด้วยปานกลาง	3
2. ด้านการรับรู้และการเรียนรู้	3.34	0.584	เห็นด้วยปานกลาง	2
3. ด้านความน่าเชื่อถือ	3.89	0.786	เห็นด้วยมาก	1
โดยรวม	3.41	0.483	เห็นด้วยปานกลาง	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยมีความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยทางจิตวิทยาโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.41 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.483 และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยทางจิตวิทยาในแต่ละด้าน สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านความน่าเชื่อถือ พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.89 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.786

ลำดับที่ 2 ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.34 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.584

ลำดับที่ 3 ด้านการสนใจ พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.31 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.619

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของ
ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการลงทุน ของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
ในประเทศไทย

ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการลงทุน	n = 400		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. กองทุนรวมหุ้นระยะยาวของ บลจ. ที่มีความมั่นคงเป็นกองทุนที่น่าสนใจ	3.73	0.968	เห็นด้วยมาก	2
2. ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เนื่องจากผลตอบแทนมากกว่าฝากเงินกับธนาคาร	3.69	1.184	เห็นด้วยมาก	3
3. ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เนื่องจากผลตอบแทนมากกว่าการลงทุนในหลักทรัพย์อื่นๆ	2.94	1.047	เห็นด้วยปานกลาง	9
4. ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะสามารถหักเป็นค่าลดหย่อนภาษีเงินได้ส่วนบุคคล	4.58	0.825	เห็นด้วยมากที่สุด	1
5. ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพื่อเป็นการสร้างวินัยในการออม	3.24	1.120	เห็นด้วยปานกลาง	7
6. ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะไม่มีข้อจำกัดในเรื่องจำนวนเงินขั้นต่ำที่ต้องลงทุน	2.82	1.217	เห็นด้วยปานกลาง	10
7. ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะไม่จำเป็นต้องลงทุนต่อเนื่องทุกปี	3.28	1.290	เห็นด้วยปานกลาง	6
8. ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะไม่ต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก	3.08	1.192	เห็นด้วยปานกลาง	8
9. ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะมีบัญชีเงินเดือนเดียวกับธนาคารตัวแทน บลจ. นั้น	2.43	1.420	เห็นด้วยน้อย	11
10. กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่มีนโยบายการจ่ายเงินปันผล เป็นกองทุนที่น่าสนใจ	3.38	1.119	เห็นด้วยปานกลาง	4
11. ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เนื่องจากเป็นการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน	3.29	1.064	เห็นด้วยปานกลาง	5
โดยรวม	3.31	0.619	เห็นด้วยปานกลาง	

จากตารางที่ 4.3 พบว่านักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยมีความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการลงทุนโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.31 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการลงทุนไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.619 และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยทางจิตวิทยาการลงทุนในแต่ละข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะสามารถหักเป็นค่าลดหย่อนภาษีเงินได้ส่วนบุคคล พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.825

ลำดับที่ 2 กองทุนรวมหุ้นระยะยาวของ บลจ. ที่มีความมั่นคงเป็นกองทุนที่น่าสนใจ พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.968

ลำดับที่ 3 ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เนื่องจากผลตอบแทนมากกว่าฝากเงินกับธนาคาร พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.184

ลำดับที่ 4 กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่มีนโยบายการจ่ายเงินปันผล เป็นกองทุนที่น่าลงทุน พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.184

ลำดับที่ 5 ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เนื่องจากการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.064

ลำดับที่ 6 ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะไม่จำเป็นต้องลงทุนต่อเนื่องทุกปี พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.290

ลำดับที่ 7 ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพื่อเป็นการสร้างวินัยในการออม พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 และนักลงทุน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ละคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.120

ลำดับที่ 8 ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะไม่ต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.192

ลำดับที่ 9 ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เนื่องจากผลตอบแทนมากกว่าการลงทุนในหลักทรัพย์อื่นๆ พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.047

ลำดับที่ 10 ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะไม่มีข้อจำกัดในเรื่องจำนวนเงินขั้นต่ำที่ต้องลงทุน พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.217

ลำดับที่ 11 ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะมีบัญชีเงินเดือนเดียวกับธนาคารตัวแทน บลจ.นั้น พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.420

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้ ของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้	n = 400		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ท่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากรายการโฆษณาในหนังสือพิมพ์ วารสาร แผ่นพับ โบชัวร์ หนังสือชี้ชวน	2.98	1.072	เห็นด้วย ปานกลาง	8
2. ท่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากรายการโทรทัศน์ วิทยุ	2.36	0.987	เห็นด้วย น้อย	11
3. ท่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากสื่ออินเทอร์เน็ต	3.72	1.128	เห็นด้วย มาก	4

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้	n = 400		ระดับ ความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
	$\bar{X}$	S.D.		
4. ท่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากธนาคารตัวแทนขาย สถาบันการเงิน	2.67	1.264	เห็นด้วยปานกลาง	9
5. ท่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากบุคคลใกล้ชิดเช่นญาติพี่น้องเพื่อนแนะนำ	2.66	1.287	เห็นด้วยปานกลาง	10
6. ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	3.83	0.986	เห็นด้วยมาก	3
7. ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่เข้าไปลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทตราสารทุน	3.61	1.039	เห็นด้วยมาก	6
8. ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับระดับความเสี่ยงของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่ลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทตราสารทุน	3.71	1.005	เห็นด้วยมาก	5
9. ท่านมักจะศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ก่อนการลงทุน	3.90	0.982	เห็นด้วยมาก	2
10. ท่านอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ทุกครั้งก่อนตัดสินใจซื้อ	3.46	1.189	เห็นด้วยปานกลาง	7
11. ท่านมีการศึกษาประเภทของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ก่อนการตัดสินใจลงทุน	3.92	0.997	เห็นด้วยมาก	1
โดยรวม	3.34	0.584	เห็นด้วยปานกลาง	

จากตารางที่ 4.4 พบว่านักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยมีความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.34 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.584 และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้ในแต่ละข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 1 ท่านมีการศึกษาประเภทของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวก่อนการตัดสินใจลงทุน พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.997

ลำดับที่ 2 ท่านมักจะศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดกองทุนรวมหุ้นระยะยาวก่อนการลงทุน พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.982

ลำดับที่ 3 ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.986

ลำดับที่ 4 ท่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวจากสื่ออินเทอร์เน็ต พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.128

ลำดับที่ 5 ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับระดับความเสี่ยงของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่ลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทตราสารทุน พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.005

ลำดับที่ 6 ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่เข้าไปลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทตราสารทุน พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.039

ลำดับที่ 7 ท่านอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวทุกครั้งก่อนตัดสินใจซื้อ พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.189

ลำดับที่ 8 ท่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากรายการโฆษณาในหนังสือพิมพ์ วารสาร แผ่นพับ โบชัวร์ หนังสือชี้ชวน พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.072

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลำดับที่ 9 ท่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากธนาคาร
ตัวแทนขาย สถาบันการเงิน พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งมี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.164

ลำดับที่ 10 ท่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากบุคคล
ใกล้ชิดเช่นญาติพี่น้องเพื่อนแนะนำพบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ซึ่ง
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่า
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.287

ลำดับที่ 11 ท่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากรายการ
โทรทัศน์ วิทยุ พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
2.36 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.987

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ของ
ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือ ของนักลงทุนที่ลงทุนในรวมหุ้นระยะยาว
ในประเทศไทย

ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือ	n = 400		ระดับความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
	$\bar{x}$	S.D.		
1. ท่านให้ความสำคัญกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จาก บลจ. ที่มีชื่อเสียง ก่อนการตัดสินใจซื้อ	3.79	0.975	เห็นด้วยมาก	4
2. ท่านให้ความสำคัญกับผลการดำเนินงานในอดีตของ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ก่อนการตัดสินใจซื้อ	4.00	0.932	เห็นด้วยมาก	2
3. ความเชื่อมั่นในความเป็นมืออาชีพและ ความสามารถของผู้บริหารกองทุน เป็นสิ่งที่ท่าน คำนึงถึงก่อนตัดสินใจลงทุน	3.80	0.974	เห็นด้วยมาก	3
4. ท่านให้ความสำคัญกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จาก บลจ. ที่มีความน่าเชื่อถือ	4.01	0.893	เห็นด้วยมาก	1
โดยรวม	3.89	0.786	เห็นด้วยมาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่านักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยมี
ความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมี
ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.89 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น่าเชื่อถือไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.786 และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือในแต่ละข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ท่านให้ความสำคัญกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จาก บลจ. ที่มีความน่าเชื่อถือ พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.893

ลำดับที่ 2 ท่านให้ความสำคัญกับผลการดำเนินงานในอดีตของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ก่อนการตัดสินใจซื้อ พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.932

ลำดับที่ 3 ความเชื่อมั่นในความเป็นมืออาชีพและความสามารถของผู้บริหารกองทุน เป็นสิ่งที่ท่านคำนึงถึงก่อนตัดสินใจลงทุน พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.974

ลำดับที่ 4 ท่านให้ความสำคัญกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาวจาก บลจ. ที่มีชื่อเสียง ก่อนการตัดสินใจซื้อ พบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 และนักลงทุนแต่ละคนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.975

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับพฤติกรรมและลำดับที่ของพฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	n = 400		ระดับพฤติกรรม	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ท่านมักจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยหักบัญชีเงินเดือนกับธนาคาร ตัวแทนของ บลจ.	2.35	1.346	น้อย	11
2. ท่านมักจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่มีความสะดวกในการซื้อ-ขายคืนหน่วยลงทุน	3.91	1.050	มาก	2

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	n = 400		ระดับพฤติกรรม	ลำดับที่
	$\bar{x}$	S.D.		
3. ท่านมักจะเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากสถานที่บริการซื้อขายที่มีความสะดวก	3.78	1.096	มาก	3
4. กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่ท่านซื้อ ส่วนใหญ่มีค่าธรรมเนียมซื้อขายไม่สูง	3.40	1.065	ปานกลาง	4
5. ท่านมักจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี	3.14	1.280	ปานกลาง	6
6. ท่านมักจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่มีกิจกรรมส่งเสริมการขาย ของแถม บัตรส่วนลด	2.88	1.226	ปานกลาง	10
7. โดยส่วนใหญ่ ท่านซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยใช้บัตรเครดิต	2.96	1.478	ปานกลาง	8
8. กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่ท่านลงทุน ส่วนใหญ่มีมูลค่าของทรัพย์สินสุทธิของกองทุนที่สูง	3.11	1.086	ปานกลาง	7
9. ทุกครั้งที่ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ท่านมักจะเปรียบเทียบผลตอบแทนย้อนหลัง จากหลาย บลจ.	3.16	1.159	ปานกลาง	5
10. โดยส่วนใหญ่ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่ท่านลงทุน เป็นของ บลจ. ที่มีความมั่นคง	4.12	0.888	มาก	1
11. ท่านมักจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่มีความเสี่ยงต่ำ	2.95	1.150	ปานกลาง	9
โดยรวม	3.29	0.593	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 พบว่านักลงทุนมีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.29 และนักลงทุนแต่ละคนมีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.593 และเมื่อพิจารณาพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยในแต่ละข้อ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 โดยส่วนใหญ่ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่ท่านลงทุนเป็นของ บลจ. ที่มีความมั่นคง พบว่านักลงทุนมีพฤติกรรมการลงทุนอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และนักลงทุนแต่ละคนมีพฤติกรรมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.888

ลำดับที่ 2 ท่านมักจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่มีความสะดวกในการซื้อ-ขาย คำนวณหน่วยลงทุน พบว่านักลงทุนมีพฤติกรรมการลงทุนอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 และนักลงทุนแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.050

ลำดับที่ 3 ท่านมักจะเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากสถานที่บริการซื้อขายที่มีความสะดวก พบว่านักลงทุนมีพฤติกรรมการลงทุนอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 และนักลงทุนแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.096

ลำดับที่ 4 กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่ท่านซื้อ ส่วนใหญ่มีค่าธรรมเนียมซื้อขายไม่สูง พบว่านักลงทุนมีพฤติกรรมการลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และนักลงทุนแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.065

ลำดับที่ 5 ทุกครั้งที่ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ท่านมักจะเปรียบเทียบผลตอบแทนย้อนหลังจากหลาย บลจ. พบว่านักลงทุนมีพฤติกรรมการลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 และนักลงทุนแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.159

ลำดับที่ 6 ท่านมักจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี พบว่านักลงทุนมีพฤติกรรมการลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 และนักลงทุนแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.065

ลำดับที่ 7 กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่ท่านลงทุน ส่วนใหญ่มีมูลค่าของทรัพย์สินสุทธิของกองทุนที่สูง พบว่านักลงทุนมีพฤติกรรมการลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 และนักลงทุนแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.086

ลำดับที่ 8 โดยส่วนใหญ่ ท่านซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยใช้บัตรเครดิต พบว่านักลงทุนมีพฤติกรรมการลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 และนักลงทุนแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.478

ลำดับที่ 9 ท่านมักจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่มีความเสี่ยงต่ำ พบว่านักลงทุนมีพฤติกรรมการลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 และนักลงทุนแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.150

ลำดับที่ 10 ท่านมักจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่มีกิจกรรมส่งเสริมการขายของแถม บัตรส่วนลด พบว่านักลงทุนมีพฤติกรรมการลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 และนักลงทุนแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.226

ลำดับที่ 11 ท่านมักจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยหักบัญชีเงินเดือนกับธนาคาร ตัวแทนของ บลจ. พบว่านักลงทุนมีพฤติกรรมการลงทุนอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.35 และนักลงทุนแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.346

4.4 ข้อมูลเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในประเทศไทย
จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

4.4.1 ข้อมูลเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย
จำแนกตามเพศ

ในการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามเพศ ได้ผลการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 จำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย จำแนกตามเพศ
โดยวิธี t – test

ตัวแปร	เพศ ($\bar{X}$)		t	p-value
	ชาย (n = 283)	หญิง (n = 117)		
พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	3.31	3.45	-2.43	0.915

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามเพศ พบว่านักลงทุนที่มีเพศต่างกัน มี

พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.915 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05

4.4.2 ข้อมูลเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย
จำแนกตามอายุ

ในการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามอายุ ได้ผลการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 จำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบ
พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย จำแนกตามอายุ
โดยวิธี one-way ANOVA

ตัวแปร	อายุ ($\bar{X}$)						p-value
	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 30 ปี (n=78)	มากกว่า 30 ปี -35 ปี (n=133)	มากกว่า 35 ปี -40 ปี (n=91)	มากกว่า 40 ปี -45 ปี (n=52)	มากกว่า 45 ปี -50 ปี (n=21)	มากกว่า 50 ปี (n=25)	
พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	3.28	3.22	3.36	3.41	3.16	3.44	0.198

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามอายุ พบว่านักลงทุนที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.198 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05

4.4.3 ข้อมูลเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย
จำแนกตามระดับการศึกษา

ในการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามระดับการศึกษา ได้ผลการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 จำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย จำแนกตามระดับการศึกษา โดยวิธี one-way ANOVA

ตัวแปร	ระดับการศึกษา ($\bar{X}$)				p-value
	ต่ำกว่าปริญญาตรี (n=6)	ปริญญาตรี (n=176)	ปริญญาโท (n=211)	ปริญญาเอก (n=9)	
พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	3.36	3.34	3.28	2.68	0.011*

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการทดสอบสมมติฐานพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.011 ซึ่งน้อยกว่า 0.05

เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยของนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ได้ผลเปรียบเทียบดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย ของนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	กลุ่มที่	p-value			
			1	2	3	4
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.36	1	-	0.951	0.738	0.029*
ปริญญาตรี	3.34	2	-	-	0.277	0.001**
ปริญญาโท	3.28	3	-	-	-	0.003**
ปริญญาเอก	2.68	4	-	-	-	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.10 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยของนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน พบว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันอื่นๆ มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกัน

4.4.4 ข้อมูลเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย
จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ในการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ได้ผลการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 จำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยวิธี one-way ANOVA

ตัวแปร	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ($\bar{X}$)					p-value
	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 35,000 บาท (n=75)	มากกว่า 35,000-50,000 บาท (n=95)	มากกว่า 50,000-65,000 บาท (n=58)	มากกว่า 65,000-80,000 บาท (n=43)	มากกว่า 80,000 บาท (n=129)	
พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	3.32	3.31	3.28	3.19	3.30	0.801

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการทดสอบสมมติฐานพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่านักลงทุนที่ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.801 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05

4.4.5 ข้อมูลเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย
จำแนกตามอาชีพ

ในการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามอาชีพ ได้ผลการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 จำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบ
พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามอาชีพ
โดยวิธี one-way ANOVA

ตัวแปร	อาชีพ ($\bar{X}$)				p-value
	พนักงานบริษัทเอกชน (n=338)	ธุรกิจส่วนตัว นักลงทุน (n=23)	ข้าราชการ (n=28)	พนักงานรัฐวิสาหกิจ (n=11)	
พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	3.29	3.51	3.10	3.38	0.165

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการทดสอบสมมติฐานพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามอาชีพ พบว่านักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.165 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05

4.4.6 ข้อมูลเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย
จำแนกตามประสบการณ์ในการลงทุน

ในการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามประสบการณ์ในการลงทุนได้ผลการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 จำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามประสบการณ์ในการลงทุน โดยวิธี one-way ANOVA

ตัวแปร	ประสบการณ์ในการลงทุน ($\bar{X}$)				p-value
	ไม่เกิน 2 ปี (n=140)	มากกว่า 2-5 ปี (n=119)	มากกว่า 5-10 ปี (n=112)	มากกว่า 10 ปี (n=29)	
พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	3.32	3.22	3.29	3.49	0.184

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการทดสอบสมมติฐานพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกประสบการณ์ในการลงทุน พบว่านักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการลงทุนต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกันโดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.184 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05

4.4.7 ข้อมูลเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย
จำแนกตามบริษัทจัดการกองทุนที่ลงทุน

ในการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามบริษัทจัดการกองทุนที่ลงทุน ได้ผลการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 จำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบ
พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามบริษัท
จัดการกองทุนที่ลงทุน โดยวิธี one-way ANOVA

ตัวแปร	บริษัทจัดการกองทุน ที่ลงทุน ($\bar{X}$)						p-value
	บลจ. กสิกร ไทย (n=116)	บลจ. ไทย พาณิชย์ (n=108)	บลจ. บัวหลวง (n=27)	บลจ. กรุงศรี (n=90)	บลจ. ทหาร ไทย (n=28)	บลจ. อื่นๆ (n=31)	
พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	3.31	3.37	3.58	3.19	3.27	2.99	0.002**

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการทดสอบสมมติฐานพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามบริษัทจัดการกองทุนที่ลงทุน พบว่า นักลงทุนที่ลงทุนในบริษัทจัดการกองทุนต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01

เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยของนักลงทุนที่ลงทุนในบริษัทจัดการกองทุนแตกต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ได้ผลเปรียบเทียบดังแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ค่า p-value ของการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของพฤติกรรม
การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย ของนักลงทุนที่ลงทุน
ในบริษัทจัดการกองทุนต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD

บริษัทจัดการกองทุน (บลจ.) ที่ลงทุน	$\bar{X}$	กลุ่ม ที่	p-value					
			1	2	3	4	5	6
บลจ. กสิกรไทย	3.31	1	-	0.433	0.037*	0.138	0.716	0.007**
บลจ. ไทยพาณิชย์	3.37	2	-	-	0.110	0.028*	0.394	0.002**
บลจ. บัวหลวง	3.58	3	-	-	-	0.003**	0.053	0.000**
บลจ. กรุงศรี	3.19	4	-	-	-	-	0.546	0.102
บลจ. ทหารไทย	3.27	5	-	-	-	-	-	0.071
บลจ. อื่นๆ	2.99	6	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.15 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยของนักลงทุนที่ลงทุนในบริษัทจัดการกองทุนที่แตกต่างกัน พบว่านักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.กสิกรไทย มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.บัวหลวง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.อื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.ไทยพาณิชย์ มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.กรุงศรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.อื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.บัวหลวง มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.กรุงศรี และ บลจ.อื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนนักลงทุนที่มีบริษัทจัดการกองทุนที่ลงทุนแตกต่างกันคู่อื่นๆ มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกัน

4.4.8 ข้อมูลเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย
จำแนกตามจำนวนเงินลงทุนต่อปี

ในการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามจำนวนเงินลงทุนต่อปี ได้ผลการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 จำนวนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบ
พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย จำแนกตามจำนวน
เงินลงทุนต่อปี โดยวิธี one-way ANOVA

ตัวแปร	จำนวนเงินลงทุนต่อปี ($\bar{X}$)						p-value
	ต่ำกว่า	มากกว่า	มากกว่า	มากกว่า	มากกว่า	มากกว่า	
	หรือ	20,000 –	50,000 –	80,000	110,000	150,000	
	เท่ากับ	50,000	80,000	–	–	บาท	
	20,000	บาท	บาท	110,000	150,000		
	บาท			บาท	บาท		
	(n=84)	(n=79)	(n=42)	(n=45)	(n=43)	(n=108)	
พฤติกรรม การลงทุนใน กองทุนรวม หุ้นระยะยาว	3.20	3.29	3.37	3.19	3.25	3.41	0.124

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการทดสอบสมมติฐานพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามจำนวนเงินลงทุนต่อปี พบว่านักลงทุนที่มีจำนวนเงินลงทุนต่อปีต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกัน โดยมีค่า p-value เท่ากับ 0.124 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05

4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยได้ผลการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) และค่า p-value ของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยา กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย โดยวิธี Pearson's Correlation

ปัจจัยทางจิตวิทยา	พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	
	r	p-value
ด้านการสนใจ	0.462	0.000**
ด้านการรับรู้และการเรียนรู้	0.409	0.000**
ด้านความน่าเชื่อถือ	0.536	0.000**

หมายเหตุ ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยพบว่า ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการสนใจ ด้านการเรียนรู้และการเรียนรู้ และด้านความน่าเชื่อถือ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง โดยในด้านการสนใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.462 ส่วนในด้านการรับรู้และการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.409 และในด้านความน่าเชื่อถือมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ พบว่านักลงทุน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมา เป็นเพศหญิงจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2

อายุ พบว่านักลงทุน ส่วนใหญ่มีอายุมากกว่า 30 ปีแต่ไม่เกิน 35 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 รองลงมาเป็นกลุ่มที่อายุมากกว่า 35 ปีแต่ไม่เกิน 40 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 กลุ่มที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 กลุ่มที่มีอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 และกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 45 ปีแต่ไม่เกิน 50 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3

ระดับการศึกษา พบว่านักลงทุน ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.7 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีจำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 กลุ่มที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่านักลงทุน ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 80,000 บาท จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 35,000 บาทแต่ไม่เกิน 50,000 บาทจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 กลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 35,000 บาท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 กลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 50,000 บาท แต่ไม่เกิน 65,000 บาท จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และกลุ่มที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 65,000 บาทแต่ไม่เกิน 80,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีพ พบว่านักลงทุน ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 84.5 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีอาชีพรับราชการ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 กลุ่มที่มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 และกลุ่มที่มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8

ประสบการณ์ในการลงทุน พบว่านักลงทุน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการลงทุนไม่เกิน 2 ปี จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมา เป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 2 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 กลุ่มที่มีประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 และกลุ่มที่มีประสบการณ์ในการลงทุนมากกว่า 10 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2

บริษัทจัดการกองทุนที่ลงทุน พบว่านักลงทุน ส่วนใหญ่ลงทุนกับ บลจ.กสิกรไทย จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมาเป็น บลจ.ไทยพาณิชย์ จำนวน 106 คนคิดเป็นร้อยละ 27.0 กลุ่มที่ลงทุนใน บลจ.กรุงศรีอยุธยา จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 กลุ่มที่ลงทุนใน บลจ.อื่นๆ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 กลุ่มที่ลงทุนใน บลจ.ทหารไทย จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 และกลุ่มที่ลงทุนใน บลจ. บัวหลวง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

เงินลงทุนต่อปี พบว่านักลงทุน ส่วนใหญ่จำนวนเงินลงทุนต่อปีมากกว่า 150,000 บาท จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีเงินลงทุนต่อปีไม่เกิน 20,000 บาท จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 กลุ่มที่มีเงินลงทุนต่อปีมากกว่า 20,000 บาท แต่ไม่เกิน 50,000 บาท จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 กลุ่มที่มีเงินลงทุนต่อปีมากกว่า 80,000 บาท แต่ไม่เกิน 110,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 กลุ่มที่มีเงินลงทุนต่อปีมากกว่า 110,000 บาท แต่ไม่เกิน 150,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และกลุ่มที่มีเงินลงทุนต่อปีมากกว่า 50,000 บาท แต่ไม่เกิน 80,000 บาท จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5

5.1.2 ข้อมูลปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมของนักลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

นักลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยมีความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยทางจิตวิทยาอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.41 และนักลงทุนแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.483 และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยทางจิตวิทยาในแต่ละด้าน สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้

ด้านความน่าเชื่อถือ พบว่านักลงทุนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.898 และนักลงทุนแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.786

ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ พบว่านักลงทุนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.34 และนักลงทุนแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.584

ด้านการจูงใจ พบว่านักลงทุนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยพิจารณาค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.31 และนักลงทุนแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.619

5.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์พบว่าพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนในประเทศไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับพฤติกรรมปานกลาง โดยพิจารณาระดับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยในแต่ละข้อสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ระดับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย ที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ การลงทุนในกองทุนของ บลจ. ที่มีความมั่นคง ความสะดวกในการซื้อขายคืนหน่วยลงทุน และความสะดวกสถานที่บริการซื้อขายกองทุน

ระดับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย ที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่มีค่าธรรมเนียมซื้อขายไม่สูง การเปรียบเทียบผลตอบแทนย้อนหลังจากหลาย บลจ. ก่อนตัดสินใจลงทุน การลงทุนในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่มีมูลค่าของทรัพย์สินสุทธิของกองทุนที่สูง การลงทุนผ่านบัตรเครดิต การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่มีกิจกรรมส่งเสริมการขาย ของแถม บัตรส่วนลด และการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่มีความเสี่ยงต่ำ

ระดับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย ที่อยู่ในระดับน้อย คือการหักบัญชีเงิน เดือนกับธนาคาร ตัวแทนของ บลจ.

5.1.4 ข้อมูลผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 1.1 นักลงทุนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า นักลงทุนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 นักลงทุนที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า นักลงทุนที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.3 นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ผลการเพื่อเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยของนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน พบว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันคู่อื่นๆ มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.5 นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.6 นักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการลงทุนต่างกัน มีการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า นักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการลงทุนต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.7 นักลงทุนที่ลงทุนในบริษัทจัดการกองทุนต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า นักลงทุนที่ลงทุนในบริษัทจัดการกองทุนต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ผลการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยของนักลงทุนที่ลงทุนในบริษัทจัดการกองทุนแตกต่างกัน พบว่านักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.กสิกรไทย มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.บัวหลวง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.อื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.ไทยพาณิชย์ มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.กรุงศรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.อื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.บัวหลวง มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.กรุงศรี และ บลจ.อื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนนักลงทุนที่มีบริษัทจัดการกองทุนที่ลงทุนแตกต่างกันคู่อื่นๆ มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.8 นักลงทุนที่มีเงินลงทุนต่อปีต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยแตกต่างกัน

ผลการทดสอบพบว่า นักลงทุนที่มีเงินลงทุนต่อปีต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

5.1.5 ข้อมูลผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

สมมติฐานที่ 2.1 ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการงูใจ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการสนใจมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.462

สมมติฐานที่ 2.2 ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านการรับรู้และการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.409

สมมติฐานที่ 2.3 ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านความน่าเชื่อถือมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.536

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคล

นักลงทุน ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีอายุมากกว่า 30 ปีแต่ไม่เกิน 35 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 80,000 บาท มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีประสบการณ์การลงทุนในกองทุนรวมไม่เกิน 2 ปี เงินลงทุนต่อปีมากกว่า 150,000 บาท และส่วนใหญ่ลงทุนกับ บลจ. กสิกรไทย

จากการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า เมื่อบุคคลมีอายุมากขึ้น มีระดับการศึกษาที่สูงขึ้น และมีรายได้เพิ่มมากขึ้นและมีการรับรู้และเข้าใจเรื่องกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมากขึ้น เนื่องจากได้ประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี รวมทั้งได้ผลตอบแทนที่ดีและยอมรับความเสี่ยงได้ระดับหนึ่ง คุณลักษณะส่วนบุคคลดังกล่าวจึงมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว สอดคล้องกับรัชนิกร วงศ์จันทร์ (2553) กล่าวถึงกลยุทธ์การวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยการเพิ่มค่าลดหย่อนให้สูงขึ้น โดยการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) และซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) โดยกองทุนรวมเปรียบเสมือนเครื่องมือในการลงทุน ซึ่งเหมาะกับผู้ที่ต้องการลงทุนในตลาดทุน แต่ยังไม่มีความเชี่ยวชาญในการลงทุน ไม่มีเวลาติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุน มีเงินออมเหลือเก็บ และต้องการกระจายความเสี่ยงจากการลงทุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์การค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

1. เพศ เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนที่มีเพศต่างกัน พบว่า นักลงทุนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความสามารถเท่าเทียมกันทำให้มีโอกาสในหน้าที่การงานไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันและสามารถสร้างรายได้และนำเงินมาลงทุนเพื่อผลประโยชน์ทางด้านภาษีและผลตอบแทนจากการลงทุนเหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฉลิมพล พิฐนันท์กุล สุรีย์ พงษ์เกษม และอรัญญา สุขเอียด (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเพศชายกับเพศหญิงไม่แตกต่างกันมากนักคือ เพศชายจำนวน 199 คนคิดเป็นร้อยละ 49.7 และเพศหญิงจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 โดยเพศที่แตกต่างกันไม่มีอิทธิพลในการเลือกลงทุนในประเภทกองทุนเพื่อหุ้นทุน กองทุนเพื่อตราสารหนี้ และกองทุนแบบผสมผสาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของชมลวรรณ ศรีคำ (2550) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ของบริษัทจัดการกองทุนปริมาเวสต์จำกัด ผ่านบริการจัดจำหน่ายของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศไม่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนผ่านช่องทางการจัดจำหน่ายในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ของ บลจ. ปริมาเวสต์

2. อายุ เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนที่มีอายุต่างกัน พบว่า นักลงทุนที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะทุกคนที่มีรายได้และต้องเสียภาษี ต้องการหารายการลดหย่อนภาษี ซึ่งการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวก็เป็นรายการหนึ่งที่ผู้มีรายได้สามารถที่จะลงทุนเพื่อใช้สิทธิลดหย่อนภาษี นอกจากนี้ยังมีผลตอบแทนจากการลงทุนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฐานันดร จรัสศรีสกุล (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ลงทุนต่อกองทุนรวม RMF และ LTF ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนกสิกรไทย จำกัด. และพบว่า ผู้ลงทุนที่มีอายุแตกต่างกันมีความเห็นต่อกองทุนรวม RMF และ LTF ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้ลงทุนไม่ได้พิจารณาถึงระยะเวลาในการลงทุนที่แตกต่างกัน แต่มุ่งเน้นที่ผลตอบแทนและสิทธิประโยชน์ด้านภาษีเป็นสำคัญ

3. ระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะเห็นว่า นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอก มีระดับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีและปริญญาโท ทั้งนี้อาจเป็น

เพราะผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาเอก จะอยู่ในระดับผู้บริหารระดับสูงขององค์กร หรือเป็น เจ้าของกิจการ และมีการลงทุนอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นตราสารทุน หรือการลงทุนในอนุพันธ์ และมี เครือข่ายการลงทุน ทำให้การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว มีพฤติกรรมที่แตกต่างจากระดับ การศึกษาระดับอื่นๆ สอดคล้องกับข้อมูลสถิติแห่งชาติตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 เป็นต้นมา มีคนจบ การศึกษาระดับปริญญาโทมากกว่า 150,000 คนต่อปี ซึ่งคนที่จบปริญญาโทมีโอกาสและทางเลือก ในการทำงานเพื่หารายได้ที่สูงขึ้น และมีเงินเหลือเก็บและออม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิติลา มุลลิสสาร (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่องการเปิดรับสื่อ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เพื่อการตัดสินใจลงทุนใน กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร และพบว่าระดับการศึกษา ของนักลงทุนที่ต่างกัน จะมีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับสื่อของนักลงทุนในกองทุนรวมหุ้น ระยะยาวแตกต่างกัน กล่าวคือนักลงทุนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาโท จะมีการเปิดรับสื่อก่อน การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมากกว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาในระดับ ปริญญาตรี

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะ ยาวของนักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน พบว่า นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มี พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยไม่แตกต่างกัน จะเห็นว่ารายได้ เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวทั้งนี้ผู้มีรายได้ต่อยกลงทุนน้อย ผู้มี รายได้มากก็ลงทุนมาก เพราะสัดส่วนของการลงทุนไม่เกิน 15% ของรายได้ทั้งหมดและไม่เกิน 500,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฐานันดร จรัสศรีสกุล (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่องความ คิดเห็นของผู้ลงทุนต่อกองทุนรวม RMF และ LTF ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนกสิกรไทย จำกัด และพบว่าผู้ลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อกองทุนรวม RMF และ LTF ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้ลงทุนส่วนใหญ่เลือกลงทุนในกองทุนรวม RMF และ LTF โดย มีวัตถุประสงค์ของการลงทุนที่เหมือนกันคือ เพื่อรับสิทธิในการลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งเป็นผลประโยชน์ที่ผู้ลงทุนได้รับทันทีในปีที่ผู้ลงทุนเลือกลงทุนในกองทุนรวม

5. อาชีพ เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนัก ลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า นักลงทุนที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้น ระยะยาวไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข้อกำหนดของกองทุนที่ต้องถือครองกองทุนไม่น้อย กว่า 5 ปีปฏิบัติจริงจะไม่ผิดเงื่อนไขการลงทุน จึงทำให้ทุกอาชีพมีพฤติกรรมการลงทุนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมพล พิฐนันทกุลและคณะ (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และพบว่าอาชีพส่วนใหญ่เป็นพนักงาน บริษัทเอกชน และอาชีพแตกต่างกันไม่มีอิทธิพลในการเลือกประเภทกองทุนเพื่อลงทุน กองทุน เพื่อพันธบัตร กองทุนรวมแบบยืดหยุ่น และกองทุนแบบผสมผสาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ประสิทธิภาพในการลงทุน เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนที่มีประสิทธิภาพในการลงทุนต่างกัน พบว่า นักลงทุนที่มีประสิทธิภาพในการลงทุนต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของกองทุนรวมที่มีผู้จัดการกองทุนเป็นผู้จัดสรรเงินลงทุน ซึ่งนักลงทุนไม่ได้ลงทุนกับตราสารทุนเองทำให้ประสิทธิภาพในการลงทุนในกองทุนรวม ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับธนัชวงศ์ กิริตวานิชย์ และภัสรา ชวาลกร (2549) กล่าวถึงเหตุผลที่นักลงทุนเลือกลงทุนในกองทุนรวมเพราะไม่มีประสิทธิภาพ ความรู้ ความชำนาญในการลงทุน ไม่มีเวลาศึกษาค้นคว้าและติดตามข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจลงทุน และทุนทรัพย์จำนวนจำกัด จึงเลือกลงทุนในกองทุนรวม

7. การลงทุนในบริษัทจัดการกองทุน เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนที่ลงทุนในบริษัทจัดการกองทุนต่างกัน พบว่า นักลงทุนที่ลงทุนในบริษัทจัดการกองทุนต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 จะเห็นว่า นักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.บัวหลวง มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.กสิกรไทย และ บลจ.กรุงศรี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของ บลจ.บัวหลวง มีเพียง 2 กองทุน ขณะที่ของ บลจ. กสิกรไทยมี 6 กองทุน และ บลจ.กรุงศรี มี 4 กองทุน ทั้งสองกองทุนของ บลจ.บัวหลวงไม่มีนโยบายปันผล ในขณะที่ บลจ.กสิกรไทย และ บลจ.กรุงศรี จะมีบางกองทุนที่มีนโยบายปันผล และนักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.ไทยพาณิชย์ มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแตกต่างจากนักลงทุนที่ลงทุนใน บลจ.กรุงศรี ทั้งนี้ บลจ.ไทยพาณิชย์ มี 6 กองทุน และมีบางกองทุนที่มีการลงทุนหุ้นสามัญในต่างประเทศและอาจมีไว้ซึ่งสัญญาซื้อขายล่วงหน้า และตราสารที่มีลักษณะของสัญญาซื้อขายล่วงหน้าแฝง ส่วนของ บลจ. กรุงศรี เน้นลงทุนหุ้นปันผลและไม่มีสัญญาซื้อขายล่วงหน้า จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุนใน บลจ.บัวหลวง แตกต่างจาก บลจ.กสิกรไทย และ บลจ.กรุงศรี และ บลจ.ไทยพาณิชย์ แตกต่างจาก บลจ.กรุงศรี

8. เงินลงทุนต่อปี เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนที่มีเงินลงทุนต่อปีต่างกัน พบว่า นักลงทุนที่มีเงินลงทุนต่อปีต่างกัน มีพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของกองทุนรวมที่ไม่กำหนดการลงทุนขั้นต่ำและไม่จำเป็นต้องลงทุนต่อเนื่องทุกปี จึงทำให้นักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกำลังทรัพย์ที่เหมาะสมที่หลีกเลี่ยงการใช้จ่าย ดังนั้น นักลงทุนที่มีเงินลงทุนต่อปีที่แตกต่างกันพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวไม่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่าพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคลนั้นสอดคล้องกับทฤษฎีการบริโภคในวัฏจักรชีวิต (The life cycle theory of consumption) ของ Keynes (1996) กล่าวว่าเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้น ฐานะการงานจึงมีความมั่นคงมากขึ้น รายได้ก็มากขึ้นด้วย ทำให้มีเงินเหลือเพื่อออมมากขึ้นจึงสามารถนำเงินมาลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้มากขึ้น

5.2.3 ระดับของปัจจัยทางจิตวิทยา

จากผลการวิจัยพบว่านักลงทุนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ด้านความน่าเชื่อถือ นักลงทุนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ และด้านการจูงใจ นักลงทุนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง

ด้านความน่าเชื่อถือ นักลงทุนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เพราะนักลงทุนต้องมั่นใจต่อ บลจ. ว่าจะสามารถนำเงินของนักลงทุนไปดำเนินงานอย่างโปร่งใส ให้ผลตอบแทนที่ดี มีระบบสารสนเทศที่ทันสมัยและปลอดภัย และพัฒนากระบวนการลงทุนให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมพล พิฐนันทกุล (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และพบว่าผู้ลงทุนรายย่อยให้ความสำคัญด้านความน่าเชื่อถือของบริษัทจัดการกองทุนในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของปรีชา จำปาแดง (2546) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร และพบว่า บลจ. ควรประชาสัมพันธ์ชื่อเสียงของบริษัท เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของบริษัท และบริหารงานด้วยความโปร่งใส เป็นธรรม และปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณของการลงทุน รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลให้ผู้ลงทุนได้รับทราบอย่างสม่ำเสมอ และสอดคล้องกับงานวิจัยของฐานันดร จรัสศรีสกุล (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้ลงทุนต่อกองทุนรวม RMF และ LTF ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนกสิกรไทย จำกัด และพบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีการรับรู้และความเข้าใจเรื่องกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในระดับปานกลาง และด้านความน่าเชื่อถือโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ นักลงทุนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เนื่องจากนักลงทุนส่วนใหญ่มุ่งเน้นในเรื่องลดหย่อนภาษี ทำให้การศึกษาเพื่อเข้าใจรายละเอียดของกองทุนรวมบางเรื่องถูกมองข้ามไป แต่นักลงทุนส่วนใหญ่ก็มีการเรียนรู้และเข้าใจข้อกำหนดของกองทุนเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชินานูตม์ แก้วรัตนกุล (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่องลักษณะประชากรศาสตร์ การรับรู้เกี่ยวกับการสื่อสารทางการตลาดและพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร และพบว่านักลงทุนส่วนใหญ่มีการรับรู้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกี่ยวกับการสื่อสารทางการตลาดในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตารีย์ รกรากทอง (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ต่อการตัดสินใจในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และสอดคล้องกับสุพร จรุงรังสี (2546) ซึ่งกล่าวว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนได้รับ และใช้ในการประกอบการตัดสินใจลงทุน เช่น ข่าวสารด้านการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ รายงานการซื้อขาย ราคาหลักทรัพย์ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวตลอดเวลา ซึ่งมีผลกระทบต่อพฤติกรรมในการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุน ได้แก่ แหล่งข่าวจากสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ บทวิเคราะห์ และคำแนะนำจากโบรกเกอร์ คำแนะนำและข่าวสารจากเพื่อน ญาติ/พี่น้อง และสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคของ Kotler (2000) กล่าวว่าข้อมูลที่ผู้บริโภคได้มาจากแหล่งต่าง ๆ กัน จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อแตกต่างกันออกไป เช่น ผู้บริโภคอาจจะเชื่อแหล่งบุคคล เช่น จากญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง และจากการสอบถามหรือคำบอกเล่าของผู้ที่เคยใช้มากกว่าแหล่งการค้า แหล่งสาธารณชน เป็นต้น นอกจากนั้นความจำเป็นและปริมาณของการค้นหาข้อมูลก็จะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลและแต่ละสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วย แต่แหล่งข่าวที่มีความสัมฤทธิ์ผลสูงสุดได้แก่ แหล่งข่าวส่วนบุคคล โดยเฉพาะแหล่งข่าวนี้มีอิทธิพลต่อการซื้อบริการมาก

ด้านการรับรู้ นักลงทุนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง จากข้อมูลที่นักลงทุนส่วนใหญ่ลงทุนมีแรงจูงใจเกี่ยวกับลดหย่อนภาษีมากที่สุด ส่วนด้านการรับรู้ข้ออื่น ๆ เป็นอันดับรองลงมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิภา คิตเมตตาทกุล (2549) ที่ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของคณวิทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) และพบว่าคณวิทำงานมีทัศนคติโดยรวมด้านผลตอบแทนในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในระดับเห็นด้วย แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความพอใจจากการได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมาคือนโยบายการจ่ายเงินปันผลของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว อยู่ในระดับเห็นด้วย

จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวใน บลจ. ที่มีความน่าเชื่อถือมีความมั่นคง ข้อมูลข่าวสารส่วนใหญ่จะดูจากสื่ออินเทอร์เน็ต มีการอ่านคู่มือชี้ชวน และดูผลดำเนินงานย้อนหลังประกอบในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และคนที่มียศตราเสียภาษีสูง จะเป็นแรงจูงใจในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเพื่อใช้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

5.2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยา กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

จากผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยพบว่า ด้านการรับรู้ ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ และด้านเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความน่าเชื่อถือ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ Staton and Futrell (1987) กล่าวว่า ความต้องการทางร่างกายและความต้องการด้านจิตวิทยาต่างๆ ทำให้เกิดแรงจูงใจที่จะหาสินค้ามาบำบัดความต้องการของตน และการรับรู้จะแสดงถึงความรู้สึกจากประสาททั้ง 5 ได้แก่ การได้เห็น เช่น ความเชื่อ ประสบการณ์ ความต้องการและอารมณ์ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยภายนอก คือสิ่งกระตุ้น การรับรู้จะพิจารณาเป็นกระบวนการกลั่นกรองและนำไปสู่การการเรียนรู้ คือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม หรือความโน้มเอียงของพฤติกรรมจากประสบการณ์ที่ผ่านมา โดยการเรียนรู้ของบุคคลเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งกระตุ้น และจะเกิดการตอบสนอง รวมทั้งความเชื่อ ซึ่งเป็นความคิดที่บุคคลยึดถือเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งที่เป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีตส่งผลให้เกิดพฤติกรรมตามแรงจูงใจและสิ่งเร้านั้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

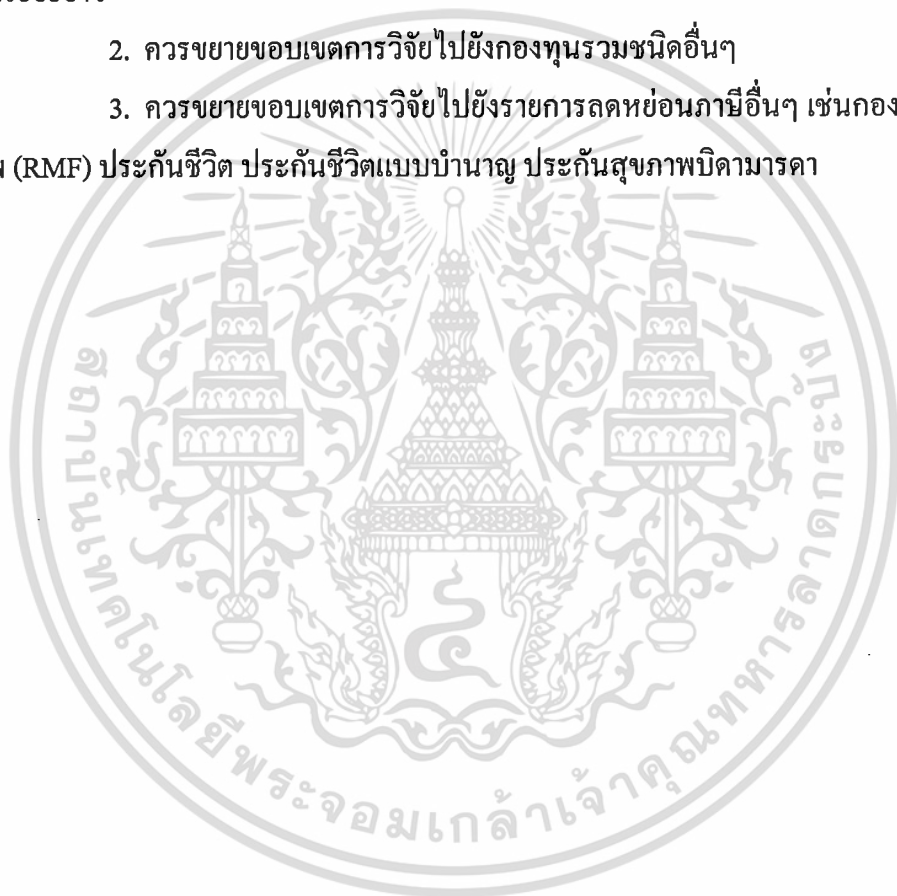
1. จากการศึกษาลักษณะส่วนบุคคล พบว่านักลงทุนส่วนใหญ่ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 80,000 บาท และเงินลงทุนต่อปีมากกว่า 150,000 บาท ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนควรมีรายการส่งเสริมการลงทุนเพื่อให้คนที่รายได้ไม่น้อยกว่า 80,000 บาทและถึงเกณฑ์ต้องเสียภาษีให้มาลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมากขึ้น
2. จากการวิจัย พบว่านักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทยมีความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยทางจิตวิทยาโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง และนักลงทุนแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยด้านความน่าเชื่อถือ พบว่านักลงทุนมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก รองลงมาคือด้านการรับรู้และการเรียนรู้ และด้านการจูงใจตามลำดับ ดังนั้น บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจต่อระดับความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการลงทุนในกองทุนรวมแต่ละประเภท ข้อมูลต่างๆ ที่เข้าใจง่ายแก่ผู้ลงทุน ด้านการจูงใจควรอำนวยความสะดวกแก่ผู้ลงทุนเพื่อเป็นการจูงใจในการซื้อและขายกองทุน เช่น เพิ่มช่องทางการซื้อขายกองทุนรวมผ่านทางอินเทอร์เน็ต และมีค่าธรรมเนียมที่เหมาะสมและเป็นธรรม เพื่อให้นักลงทุนมาลงทุนในบริษัทจัดการกองทุนที่ดี
3. จากการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย ที่สัมพันธ์กันมากที่สุดคือ ด้านความน่าเชื่อถือ รองลงมาคือ ด้านการรับรู้และการเรียนรู้ และด้านการจูงใจตามลำดับ ซึ่งแสดงว่าผู้ลงทุนให้

ความสำคัญกับ บลจ. ที่มีชื่อเสียง มีผลดำเนินงานที่ดี และผู้จัดการกองทุนมีความสามารถ ดังนั้น บลจ. ต้องดำเนินงานกองทุนให้ได้ผลตอบแทนที่ดีทุกสภาวะการณ์ตามสภาพเศรษฐกิจ

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในอนาคต

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย ดังนั้นการทำการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยควรพิจารณาประเด็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. ควรทำการศึกษาถึงความพึงพอใจของผู้ลงทุนที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
2. ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังกองทุนรวมชนิดอื่นๆ
3. ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังรายการลดหย่อนภาษีอื่นๆ เช่นกองทุนเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ประกันชีวิต ประกันชีวิตแบบบำนาญ ประกันสุขภาพบิดามารดา

บรรณานุกรม

- กัลยา วาณิชขันธ์. 2545. การวิเคราะห์สถิติ : สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง. 2534. การสอนและการฝึกอบรมทางการบริหารโดยวิธีกรณีศึกษา. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรินติ้ง เฮาส์.
- กองทุนรวม. 2554. ข้อมูลกองทุนรวม [Online]. Available
<http://www.thaimutualfund.com/AIMC/index.jsp>
- เฉลิมพล พิภูนันทกุล และคณะ. 2550. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ” การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ฉัตรพี ดันติเฉลิม. 2551 “บลจ.แนะนำลงทุนผู้วิกฤติสิ้นปี เล็ง RMF-LTF ดดหย่อนภาษี”. การเงินธนาคาร. 26(319) : 178-186.
- ชินานุตม์ แก้วรัตนกุล. 2550. “ลักษณะประชากรศาสตร์ การรับรู้เกี่ยวกับการสื่อสารทางการตลาด และพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร” สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ฐานันดร จรัสศรีสกุล. 2551. “ความคิดเห็นของผู้ลงทุนต่อกองทุนรวม RMF และ LTF ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนกสิกรไทย จำกัด.” การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ฐิตารีย์ รกรากทอง. 2549. “ปัจจัยต่อการตัดสินใจในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว” สารนิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2554. รู้จักกับ LTF. [Online]. Available
<http://www.set.or.th/ltf/education/stockinvest.html>.
- ถวิล นิลใบ. 2544. เศรษฐมิติ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธงชัย สันติวงษ์. 2534. การตลาดสำหรับนักบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธงชัย สันติวงษ์. 2540. พฤติกรรมผู้บริโภค. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธัญญรัตน์ ลิ้มปรั่งพัฒน์. 2548. “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม ลักษณะการลงทุนกับผลตอบแทนของนักลงทุนในจังหวัดชลบุรี” การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ธมลวรรณ ศรีคำ. 2550. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ของบริษัทจัดการกองทุนพรีเมียมเวสต์จำกัด ผ่านบริการจัดจำหน่ายของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ธัญวงศ์ กิรติวานิชย์, ภัสรา ชวาลกร. 2549. รัฐวิเคราะห์เจาะเรื่องกองทุนรวม. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งเอนด์พับลิชชิ่ง.

นัทรี แสงทองศรีกมล. 2527. การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ : ชีระฟิล์ม และโซเท็กซ์ .

ปรีชา จำปาแดง. 2546. “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อกองทุนรวมของผู้ลงทุนรายย่อยในเขตกรุงเทพมหานคร”. สารนิพนธ์ บ.ธ.ม. (การจัดการ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปัทมรัฐ ธรรมธิ. 2550. “ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ของลูกค้าธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาท่าแพอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ปลีลา มูลติสาร. 2552. “การเปิดรับสื่อ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เพื่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เพชร ชุมทรัพย์. 2544. หลักการลงทุน. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พยอม วงศ์สารศรี. 2543. การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เรขา อนันตดา. 2547 “RMF<F เพื่อรากฐานแห่งการออมเงินระยะยาว”. ดอกเบี๋ย. 23(284) : 69-74

รศนา อัมชะกิจ. 2537. กระบวนการแก้ปัญหา และตัดสินใจเชิงวิทยาศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัชนิกร วงศ์จันทร์. 2553. การบริหารการเงินส่วนบุคคล. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ. บุญศิริการพิมพ์.

รัตนพร เสี่ยงลอย. 2546. “การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนของผู้ลงทุนรายย่อยที่ลงทุนและไม่ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ในเขตกรุงเทพมหานคร”. สารนิพนธ์ บ.ธ.ม. (การจัดการ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่เผยแพร่โดยสำนักงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538. สถิติวิทยาการทางวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ลดาวัลย์ พงษ์พันธ์. 2549. “การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม กรณีศึกษา บลจ. ฟินันซ่า จำกัด” วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วารุณี พรรณาผลากุล. 2552 “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร” การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิเชียร เกตุสิงห์. 2543. การวิจัยเชิงปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วิทยา บุญยวรรณนะ. 2546. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อหลักทรัพย์การ ปีโตรเลียมของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิภา คิตเมตตากุล. 2549. “ทัศนคติของชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการลงทุนใน กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)” . วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- วลัยลักษณ์ กนกศิลป์สกุล. 2548. “พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ” สารนิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน. 2554. เส้นทางลงทุน [Online]. Available http://www.tsi-thailand.org/index.php?option=com_content&task=view&id=1746&Itemid=1523
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. 2541. การบริหารและการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ : บิสซิเนสเวิลด์.
- ศลิษา แสนพล. 2551. “ทัศนคติของผู้มีเงินฝากประจำของธนาคารกรุงไทยในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ที่มีต่อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว”. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. 2554. สถิติกองทุนรวม. [Online]. Available <http://www.sec.or.th>.
- สมยศ นาวิการ. 2543 การบริหารและพฤติกรรมองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- สมบูรณ์ ขวัญสง. 2546. “พฤติกรรมของผู้ลงทุนในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม”. สารนิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- สมาคมบริษัทจัดการลงทุน. 2555. ข้อมูลและสถิติกองทุนรวม [Online]. Available http://www.aimc.or.th/20_infostats_index.php.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สุพร จรุงรังษี. 2546. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ในเขตกรุงเทพมหานคร”. สารนิพนธ์ บข.ม. (การจัดการ).
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพจน์ เต็มสุขยิ่ง. 2549. “การวิเคราะห์หาแนวทางการตัดสินใจเพื่อลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว” สารนิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สลักจิต ไกยสิทธิ์. 2552. “พฤติกรรมการลงทุนในกองทุนปิดไทยพาณิชย์สะสมทรัพย์ตราสารหนี้ (SCBSFF) ของลูกค้าธนาคารไทยพาณิชย์ สาขามหาวิทยาลัยขอนแก่น”. การศึกษาอิสระ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัครกิตติ์ สมทอง. 2553. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของลูกค้าธนาคารกสิกรไทย ในจังหวัดนครศรีธรรมราช” การศึกษาอิสระบริหารธุรกิจ มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- อริยาภรณ์ ศรีวิสัย. 2553. “พฤติกรรมของนักลงทุนในกองทุนรวมตลาดเงินของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนธนชาตจำกัด จังหวัดเชียงใหม่” การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อดุลย์ จาตุรงคกุล. 2539. พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภิรักษ์ จันตะนี. 2549. การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิจัยทางธุรกิจ. ฝ่ายบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- Kotler, Philip . 2000. **Marketing Management The millennium edition**. New Jersey :
Prentice-Hall, Inc.
- Kotler,Phillip. 2006. **Marketing Management**. Pearson International Edition.
- Kotler, Philip. 1994. **Marketing Management: Analysis, Planning, Implementation, and Control**. New Jersey: Prince Hall International.
- Litchfield, Edward H. 1956. **Notes on General Theory of Administration**. Administrative Science Quarterly 1, 3.
- Patterson, John. 1980. **Teaching Personalized Decision Making**. Santa Clara County K-12 Career Education Consortium, San Jose.
- Simon, Herbert A. 1960. **The New Science of Management Decision**. New York:
Harper and Row.
- Stanton, William J. Futrell, Charles. 1987. **Fundamentals of marketing**. 8th ed. New York : McGraw – Hill, Inc.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ โทร ๖๓๒๔

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๒๕/ ๗๑๗

วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผศ.ชนิษฐา อุณรัตน์ อาจารย์ประจำสาขาวิทยาการจัดการ วิทยาลัยการบริหารและจัดการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วยนายสุรัช บุญทด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิทยาการจัดการอุตสาหกรรม วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง อยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวใน
ประเทศไทย” โดยมี ผศ.ดร.ณัฐวุฒิ โรจน์นิรุตติกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.จิระเสกข์
ตรีเมธสุนทร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พิจารณาแล้วเห็น
ว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจ
แบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะ
ช่วยให้งานวิจัยของ นายสุรัช บุญทด มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระเสกข์ ตรีเมธสุนทร)
คณบดีวิทยาลัยการบริหารและจัดการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๒๕/๗.๑ ๙

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๙ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรียน คุณสมศรี สุวรรณ ผู้จัดการสาขา
ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขานิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วยนายสุรัชย์ บุญทด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิทยาการจัดการอุตสาหกรรม วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง อยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวใน
ประเทศไทย” โดยมี ผศ.ดร.ณัฐวุฒิ โรจน์นิรุตติกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.จิระเสกข์
ตรีเมธสุนทร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พิจารณาแล้วเห็น
ว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจ
แบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะ
ช่วยให้งานวิจัยของ นายสุรัชย์ บุญทด มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระเสกข์ ตรีเมธสุนทร)
คณบดีวิทยาลัยการบริหารและจัดการ

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร ๐ ๒๓๒๙ ๘๔๕๙-๖๐
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ ๐๕๒๔.๒๕/ ๗๑๙

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

๙ สิงหาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน คุณมนัส ยงพฤชา ผู้อำนวยการฝ่ายซ่อมบำรุง
บริษัทเจนเนอรัล มอเตอร์ส (ประเทศไทย) จำกัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วยนายสุรชัย บุญทด นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
วิทยาการจัดการอุตสาหกรรม วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง อยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวใน
ประเทศไทย” โดยมี ผศ.ดร.ณัฐวุฒิ โรจน์นิรุตติกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.จิระเสกข์
ตรีเมธสุนทร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

วิทยาลัยการบริหารและจัดการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พิจารณาแล้วเห็น
ว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจ
แบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะ
ช่วยให้งานวิจัยของ นายสุรชัย บุญทด มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็น
อย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระเสกข์ ตรีเมธสุนทร)

คณบดีวิทยาลัยการบริหารและจัดการ

ส่วนบริหารงานทั่วไป

โทร ๐ ๒๓๒๙ ๘๔๕๙-๖๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง

ปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อจัดเก็บข้อมูลวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางจิตวิทยากับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย ดังนั้นผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ท่านตอบจะถูกเก็บเป็นความลับ และจะไม่ส่งผลกระทบใด ๆ ต่อท่านและหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด เนื่องจากข้อมูลที่น่าสนใจในผลงานวิจัยจะนำเสนอในภาพรวม เท่านั้น

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1: เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2: เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยา จำนวน 26 ข้อ

ส่วนที่ 3: เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในประเทศไทย จำนวน 11 ข้อ

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือ

นายสุรัช บัญท

นักศึกษาปริญญาโท

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ส่วนที่ 1: เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 30 ปี

() มากกว่า 30 ปี – 35 ปี

() มากกว่า 35 ปี – 40 ปี

() มากกว่า 40 ปี – 45 ปี

() มากกว่า 45 ปี – 50 ปี

() มากกว่า 50 ปี

3. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() ปริญญาโท

() ปริญญาเอก

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

() ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 35,000 บาท

() มากกว่า 35,000 – 50,000 บาท

() มากกว่า 50,000 – 65,000 บาท

() มากกว่า 65,000 – 80,000 บาท

() มากกว่า 80,000 บาท

5. อาชีพ

() พนักงานบริษัทเอกชน

() ธุรกิจส่วนตัว นักลงทุน

() ข้าราชการ

() พนักงานรัฐวิสาหกิจ

6. ประสบการณ์ในการลงทุนกองทุนรวม

() ไม่เกิน 2 ปี

() มากกว่า 2 – 5 ปี

() มากกว่า 5 – 10 ปี

() มากกว่า 10 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ในบริษัทจัดการกองทุน(บลจ.) ไດมากที่สุด

- () บลจ. กสิกรไทย

() บลจ. ไทยพาณิชย์

() บลจ. บัวหลวง

() บลจ. กรุงศรี

() บลจ. ทหารไทย

() บลจ. อื่นๆ

8. ในปีที่ผ่านมา ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) เท่าไร

- () ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท

() มากกว่า 20,000 – 50,000 บาท

() มากกว่า 50,000 – 80,000 บาท

() มากกว่า 80,000 – 110,000 บาท

() มากกว่า 110,000 – 150,000 บาท

() มากกว่า 150,000 บาท

ส่วนที่ 2: แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยา จำนวน 26 ข้อ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความเป็นจริงที่สุด

ข้อ	ปัจจัยทางจิตวิทยา	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด
1	ด้านการจูงใจ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ของ บลจ. ที่มีความมั่นคง เป็นกองทุนที่น่าสนใจ					
2	ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เนื่องจาก ผลตอบแทนมากกว่าฝากเงินกับธนาคาร					
3	ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เนื่องจาก ผลตอบแทนมากกว่าการลงทุนในหลักทรัพย์อื่นๆ					
4	ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะ สามารถหักเป็นค่าลดหย่อนภาษีเงินได้ส่วนบุคคล					
5	ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพื่อเป็นการ สร้างวินัยในการออม					
6	ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะไม่มี ข้อจำกัดในเรื่องจำนวนเงินขั้นต่ำที่ต้องลงทุน					

ส่วนที่ 2 (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยทางจิตวิทยา	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด
7	ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะไม่จำเป็นต้องลงทุนต่อเนื่องทุกปี					
8	ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะไม่ต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก					
9	ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะมีบัญชีเงินเดือนเดียวกับธนาคารตัวแทน บลจ. นั้น					
10	กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่มีนโยบายการจ่ายเงินปันผล เป็นกองทุนที่น่าลงทุน					
11	ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เนื่องจากเป็นการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน					
12	ด้านการรับรู้ และการเรียนรู้ ท่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากรายการโฆษณาในหนังสือพิมพ์ วารสาร แผ่นพับ โบชัวร์ หนังสือชี้ชวน					
13	ท่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากรายการโทรทัศน์ วิทยุ					
14	ท่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากสื่ออินเทอร์เน็ต					
15	ท่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากธนาคารตัวแทนขาย สถาบันการเงิน					
16	ท่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากบุคคลใกล้ชิด เช่นญาติ พี่น้อง เพื่อนแนะนำ					
17	ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 (ต่อ)

ข้อ	ปัจจัยทางจิตวิทยา	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย มาก ที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด
18	ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวม หุ้นระยะยาว ที่เข้าไปลงทุนในหลักทรัพย์ประเภท ตราสารทุน					
19	ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับระดับความเสี่ยงของ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่ลงทุนในหลักทรัพย์ ประเภทตราสารทุน					
20	ท่านมักจะศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดกองทุน รวมหุ้นระยะยาว ก่อนการลงทุน					
21	ท่านอ่านหนังสือชี้ชวนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ทุกครั้งก่อนตัดสินใจซื้อ					
22	ท่านมีการศึกษาประเภทของกองทุนรวมหุ้นระยะ ยาว ก่อนการตัดสินใจลงทุน					
23	ด้านความเชื่อถือ ท่านให้ความสำคัญกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จาก บลจ. ที่มีชื่อเสียง ก่อนการตัดสินใจซื้อ					
24	ท่านให้ความสำคัญกับผลการดำเนินงานในอดีตของ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ก่อนการตัดสินใจซื้อ					
25	ความเชื่อมั่นในความเป็นมืออาชีพและความสามารถ ของผู้บริหารกองทุน เป็นสิ่งที่ท่านคำนึงถึงก่อน ตัดสินใจลงทุน					
26	ท่านให้ความสำคัญกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จาก บลจ. ที่มีความน่าเชื่อถือ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3: ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จำนวน 11 ข้อ
คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงตามความเป็นจริงที่สุด

ข้อ	ลักษณะการลงทุน	ระดับพฤติกรรม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ท่านมักจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยหักบัญชีเงินเดือนกับธนาคาร ตัวแทนของ บลจ.					
2	ท่านมักจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่มีความสะดวกในการซื้อ-ขายคืนหน่วยลงทุน					
3	ท่านมักจะเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากสถานที่บริการซื้อขายที่มีความสะดวก					
4	กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่ท่านซื้อ ส่วนใหญ่มีค่าธรรมเนียมซื้อขายไม่สูง					
5	ท่านมักจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี					
6	ท่านมักจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่มีกิจกรรมส่งเสริมการขาย ของแถม บัตรส่วนลด					
7	โดยส่วนใหญ่ ท่านซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยใช้บัตรเครดิต					
8	กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่ท่านลงทุน ส่วนใหญ่มีมูลค่าของทรัพย์สินสุทธิของกองทุนที่สูง					
9	ทุกครั้งที่ท่านลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ท่านมักจะเปรียบเทียบผลตอบแทนย้อนหลัง จากหลายบลจ.					
10	โดยส่วนใหญ่ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่ท่านลงทุน เป็นของ บลจ. ที่มีความมั่นคง					
11	ท่านมักจะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่มีความเสี่ยงต่ำ					

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายสุรัช บุนนาค
วัน เดือน ปีเกิด	21 พฤศจิกายน 2514
สถานที่เกิด	จังหวัด นครราชสีมา
ที่อยู่	88/101 วินเทจวิลล์ หมู่ 3 ถนนเก่ากิโล ตำบลสุรศักดิ์ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 20110
ประวัติการศึกษา	2540 วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีไฟฟ้าอุตสาหกรรม สถาบันราชภัฏพระนคร
ประสบการณ์การทำงาน	
พ.ศ. 2535 - 2542	ช่างเทคนิค แผนกซ่อมบำรุง บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด
พ.ศ. 2542 - 2549	วิศวกรฝ่ายผลิต แผนกโรงพ่นสีรถยนต์ บริษัท เจนเนอรัล มอเตอร์ส (ประเทศไทย) จำกัด
พ.ศ. 2549 - 2551	ผู้จัดการฝ่ายผลิต แผนกโรงพ่นสีรถยนต์ บริษัท เจนเนอรัล มอเตอร์ส (ประเทศไทย) จำกัด
พ.ศ. 2551 - 2553	ผู้จัดการฝ่ายผลิต และซ่อมบำรุง บริษัท นาคากาวา (ประเทศไทย) จำกัด
พ.ศ. 2554 - ปัจจุบัน	ซูเปอร์ไวเซอร์ซ่อมบำรุง แผนกโรงพ่นสีรถยนต์ บริษัท ฟอร์ด มอเตอร์ คัมปะนี (ประเทศไทย) จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้